

സാമൂഹ്യപാഠങ്ങൾ

ഏഴാം സ്റ്റാൻഡേർഡിലേയ്ക്ക്

1725

എസ്. ആർ. ചക്ര ഡിപ്പോ
തിരുവനന്തപുരം

സാമൂഹ്യ പാഠങ്ങൾ

ഏഴാം സ്റ്റാൻഡേർഡിലേയ്ക്ക്

അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത്

(FORM II)

2564

പുതിയ സിലബസ്സ് അനുസരിച്ചു തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്

ആർ. നാരായണപ്പണിക്കർ

ബി. ഏ., എൽ. റി.

എസ്. ആർ. ബുക്ക ഡിപ്പോ

തിരുവനന്തപുരം.

1957.

Price 85 NP.

ശബരിമല (പാലക്കാട്)

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തീരുമാനം

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തീരുമാനം

(പേജ് 11) 222

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തീരുമാനം

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തീരുമാനം

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തീരുമാനം

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തീരുമാനം

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തീരുമാനം

1957

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തീരുമാനം

വിഷയ സൂചിക

അദ്ധ്യായം 1.

പുറങ്ങൾ.

- എ. പ്രകൃതിസമ്പത്തു്—1 മുഗസമ്പത്തു്
 2 സസ്യവിഭവം. 3 ഭക്ഷ്യവിളവുകൾ.
 4 അസംസ്കൃതസാധന രൂപമായ
 വിളവുകൾ. 5 ആരാമോൽപന്നങ്ങൾ.
 6 എണ്ണക്കുരുക്കൾ. 7 ധാതുവിഭവം. 1—19
 ബി. സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഘടക
 ങ്ങൾ—1 നദീതടപദ്ധതികൾ,
 2 കൃഷിയും വ്യവസായങ്ങളും. 20—26

അദ്ധ്യായം 2.

- നഗരങ്ങളും അവയുടെ പ്രധാന ഹേതു
 ക്കളും—ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങൾ, അവ
 രുടെ ഭാഷകളും ജനവിതരണവും 27—39

അദ്ധ്യായം 3.

- ഇൻഡ്യയുടെ പാരമ്പര്യം—അശോകൻ,
 ഗുപ്തരാജവംശം, ശ്രീഹർഷൻ, ഹുവ
 ന്സാംഗ്, രജപുത്രനായകന്മാർ, രവി
 വർമ്മ സംഗ്രാമധീരൻ, ചോളരാജാക്ക
 ങ്കാർ, വിജയനഗരം, മുകിലചക്രവർത്തി
 മാർ. 40—80

അദ്ധ്യായം 4.

- ഇൻഡ്യയുടെ ഭരണകൂടം, നിവാഹകസ
 മിതി, നിയമസഭ, നീതിന്യായപരിപാ

ലനം, ക്ഷേമരാജ്യം, പൊതുമാമത്തു്,
കൃഷിചുവസായാഭിപ്രലി, തൊഴിൽശാ
ലാനിയമങ്ങൾ, രാഷ്ട്രം സന്ദേശവ
ഹകനെന്ന നിലയിൽ—

വിദ്യാഭ്യാസവും പൊതുജനാരോഗ്യവും—
പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ.

81-96

അദ്ധ്യായം 5.

സുപ്രസിദ്ധ മഹതീമഹാൻമാർ—ഹാനി
ബാർ, ക്യാപ്റ്റൻകുഷ്, നെല്ലോളി
യൻ, ഫ്ലോറൻസ് നൈററിംഗേൽ,
ടാർസ്സായി, എഡിസൻ, റൈറ്റ്
സഹോദരന്മാർ, രവീന്ദ്രനാഥടാൾ. 97-120

അദ്ധ്യായം 6.

ഭൂമിയും സൂര്യനും—ശീതോഷ്ണ മേഖല
കൾ, ഉഷ്ണമേഖലയിലെ വനപ്രദേശ
ങ്ങൾ, ഉഷ്ണമേഖലയിലെ പുൽപ്രദേശ
ങ്ങൾ, ഉഷ്ണമേഖലയിലെ മരുപ്രദേശ
ങ്ങൾ, ഉപോഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങൾ,
ശീതമേഖലാപ്രദേശങ്ങൾ. 121-137

ചിത്രങ്ങൾ

	പുറം
1. ഇൻഡ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്	28
2. അരോകൻ	41
3. അരോകസാമ്രാജ്യം	44
4. അരോകസ്തംഭം	45
5. സമുദ്രപുന്റെ അക്രമണപ്രദേശങ്ങൾ	47
6. അക്ഷബർ	75
7. താജ് മഹൽ	78
8. ഔരംഗസേബ്	79
9. നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ട്	105
10. ഫ്ലോറൻസ് നൈററിംഗേൽ	111
11. ഓർസ്സായി	114
12. എഡിസൻ	116
13. വിൽബർ റൈറ്റ്	117
14. രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ	119
15. രാത്രിയും പകലും	122
16. ഭൂമേഖലകൾ	124
17. സമരവൃഹം	126
18. ഉഷ്ണമേഖലാ പുൽപ്രദേശങ്ങൾ	130
19. ശീതമേഖലാ മരുപ്രദേശങ്ങൾ	132

செவ்வியல்

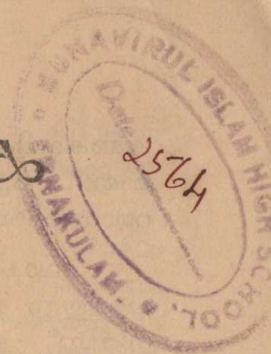
1	செவ்வியல்	1
2	செவ்வியல்	2
3	செவ்வியல்	3
4	செவ்வியல்	4
5	செவ்வியல்	5
6	செவ்வியல்	6
7	செவ்வியல்	7
8	செவ்வியல்	8
9	செவ்வியல்	9
10	செவ்வியல்	10
11	செவ்வியல்	11
12	செவ்வியல்	12
13	செவ்வியல்	13
14	செவ்வியல்	14
15	செவ்வியல்	15
16	செவ்வியல்	16
17	செவ்வியல்	17
18	செவ்வியல்	18
19	செவ்வியல்	19

സാമൂഹ്യപാഠങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 1

ഇൻഡ്യയുടെ സമ്പത്ത്

എ. പ്രകൃതിസമ്പത്ത്

പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇൻഡ്യ അനുഗ്രഹിതമായ ഒരു രാജ്യമാകുന്നു. ഈ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ വേണ്ടപോലെ ചൂഷണം ചെയ്ത് പരിഷ്കരിക്കുകയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഐശ്വര്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചു ഗ്രേറ്റബ്രിട്ടൻ, അമേരിക്ക, ജർമ്മനി, റഷ്യ മുതലായവ ഈ വിഷയത്തിൽ പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളേക്കാൾ തുലോം പുരോഗമിച്ചിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. അവയോടൊപ്പം എത്തുന്നതിനാണ് ഇന്ന് ഇൻഡ്യയും പഞ്ചവത്സരാദി പദ്ധതികൾ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

1. മൃഗസമ്പത്ത്

മൃഗങ്ങളെ നാട്ടുമൃഗങ്ങളെന്നും കാട്ടുമൃഗങ്ങളെന്നും രണ്ടായി തരംതിരിക്കാം. നാട്ടുമൃഗങ്ങളിൽ സർപ്പധാനം പശുവും, അതിനടുത്തത് ആടും ആണ്. പശുക്കളെ ഗോമാതാപ് എന്ന പേരിൽ ഫിറക്കുൾ ഇന്നും അറാബിയിലുപോരുന്നതിനു കാരണമുണ്ട്. മനുഷ്യശരീരത്തിനു പോഷകമായ പാലും, തൈരും, വെണ്ണയും അവയിൽനിന്നാണല്ലോ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നത്. കാളകളെ നിലം ഉഴുന്നതിനും വണ്ടി വലിക്കുന്നതിനും, ആഴമേറിയ കിണറുകളിൽനിന്നു ജലം ധൂടിക്കുന്നതിനും, ചക്കാട്ടുന്നതിനും മറ്റുമായും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ചത്തുപോകുന്ന

കന്നുകാലികളുടെ തോലുപോലും വളരെ ഉപയോഗപ്രദമാണ്. എല്ലാറ്റിനും പുറമേ ചാണകം കൃഷിക്ക് അത്യന്താവശ്യകവുമാണ്.

ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പശുക്കളെ വളർത്തുന്ന രാജ്യം ഭാരതമാണ്. 1951-ലെ കണക്കനുസരിച്ച് ഇൻഡ്യയിൽ നാലുകോടി അറുപത്തിമൂന്നു ലക്ഷം കറവപ്പശുക്കളും, രണ്ടുകോടി പത്തുലക്ഷം എരുമകളും ഉണ്ടായിരുന്നത്രേ. എന്നാൽ ഓരോ പശുവിൽ നിന്നും ഏതുമയിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന പാൽ അസ്രേഡിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലേതിനേക്കാൾ വളരെ കുറവാണ്. ആ നൂനതകളെ പരിഹരിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ പശുക്കളെ വളർത്തുന്ന ഇൻഡ്യൻ പ്രദേശങ്ങൾ, ഗുജറാറ്റ്, ഉത്തരപ്രദേശം, ബംഗാൾ, മദ്രാസ്, ബീഹാർ, പഞ്ചാബ്, രാജസ്ഥാനം ഇവയാകുന്നു. ഗുജറാത്തിപ്പശുക്കൾ അമൃതിയിൽ വലിപ്പവും അഴകും ഏറിയവയും കൂടുതൽ പാല് നൽകുന്നവയും ആണ്.

ജലസമൃദ്ധിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം എരുമകളെ ധാരാളമായി കാണാം. എരുമപ്പാലിനു പശുവിൻപാലിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കൊഴുപ്പുള്ളതിനാൽ, അതിന്റെ അവശ്യം നാർക്കുന്നാർ വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പോത്തുകളെ നിലം ഉഴുന്നതിനായും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

അടുകൾ ഗിരിമയമായ വരണ്ട പ്രദേശങ്ങളിൽ എല്ലാം കാണപ്പെടുന്നു. ദക്ഷിണ ചീന, പഞ്ചാബ്, ഒറീസ്സ, ബീഹാർ, ഉത്തരപ്രദേശം, ബോംബേ, കാശ്മീരം എന്നീ ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം അടുകൾ വളർത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിൽ അടുകളെ പ്രാദേശിക പലിനു വേണ്ടിയും മാംസത്തിനു വേണ്ടിയും മാത്രമാണ് വളർത്തിവരുന്നത്.

എന്നാൽ പഞ്ചാബ്, കാശ്മീരും, ദക്ഷിണ പീഠഭൂമി, എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ രോമത്തിനായി വളർത്തപ്പെടുന്ന ചെമ്മരിത്തുകൾ അധികേന കാണപ്പെടുന്നു.

തോലുകൾ കൊണ്ടുള്ള കുടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ മിക്ക നഗരങ്ങളിലും ചെറുതോതിൽ നടത്തപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ കാബൂൾിൽ വൻതോതിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന തോൽവ്യവസായശാലകളുണ്ട്. പക്ഷേ ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന തോലുകളിൽ ഒരു അംശം മാത്രമേ, ആ തൊഴിൽശാലകളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ബാക്കി യുള്ളവ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയറ്റി അയയ്ക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു. ആ ഇനത്തിൽ നാട്ടിൻ അനേക ലക്ഷം രൂപ പ്രതിവർഷം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

നാട്ടുഗൃഹങ്ങളിൽവെച്ച് കുതിരകൾക്കും പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്. 1929-ൽ 17 ലക്ഷം കുതിരകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഏകദേശം ഇരട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒട്ടകം വളരെ കുറവാണ്. ഉള്ളവയിൽ അധികഭാഗവും രാജസ്ഥാനത്തിലാണ്.

ഇൻഡ്യയിൽ വനപ്രദേശങ്ങൾ നാറുക്കുന്നാർക്കു ഞരുവരുന്നതിനാൽ, കാട്ടുഗൃഹങ്ങളും കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്നു. സിംഹവും കാണ്ടാമൃഗവും മിക്കവാറും ഇല്ലാതാ എന്നു പറയാം. ആന കേരളത്തിലും മൈസൂരിലും ഉണ്ട്. അവയെ പിടിച്ച് ഇണക്കി പലവിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ട്. മലകളിൽ തടി പിടിക്കുന്ന ജോലി സാധാരണമായി ആനകളാണ് ചെയ്യുവരുന്നത്. ആനകളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ദന്തം വളരെ വിലയേറിയതാകുന്നു. ദന്തവലയ്ക്ക് മൈസൂറും രിത്വചനത്തപുരും അതിപ്രസിദ്ധമാണ്.

ഇവയ്ക്കു പുറമേ, കടുവാ, കാട്ടുപോത്ത്, ചീരപ്പുഴി, പന്നി, കടീ, മാൻ, കുറുക്കൻ മുതലായ ഗൃഹങ്ങളും

നമ്മുടെ വനങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. വന്യമൃഗങ്ങളെ കൊന്നെടുക്കിക്കളയാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നു പല മൃഗസംരക്ഷണകേന്ദ്രങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിലൊന്നാണ് കേരളത്തിലെ തേക്കടിയിലുള്ള കേന്ദ്രം.

2. സസ്യവിഭവം

ഒരു മാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സ് സൂക്ഷിതമായ വന പ്രദേശത്തിന്റെ പരിമാണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. വനങ്ങൾ കണ്ടുമാനം വെട്ടിത്തെളിച്ചു കളഞ്ഞതിനാൽ, വെറും മരുഭൂമികളായിത്തീർന്നുപോയ പ്രദേശങ്ങൾ പലതുമുണ്ട്. രാജ്യപുട്ടാണ അതിനുദാഹരണമാണ്. ഫിമവാന്റെ താഴ്വരകളിലും, വിന്ധ്യാപ്രദേശത്തും അസ്സാമിലും പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ ചരിവിലും വലിയ വനങ്ങൾ ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. ഏതാണ്ട് മൂന്നിലൊരു ഭാഗമെങ്കിലും വനം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നു കഷ്ടിച്ചു അഞ്ചിലൊന്നു വനമെന്ന നിലയിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുള്ളു. നൂറുലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലത്തു പുതിയ വനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വനങ്ങളിൽനിന്നു സക്കാരിലേക്ക് ആണ്ടുതോറും ലഭിക്കുന്ന ആദായം വളരെ വലുതാണ്. അതിനും പുറമേ യഥാകാലം മഴ പെയ്യിക്കുന്നതിനും, മണ്ണൊലിപ്പു തടയുന്നതിനും, നദികൾ വഴിക്ക് കൃഷിക്കുപയുക്തമായ എക്കലുകൾ നൽകുന്നതിനും വനങ്ങൾ അത്യന്തം ഉപകരിക്കുന്നു.

വനങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന തടികളെ മുദ്രാങ്കുരം എന്നും കുറിനദാങ്കുരം എന്നും രണ്ടായി തരംതിരിക്കാം. ഈ രണ്ടുവിധ തടികളും നമുക്കു വളരെ ഉപയോഗപ്രദമാണ്. ഉത്തര ഇൻഡ്യയിൽ സമൃദ്ധമായുണ്ടാകുന്ന മുദ്രാങ്കുരം

ക്കുറു കടലാസ്സ് പർപ്പ്, തീപ്പെട്ടി മുതലായവ ഉണ്ടാക്കാനായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. കേരളത്തിലെ മുട്ടാരുക്കുറു അതുപോലെ പൊങ്ങുതടിക്കും തീപ്പെട്ടി നിർമ്മാണത്തിനും കൊള്ളാം. ഇലവു് അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു തടിയാണ്.

ശാന്തമേഖലയിൽ ഋജുവായി കോണാകാരത്തലുള്ള ഇലപ്പുരപ്പോടുകൂടി വളരുന്ന മുട്ടാരുക്കുറു കമ്പത്തുണുകൾക്കു പറ്റിയവയാകുന്നു. അവയിൽനിന്നു് എടുക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കുറുതക്കും പെയിൻറുകൾ (ചായങ്ങൾ) ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് ഉപയുക്തമാണു്. ഫിമവൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ അത്തരം വൃക്ഷങ്ങൾ സമൃദ്ധിയായി വളരുന്നു.

കരിനദാരുക്കളിൽവെച്ചു് പ്രധാനം തേക്കാണു്. അതിനെ 'ദുമരാട്ടു' എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. വീട്ടുകൾ പണിയിക്കാനും, വീട്ടുസാമാനപ്പണികൾക്കും, വഞ്ചികൾ കപ്പലുകൾ, റയിൽവേക്കോച്ചുകൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കാനും തേക്കാണു് ഉത്തമം. ആണ്ടുതോറും അനേകലക്ഷം ഉറപ്പിക വിലവരുന്ന തേക്കുതടികൾ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു കയറ്റി അയയ്ക്കാറുണ്ടു്. കേരളത്തിലും, ആസ്സാമിലും, മധ്യസംസ്ഥാനത്തും തേക്കുതടി ധാരാളം വളരുന്നു.

ഇഴുട്ടി, കരുന്താളി, ചന്ദനം, തോതകത്തി, മരുതു് തമ്പകം, ഉണ്ടു്, വേങ്ങ, തേമ്പാവു്, അകിൽ മുതലായവയും കരിനദാരുക്കളാകുന്നു അവയിൽ ഇഴുട്ടി മരപ്പണിക്കു നന്നു്. ചന്ദനത്തിരി, ചന്ദനത്തൈലം മുതലായവ ഉണ്ടാക്കാനും ഔഷധങ്ങൾക്കും ചന്ദനം ഉപകരിക്കുന്നതിനാൽ റാത്തലിനു രണ്ടു രൂപയോളം വില കൊടുക്കണം. വിലക്കൂടുതൽകൊണ്ടു് ചന്ദനം വീട്ടുപണിക്ക് അധികമായി ഉപയോഗിക്കാറില്ല. മൈസൂറിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ചന്ദനമരം ധാരാളം ലഭിക്കുന്നു. മറ്റു കരിനദാരുക്കളെല്ലാം വീട്ടുപണിക്കു കൊള്ളാം. തേമ്പാവിന്റെ

യും പയിനിന്റെയും തടികൾ റയിൽവേപാളങ്ങൾ ഇടാനുള്ള സ്ലിപ്പുകൾക്കായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. വീടു പണിക്കും തേമ്പാവു് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്.

തമ്പകം വള്ളപ്പണിക്കു കൊള്ളാം. ആഞ്ഞിലി (അയിനി) കെട്ടിടപ്പണി, വഞ്ചിനിർമ്മാണം, സാമാനപ്പണി ഇവയ്ക്കെല്ലാം നല്ലതാകുന്നു.

ഈ മരങ്ങളെല്ലാം പശ്ചിമപർവതത്തിന്റെ ചരിവുകളിൽ കാണാം. മധുരഫലങ്ങൾ തരുന്ന മാവും പ്ലാവും മലംപ്രദേശങ്ങളിലെന്നപോലെ നാട്ടുംപുറങ്ങളിലും വളരുന്നു. മാവിന്റെ തടി വളരെ വേഗത്തിൽ ജീർണ്ണിച്ചു പോകുന്നു; എന്നാൽ പ്ലാവിൻതടി അങ്ങനെ അല്ല. അതു ബലവും ഭംഗിയും ഉള്ളതാകുന്നു. അതിനാൽ മേശ, കസേര, അലമാരി മുതലായ സാമാനപ്പണിക്കും വീടുപണിക്കും അതു വളരെ നന്നാണു്.

സുന്ദരവനത്തിൽ വളരുന്ന കണ്ടൽ (mangrove) എന്നൊരു ജാതി മരത്തിൽനിന്നും, ഹിമവൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരുന്ന വേലമരത്തിൽനിന്നും, ചായനിർമ്മാണത്തിനു് ഉപയുക്തമായ 'കച്ചു' എന്ന സാധനം ലഭിക്കുന്നു.

തെങ്ങു് കേരളത്തിലും കരുമണ്ഡലതീരത്തും ബംഗാളിലും വളരുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതു കേരളത്തിലെ കല്പവൃക്ഷമായിട്ടാണു് അറിയപ്പെടുന്നതു്. നെയ്തൽ (മണൽ) പ്രദേശങ്ങളിൽ തെങ്ങുകൂടാതെ, കരിമ്പന, പുന്ന മുതലായവയും ധാരാളം വളരുന്നു.

വനങ്ങളിൽനിന്നു തടിക്കു പുറമേ, നമുക്കു് തേൻ, പച്ചമരുന്നുകൾ, വല്ലുലങ്ങൾ, കോലരക്കു്, ഈഞ്ച, ചൂരൽ, മുളകൾ, കുന്തുരക്കു മുതലായവയും ലഭിക്കുന്നു. ലോകത്തിനു് അവശ്യമുള്ള കോലരക്കിന്റെ ഏറിയ കൂറെന്നല്ല, മുഴുവൻ ഭാഗവും, ഇൻഡ്യൻ വനങ്ങളാണു് സംഭരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു്. കേരളത്തിലെ വനങ്ങളിൽ

കോലരക്ക് അത്ര സുലഭമല്ലെങ്കിലും പശ്ചിമബംഗാളിലും, ഒറീസ്സയിലും ചോട്ടാനാഗപ്പരിലും കോലരക്കെടുക്കുന്ന മരങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്.

ഇതുവരെ നാം വന്യസസ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് പഠിച്ചത്. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ കൃഷിചെയ്യുണ്ടാക്കുന്ന സസ്യങ്ങളും മരങ്ങളും അന്വയി ഉണ്ട്.

അവയെ 'ഭക്ഷ്യ' വിളവുകൾ, അസംസ്കൃത സാധനരൂപമായ വിളവുകൾ, അരാമവിളവുകൾ എന്നിങ്ങനെ തരം തിരിക്കാം. മണ്ണിന്റെ ഗുണം, ഓരോതരം കൃഷിക്കുപറ്റിയ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിഭേദങ്ങൾ, നദികളുടെ അധികം, ജലസേചനപദ്ധതികളുടെ വികാസം ഇവ നിമിത്തം ഇൻഡ്യയിൽ കൃഷിയാണ് പ്രധാന ജീവിത മാർഗ്ഗം. ജനങ്ങളിൽ മൂക്കാൽ ഭാഗവും കൃഷിയിൽ ഏപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

3. ഭക്ഷ്യവിളവുകൾ

നെല്ല്—ഭാരതീയരുടെ പ്രധാനമായ ആഹാര സാധനം നെല്ലാകുന്നു. കാലവർഷം ധാരാളമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേ നെല്ല് വിളയ്ക്കുന്നു. നല്ല ചൂടും ഈർപ്പവും വളവുമുള്ള മണ്ണ് നെൽക്കൃഷിക്ക് ആവശ്യമാണ്. നാല്പതിഞ്ചിൽ കുറവായി മഴചെയ്യുന്ന ഭൂമികളിൽ നെൽക്കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന് കൃത്രിമ ജലസേചനം കൂടിയേതീയ. നദികൾ കൊണ്ടുവരുന്ന എക്കുകൾ അടിഞ്ഞു തങ്ങത്തക്കവണ്ണം താഴ്വരയും നിരപ്പും ഉള്ള വയലുകളാണെങ്കിൽ കൃത്രിമവളങ്ങളുടെ ആവശ്യമേയില്ല. അതിനാൽ ഗംഗാ, മഹാനദി, ഗോദാവരി, കൃഷ്ണ, കാവേരി മുതലായി നദികളാൽ സേചനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ബംഗാൾ, ബീഹാർ, ഒറീസ്സ, മദ്രാസ് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ നെൽക്കൃഷി വിപുലമായ തോതിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിലെ

നദികളും നെൽക്കൃഷിക്ക് അത്യന്തം ഉപകരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വയലുകളിൽ അധികഭാഗവും വെട്ടിപ്പൊക്കി പുരയിടമാക്കിക്കളഞ്ഞതിനാൽ, ഇന്നാട്ടിലെ ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടിടത്തോളം നെല്ല് ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

ലോകത്തിൽ ആകെ വിളയുന്ന നെല്പിൻറെ അഞ്ചിൽ രണ്ടുഭാഗവും ഇൻഡ്യയിൽനിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും നമുക്ക് നെല്ല് ഇറക്കുമതി ചെയ്യേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽപെട്ട ജലസേചനപദ്ധതികൾകൊണ്ട് ഈ പോരായ്മ ഒട്ടുമുക്കാലും നികന്നുവെന്നുവരികിലും ജനസംഖ്യ അഭേദമാണ് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടാകുന്നതെന്നു ഇരിക്കുന്നു.

ഗോതമ്പ്—ഗോതമ്പിന് 40 ഇഞ്ചിൽ കൂടുതൽ മഴ പാടില്ല. വലിയ ചൂടും ദോഷകരമാകുന്നു. എന്നാൽ മണ്ണ് വളരെ ഫലപ്രദിയുള്ളതായിരിക്കുകയും വേണം. സെപ്റ്ററംബർ മാസത്തിൽവിതച്ച് ഇടവപ്പാതിക്കുമുമ്പ് കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കണം. ഉത്തരപ്രദേശത്തിലും പഞ്ചാബിലും, ഫൈദാബാദിലും ഗോതമ്പുകൃഷി ചെയ്യുവരുന്നു. പഞ്ചാബികളുടെ പ്രധാനമായ ആഹാരം ഗോതമ്പാണ്. ലോകത്തിലെ ആകെ വിളവിൻറെ പത്തിലൊന്ന് ഇൻഡ്യയിൽ വിളയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, നാട്ടിലെ ആവശ്യത്തിന് ആന്ത്രോലിയാ, ക്യാനഡാ, അമേരിക്ക എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു ഗോതമ്പ് ഇറക്കുമതി ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

തിനവറ്റം (Millets).

തിന, വരക്, ചോളം, ചാമ ഇവ ഈ ഇനത്തിൽ പെടുന്നു. പാവപ്പെട്ട വറ്റക്കാരുടെ പ്രധാനമായ ആഹാരസാധനങ്ങളാണിവ. ഇവയ്ക്ക് 60 ഇഞ്ചിൽ കൂടുതൽ മഴ

പാടില്ല. ഉത്തരപ്രദേശം, ബീഹാർ, പഞ്ചാബ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും മദ്രാസ് പ്രദേശത്തും ചോളക്കൃഷി നടത്തിവരുന്നുണ്ട്.

പയറുവർഗ്ഗങ്ങൾ.

ഇവ കൃഷിയുടെ നട്ടെല്ലാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ അവ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചാൽ, ഭൂമിയുടെ വളം എടുത്തുകളയുന്നതിനുപകരം, ഫലപുഷ്പി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയോ ഉള്ള അതിനാൽ നെല്ല്, ഗോതമ്പ് മുതലായവ കൈയ്യിനശേഷം, പയറുവർഗ്ഗങ്ങൾ സാധാരണ കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നു. ഉഴുന്ന്, പെരുമ്പയറ്റ്, ചെറുപയറ്റ്, കടല, തുവര, മുതിര ഇവയാണ് പ്രധാന പയറുവർഗ്ഗങ്ങൾ.

സസ്യഭക്ഷകർക്കു പയറുവർഗ്ഗം ഒഴിച്ചുകൂടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത അഹാരസാധനമാകുന്നു. അതിനാൽ അവ ഇൻഡ്യയുടെ മിക്ക പ്രദേശങ്ങളിലും കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നു.

മറ്റു ഖാദ്യപദാർത്ഥങ്ങൾ, ചേന, കാച്ചിൽ, ഉരുളൻ കിഴങ്ങ്, മരച്ചീനി മുതലായ കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങളാണ്. മരച്ചീനി പാവപ്പെട്ടവന്റെ പ്രധാന അഹാരമാണ്. കേരളത്തിൽ മാത്രമേ അത് വൻതോതിൽ കൃഷി ചെയ്യപ്പെടാറുള്ളൂ. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അത് ഇൻഡ്യയ്ക്കു പരക്കുവാനുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുന്നു.

4. അസംസ്കൃതസാധന രൂപമായ വിളവുകൾ.

പരുത്തി—കരുമണൽ പ്രദേശത്താണ് ഇതു നല്ല പോലെ വളരുന്നത്. 40 ഇഞ്ചിൽ കുറവായി മഴപെയ്യുന്ന ദിക്കും ഫലപുഷ്പിയുള്ള മണ്ണും അതിന് അവശ്യമാണ്. അതിനാൽ ദക്ഷിണചിന്ദ്രമി, ഉത്തരപ്രദേശം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ പണ്ടിന്നു കൃഷി നടന്നുവരുന്നു.

പരുത്തിയുടെ പഞ്ഞികൊണ്ടു് രുലു ഉണ്ടാക്കി, ആ രുലുകൊണ്ടു് പലതരം വസ്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു. രുലുരുല്ലയത്തുണ്ടുടേയും വസ്ത്രനിർമ്മാണശാലകളുടേയും സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിനു് അമേരിക്ക, ഇംഗ്ലീഷ് റു് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു് പഞ്ഞി ഇറക്കുമതി ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യു. എസ്. ഏ. (ഐക്യനാടുകൾ) കഴിഞ്ഞാൽ പഞ്ഞിക്കുഷിക്ക് ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമായ രാജ്യം ഇൻഡ്യയാണു്.

1932-ൽ 280 ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലത്തു് പഞ്ഞി കൃഷിചെയ്തുവന്നു. പ്രതിവർഷം 400 റാത്തൽ വീതമുള്ള 60 ലക്ഷം ബയിൽ പഞ്ഞി ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവന്നതിൽ 20 ലക്ഷം ബയിൽ ഇൻഡ്യൻമില്ലുകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടു് ബാക്കി ജപ്പാൻ, ചൈന, ഇംഗ്ലണ്ടു് മുതലായ വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു കയറ്റി അയയ്ക്കുകയായിരുന്ന പതിപ്പു്. 1951-ൽ പഞ്ഞിയുടെ ഉൽപാദനം 29 ലക്ഷമായി വർദ്ധിച്ചു. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി അവസാനിച്ചപ്പോഴേക്കും അതു് നാല്പ്പത്തിരണ്ടു ലക്ഷമായി.

ചണം—ധാരാളം മഴയും ചൂടും ചണക്കൃഷിക്ക് അനുയോജനമാണ്. നല്ല വളവും വേണം. മറുതുഷ്ണികൾക്കു പറ്റാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ചണക്കൃഷി ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചണച്ചെടി ഭൂമിയിലെ വളമെല്ലാം അപഹരിച്ചുകളയും. ചണം ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നത് പാക്കിസ്താനിൽപ്പെട്ട പൂർവ്വംഗാളത്തും ചണമില്ലുകളിൽ ഏറിയ കൂടും പശ്ചിമബംഗാളത്തും അരിപ്പോയതുനിമിത്തം ഭാരതീയ വ്യവസായികർ വളരെ വിഷമിച്ചു. അതിനാൽ ചണക്കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. 1956-ൽ 49

ലക്ഷം ബയിൽ ചണം ഇൻഡ്യയിൽതന്നെ വിളയിച്ചു തായി കാണുന്നു.

ബംഗാൾ, ആസ്സാം, ബീഹാർ, ഒറീസാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലാണ് ചണക്കൃഷി വൻതോതിൽ നടത്തപ്പെടുന്നത്. കേരളത്തിലും ചണക്കൃഷിക്ക് സാധ്യതയുണ്ട്.

5. ആരാമോൽപന്നങ്ങൾ

കാപ്പി, തേയില, റബ്ബർ, നീലം, സിങ്കോൺ, യുക്കാലിപ്റ്റസ്, പുകയില, ഏലം, കുരുമുളക്, മുതലായവയത്രേ അവയിൽ പ്രധാനം. തെങ്ങിനെയും ആ ഇനത്തിൽ കൂട്ടാവുന്നതാണ്.

കാപ്പി അധികം ഉയരത്തിൽ വളരാത്ത ഒരു ചെടിയാണ്. 2000 മുതൽ 500 വരെ അടി ഉയരമുള്ള മലപ്രദേശങ്ങളിൽ അതു കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. നല്ല പശിമയും വളവും ഉള്ള മണ്ണ് 70 ഇഞ്ചു മുതൽ 120 ഇഞ്ചുവരെ മഴയും, ചൂടും തണലും ഈ ചെടിയുടെ വളച്ചു് ആവശ്യമാണ്. വെള്ളം ചുവട്ടിൽ കെട്ടിക്കിടന്നാൽ വേരുകൾ നശിച്ചുപോകും.

കാപ്പിച്ചെടിയുടെ കുരുക്കൾ പഠിച്ചുണക്കി പരിപ്പെടുത്തു വരുത്തു്, യന്ത്രത്തിൽ പൊടിച്ചു് തകരങ്ങളിലാക്കി വിദേശങ്ങളിലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെടുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ പൊടിയാക്കുന്ന ജോലി വിദേശീയ യന്ത്രശാലകളാണു നടത്തിവന്നതു്. ഇപ്പോൾ ഈ വ്യാപാരം പ്രായേണ ആംഗ്ലേയരുടെ അധീനതയിലാണെന്നിരുന്നാലും പൊടിക്കാനുള്ള യന്ത്രശാലകൾ ഇൻഡ്യയിൽത്തന്നെയാണ്.

കാപ്പിക്കൃഷിക്ക് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ കടക്, മൈസൂർ, നീലഗിരി, തിരുവിതാംകൂർ ഇവയാകുന്നു.

തേയില—ഇതു് അധികം ഉയരത്തിൽ വളരാത്ത ഒരു ചെടിയാണ്. മഴ ധാരാളം വേണമെങ്കിലും വെള്ളം

കെട്ടിക്കിടന്നുകൂടാ. മന്ദോഷ്ണതയും അർദ്രതയും സമതയും ഉള്ള ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയും, പശിമരാശിമണ്ണം ആവശ്യമുള്ളതിനാൽ അയിരും അടിക്കുമേൽ ഉയരമുള്ള മലഞ്ചരി വുകളാണു് തേയിലക്കൂപ്പിക്കു പഠറിയതു്. തളിരിലകൾ നുള്ളി, യന്ത്രത്തിലിട്ടുതന്നെ ഉണക്കി, തെളിയെടുത്തു പലയിനങ്ങളാക്കി വലിയ വീഞ്ഞപ്പെട്ടികളിലാക്കി വിദേശങ്ങളിലേക്കു് അയയ്ക്കപ്പെടുന്നു. അസ്സാമിലേയും കേരളത്തിലേയും ഉന്നതപ്രദേശങ്ങളിൽ തേയിലക്കൂപ്പി വിപുലമായ തോതിൽ നടത്തപ്പെടുന്നു.

തേയിലയുടെ ആവശ്യം നാർക്കനാർ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനാൽ, വിലയും കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രതിവഷം കോടിക്കണക്കിനു് രൂപാ വിലയുള്ള തേയില ഇവിടെ നിന്നും വിദേശങ്ങളിലേക്കു കയറി അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

റബ്ബർ—മനുഷ്യപുരോഗതിക്കു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ വസ്തുക്കളിലൊന്നാണു് റബ്ബർ. ഒരുതരം മരത്തിന്റെ കുറയിൽനിന്നാണു് അതെടുക്കുന്നതു്. ആ മരങ്ങളുടെ വളച്ചുയ്ക്കു് 80" മുതൽ 120" വരെ മഴയും 76" മുതൽ 90" വരെയുള്ള ചൂടും ആവശ്യമാണു്. മധ്യരേഖയ്ക്കു് ഇരുപറങ്ങളിലും ഉള്ള വർഷമേഖലയിൽ 2000 അടിക്കു താഴെ ഉയരമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അതു വളരുന്നു. ഇൻഡ്യയിലുണ്ടാകുന്ന റബ്ബറിന്റെ ഏറിയ കൂറും മുണ്ടക്കയം, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, കോന്നി, റാന്നി, പത്തനാപുരം, തൊടുപുഴ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നാണു് ലഭിക്കുന്നതു്. കൊച്ചി, മലബാർ എന്നീ മറ്റു കേരളവിഭാഗങ്ങളിലും കൂടകിലും, സേലത്തും റബ്ബർക്കൂപ്പി ചെയ്യുവരുന്നുണ്ടു്.

കരിമ്പു്—ഇതു് ഒരു ഖാദ്യവസ്തുവാണെങ്കിലും, ഇൻഡ്യയിൽ വിളയുന്ന കരിമ്പിന്റെ അധികാംശം ശക്കം

തയും പഞ്ചസാരയും ഉണ്ടാക്കാനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. 60 ഇഞ്ച് മഴയോ അത്രകണ്ടു ജലസേചനമോ ഉള്ളതും 75 ഡിഗ്രിക്കും 80 ഡിഗ്രിക്കും മദ്ധ്യേ ചൂടുള്ളതും ആയ സ്ഥലങ്ങളിൽ, വിശേഷിച്ചു നദീതീരങ്ങളിലെ സമതലങ്ങളിൽ, കരിമ്പു കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു ഇൻഡ്യയ്ക്ക് ആവശ്യമുള്ള പഞ്ചസാരയിൽ വലിയൊരു ഭാഗം അടുത്ത കാലംവരെ ജാപാനിൽനിന്നും മറ്റും ഇറക്കുമതി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ ഫലമായി പഞ്ചസാരയുടെ ഉൽപാദനം വളരെ വർദ്ധിച്ചു. ഉത്തരപ്രദേശം, ബീഹാർ, പഞ്ചാബ്, ഒറീസ്സാ, അസ്സാം, മദ്രാസ്, ബോംബേ, കേരളം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഇപ്പോൾ കരിമ്പു കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നു പഞ്ചസാര കയറ്റുമതി ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന നിലയിൽ നാം ഇന്ന് എത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഏലം, ഇലവങ്ങം, കുരുമുളക്, ജാതി, ഗ്രാമ്പൂ, ഇഞ്ചി മുതലായവയ്ക്കു മസാലക്കൂട്ടുകൾ എന്നാണു പേര്. അതിപുരാതനകാലം മുതലേ കേരളം ഇവയ്ക്കു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയാണു് പാശ്ചാത്യരെ ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്ക് ആകർഷിച്ചതു്. സഹ്യാദ്രിയുടെ സാനപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇവ സമൃദ്ധമായി കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു.

പുകയില — അടുത്തകാലംവരെ നമുക്കാവശ്യമുള്ള പുകയിലയിൽ അധികഭാഗവും സിലോണിൽനിന്നു് ഇറക്കുമതിചെയ്തുവന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ വിപുലമായ തോതിൽ പുകയിലക്കൃഷി ഇൻഡ്യയിൽ നടന്നുവരുന്നു. ചുരുട്ടു്, സിഗററ്റു്, പൊടി മുതലായ സാധനങ്ങളും ഇവിടെത്തന്നെ തയ്യാറാക്കിവരുന്നു. അതിനാൽ ആവക സാധനങ്ങളുടെ ഇറക്കുമതി നാൾക്കുനാൾ കുറഞ്ഞു വരുന്നു.

തെങ്ങു്, കമുകൂ്, പന—തെങ്ങു് കേരളത്തിലെ കല്പവൃക്ഷമാകുന്നു. സോപ്പുവൃക്ഷമായും വലിച്ചുവരുന്നതിനാൽ വെളിച്ചെണ്ണയുടെ ആവശ്യവും കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലും, കരമണ്ഡലതീരത്തും ബംഗാളിലും തെങ്ങു വളരുന്നു. കമുകൂഷി അപ്രധാനമായിട്ടാണു് ഗണിച്ചുപോന്നിരുന്നതു്. എന്നാൽ അടയ്ക്കാ, കയറുമതിചെയ്തു തുടങ്ങിയതിനോടുകൂടി കേരളത്തിൽ കമുകൂഷിയും വലിച്ചുവരുന്നു. തീരപ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം പന വളരുന്നു. തെങ്ങിൽനിന്നും പനയിൽനിന്നും കള്ളുടുക്കുന്നു. ആ കള്ളുകൊണ്ടു് കരുപ്പട്ടി, പഞ്ചസാര ഇവ ഉണ്ടാക്കാം.

ഇവ കൂടാതെ അററു്, ചെറുനാരകം, വള്ളിനാരകം മുതലായവയും ഇൻഡ്യയിൽ പലേടത്തും കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നു.

6. എണ്ണക്കുരുക്കും പരിപ്പുകളും.

നിലക്കടല, എള്ള്, കടുക്, ആവണക്കു്, മരോട്ടി ഇവയിൽനിന്നു് എടുക്കുന്ന എണ്ണകൾക്കു പലവിധത്തിലുള്ള ഉപയോഗമുണ്ടു്. നിലക്കടലഎണ്ണ ചില ദിക്കുകളിൽ കുറികൾ പാകം ചെയ്യുന്നതിനും മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വിളക്കുകൾ കത്തിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ ഏറിയകൂറും വനസ്സതി നിർമ്മാണത്തിനും സോപ്പു നിർമ്മാണത്തിനും മറ്റുമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടു ബാക്കിവരുന്നവയെ കയറുമതിചെയ്യുന്നു. ദക്ഷിണപീഠഭൂമിപോലെ മഴ കുറഞ്ഞ പ്രദേശങ്ങളിലാണു് നിലക്കടലക്കൃഷി ധാരാളം ചെയ്തുപോരുന്നതു്. ഫൈദാബാദ്, ബോംബെ, മദ്രാസ് എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ നിലക്കടലയ്ക്കു പ്രസിദ്ധമാണു്.

എളി—ഇത് രുചികരമായ ഒരു വാദ്യപദാത്മം കൂടിയാണ്. കേരളീയർക്ക് എള്ളെണ്ണ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത പദാത്മമാകുന്നു. കേരളത്തിന്റെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളിലും എളി കൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മധ്യപ്രദേശം, ഉത്തരപ്രദേശം, മദ്രാസ് എന്നീ പ്രവിശ്യകളിലാണ് എളി സമൃദ്ധമായി കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

ചണക്കര—ചണം വളരുന്ന ഭിക്ഷകളിലെല്ലാം അതിന്റെ കരുവിൽനിന്ന് എണ്ണ അട്ടി എടുക്കുന്നു.

കടുകു—ഇൻഡ്യയിൽ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും കടുകു കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ബംഗാൾ മുതലായ ഭിക്ഷകളിൽ കടുകെണ്ണ അഹാരം പാകം ചെയ്യുന്നതിനും മറ്റും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

മരോട്ടി—മരോട്ടി വളരാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ കുറയും. അതിന്റെ കരുവിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണ കഷ്ടമാഗതിനു കൈകളുടെ ഒരു മരുന്നാണ്.

ഈ എണ്ണ കുരുക്കൾ അട്ടിയതിന്റെശേഷം കിട്ടുന്ന പിണ്ണാക്കൾ ഭൂമിക്ക് ഉരമായും കന്നുകാലികൾക്ക് അഹാരമായും പ്രയോജനപ്പെടുന്നു.

7. ധാതുവിഭവം

കേരളത്തിന്റെ ധാതുവിഭവം അതിവിപുലമാകുന്നു. ധാതുക്കളിൽ വെച്ച് അതിപ്രധാനം കല്ക്കരിയും ഇരുമ്പുമാണ്. ബംഗാൾ, ബീഹാർ, ഒറീസ്സാ, ഫൈറാബാദ്, മധ്യപ്രദേശം ഈ പ്രദേശങ്ങളിലൊക്കെ കല്ക്കരി വിളയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഏറ്റവും വലിയ പെനികൾ റാണി ഗഞ്ച് (പശ്ചിമ ബംഗാൾ) ഡെരിയ (ബീഹാർ) എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. 1930-ൽ ഏകദേശം 39 ലക്ഷം

പവൻ വിലവരുന്ന കല്ലരി ഇൻഡ്യയിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. 1951-ൽ 323 ലക്ഷം ടൺ കല്ലരിയുണ്ടായിരുന്നത് 1956-ൽ 368 ലക്ഷമായി വർദ്ധിച്ചു.

കല്ലരി ഉള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്ക് അടുത്തുതന്നെ ഇരുമ്പും ലഭിക്കുന്നത് ഉരുക്കുവ്യവസായത്തിന് സാഹായകമായിരിക്കുന്നു. ബംഗാൾ, ബീഹാർ, ഒറീസ്സാ, എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ അയിരുന്ന വലിയ ഉലകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1956-ൽ 43 ലക്ഷം ടൺ അയിരുകുറുത്തു. ഇപ്പോൾ ഇരുമ്പും ഉരുക്കും ഉണ്ടാക്കുന്ന വൻ വ്യവസായശാലകൾ പലതും ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ട്. ടോറാ നഗരിലും അസൻസോളിലും, ഭദ്രാവതിയിലും ഉള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിലാണ് അയിരുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ബീഹാർ, ഒറീസ്സാ, മധ്യപ്രദേശം, മദ്രാസ്, ബോംബേ, മൈസൂർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള അയിരുകുളുലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാൽത്തന്നെയും ഇൻഡ്യയ്ക്കാവശ്യമുള്ള അയസസാമാനങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെത്തന്നെ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നു സംശയമാണ്.

മാംഗനീസ്—ഇരുമ്പു വ്യവസായത്തിന് അത്യന്തം ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ധാതുവാണ് മാംഗനീസ്. യൂഎസ്. എസ് ആറിൽ ഒഴിച്ചു മറ്റൊരിടത്തും ഇൻഡ്യയിലോളം മാംഗനീസ് ഉറവയില്ല. മധ്യപ്രദേശം, മധ്യഭാരതം, മദ്രാസ്, മൈസൂർ, ബോംബേ, ഒറീസായിലും ബീഹാറിലും ഉള്ള ചില ദേശങ്ങൾ, ഇവയിൽനിന്നെല്ലാം മാംഗനീസ് ലഭിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ നാല്പതു കൊല്ലങ്ങളിൽ ശരാശരി ആറുലക്ഷം ടൺ വീതം പ്രസ്തുത ധാതു എടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ക്രോമൈറ്റ്—1950-ൽ 16729 ടണ്ണം, 1951-ൽ 15802 ടണ്ണം ലഭിച്ചു. അതിലധികഭാഗവും

കയറുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടു. ബീഹാർ, മൈസൂർ, ബോംബേ, മദ്രാസ്, റീസ്സാ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം ഈ ധാതു സുലഭമാണ്. കാശ്മീരിലെ ലഡാക് എന്ന പ്രദേശത്തു് അതു് ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും ഭൂപ്രവേശ്യമായിരിക്കുന്നു.

ബാക്സൈറ്റ്—അതു് അലൂമിനിയത്തിൻറെ പ്രധാന ഘടകമാണ്. ബോംബേ, മധ്യഭാരതം, മധ്യ പ്രദേശം, ബീഹാർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ധാരാളമായും, റീസ്സാ, മദ്രാസ്, കാശ്മീർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായും കാണപ്പെടുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിൽ 40000 ടൺ തന്നെ അലൂമിനിയ നിർമ്മാണത്തിനായി ഇൻഡ്യയിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാഗ്നസൈറ്റ്—മാഗ്നസിയ ലവണങ്ങളുടെയും ലെഗുമിനിക മാഗ്നസ്യത്തിൻറെയും നിർമ്മിതിക്കു് ഉപയോഗമുള്ള ഈ ധാതു മദ്രാസ്, മൈസൂർ, ഉത്തരപ്രദേശം, കടക്, ബോംബേ, രാജസ്ഥാൻ, ബീഹാർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നു. അതിൽ അധികഭാഗവും വിദേശങ്ങളിലേക്കു അയയ്ക്കപ്പെടുന്നു.

അഭ്രം (മൈക്ക)—വൈദ്യുത വ്യവസായത്തിനു ഇതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. ലോകത്തിൽ ആകെ ഉണ്ടാകുന്ന അഭ്രത്തിൻറെ എൺപതു ശതമാനത്തോളം ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നാണു ലഭിക്കുന്നതു്. രണ്ടു മൂന്നുകോടി രൂപ വിലയുള്ള അഭ്രം പ്രതിവർഷം അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു് കയറ്റി അയക്കാറുണ്ട്. യുദ്ധനയം പ്രമാണിച്ചു പ്രാധാന്യമുള്ളതിനാൽ അമേരിക്ക ഏതാനും വർഷമായി മൈക്ക ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു് മൈക്കയുടെ ആവശ്യം പ്രതിദിനം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു.

ബീഹാർ, രാജസ്ഥാൻ, മദ്രാസ് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ മൈക്ക സുലഭമായി കാണപ്പെടുന്നു. പ്രതിവഷം, റയിൽവേയുടേയും വൈദ്യുത ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റേയും ആവശ്യത്തിലേക്ക് നാലായിരം റാത്തൽ ഇൻഡ്യയിൽ തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

ജിപ്പം (ചുണ്ണാമ്പുകല്ല്)— വ്യാവസായിക പ്രാധാന്യമുള്ള മറ്റൊരു ധാതുവാണ്. സിമന്റ്, പ്ലാസ്റ്റർ ഓഫ് പാരീസ് ഇവയുടെയും, അമ്മോണിയം സൾഫേറ്റിന്റേയും, ഗന്ധികാമൃത്തിന്റേയും, മറ്റും നിർമ്മിതിക്കു ഇത് ഉപകരിക്കുന്നു. രാജസ്ഥാനത്തിലും ദക്ഷിണേന്ത്യയിലും ഹിമാചലപ്രദേശങ്ങളിൽ ചിലേടങ്ങളിലും കൽചുണ്ണാമ്പ് സുലഭമാകുന്നു.

1951-ൽ രണ്ടുലക്ഷം ടണ്ണിലധികം ചുണ്ണാമ്പുകല്ല് ലഭിച്ചതിൽ ഒരു ലക്ഷത്തോളം സിസ്റ്ററി ആലുവാ ഫാക്ട് കമ്പനി എന്നീ വളനിർമ്മാണശാലകളിൽ തന്നെ ഉപയോഗപ്പെട്ടു.

ഗന്ധകം—നാടൻ ഗന്ധകത്തിന്റേയും ലോഹശിലയുടേയും രൂപത്തിൽ അല്ലാത്തതായിരുന്നാൽ കാശ്മീർ, ബീഹാർ, ബോംബേ, മൈസൂർ, നീലഗിരി മുതലായ ദിക്കുകളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിന് ആണ്ടുതോറും അറുപതിനായിരം ടണ്ണോളം വിദേശങ്ങളിൽ നിന്നു വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചെമ്പ്—വളരെ ചുരുക്കമായിട്ടേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. അത് ബീഹാറിൽ സിംഗ്രൂം ജില്ലയിൽ നിന്നുമാണ്.

ഇൽമിനൈറും, മോണോസൈറും, സിക്ക്കോൺ—ഈ ലോഹങ്ങൾ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളവയാണ്. കമ്പ്രാക്ഷമാരി, ചവറ എന്നീ ദിക്കുകളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നു.

ഉപ്പ്—സാംഭർ തടാകം, ലവണഗിരിപാർക്കി, പഞ്ചാബ് ഇവിടങ്ങളിൽ സുലഭം.

മണ്ണെണ്ണ—അസാമിൽ ഡിഗ്ബോയി എന്ന സ്ഥലത്തു മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ.

സ്വപ്നം—മൈസൂറിലെ കോളാർ പണികളിൽ നിന്നു ചുരുങ്ങിയ തോതിൽമാത്രം എടുക്കപ്പെടുന്നു. ബോംബേയിലെ ധാർവാർ ഡിസ്ട്രിക്ടിലും മദ്രാസിലെ അനന്തപൂർ ഡിസ്ട്രിക്ടിലും സ്വപ്നമുണ്ട്.

മണ്ണ്

ഇൻഡ്യയിലെ കൃഷിപ്രദേശങ്ങളിൽ നാലുതരം മണ്ണുകൾ കാണപ്പെടുന്നു.

- (1) സിന്ധുഗംഗാ വണ്ടൽമണ്ണ്.
- (2) ദക്ഷിണ പീഠഭൂമിയിലെ കരു(പരുത്തി) മണ്ണ് (Black Cotton soil)
- (3) പശ്ചിമരാശി മണ്ണ്.
- (4) ചെങ്കൽമണ്ണ്.

ഇവയിൽ വണ്ടൽമണ്ണ് നദീതീരങ്ങളിലെ സമതല പ്രദേശങ്ങളിലൊക്കെ കാണാം. അതു നെൽകൃഷിക്ക് അത്യന്തം ഉപകരിക്കുന്നു. ഡക്കാണിലെ കരുമണ്ണ് പരുത്തിക്കൃഷിക്കും, പശ്ചിമരാശി മണ്ണ് തേയില, കാപ്പി മുത

ലായവയുടെ കൃഷിക്കും ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. ചെങ്കൽമണ്ണ് കൃഷിക്ക് അത്ര പറ്റിയതല്ല; എന്നാൽ മാവ്, പ്ലാവ് ഇവയ്ക്കുകൊള്ളാം. സമുദ്രതീരത്തെ നൈതൽമണ്ണ് തെങ്ങു കൃഷിക്ക് വളരെ നല്ലതാണ്.

ബി. സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഘടകങ്ങൾ

പ്രകൃതി നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന വിഭവങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരുന്നാൽ, ആ സമ്പത്തു ക്ഷയിച്ചുപോകും. നമ്മുടെ നദികളിൽകൂടി അണ്ടോടാണ്ടു പാഞ്ഞുവരുന്ന ജലത്തിന്റെകാര്യംതന്നെ നോക്കുക. പെരുവെള്ളം വന്നു പലേ നാശങ്ങൾ വരുത്തിട്ട് സമുദ്രത്തിൽചെന്നു പതിക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്. ആ ജലത്തെ തടാഗതു നിറുത്തി മനുഷ്യന് ഉപകാരപ്രദമായ എത്രയോ നല്ല കാര്യങ്ങൾ അതുകൊണ്ട് സാധിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു സ്വല്പം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാം.

നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചശേഷം നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റു കോടിക്കണക്കിനു രൂപാ ചെലവിട്ട് ജനോപകാരമായ പലേ പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

1. നദീതടപദ്ധതികൾ

ജലദൗർലഭ്യംകൊണ്ടു കൃഷിചെയ്യാൻ തരമില്ലാതെ കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ കൃഷിക്ക് ഉപയുക്തമാക്കിത്തീർക്കുക, നിരുപയോഗമാംവിധം കടലിൽചെന്നു വീഴുന്ന ജലത്തെ ഉപയോഗപ്രദമാക്കിത്തീർക്കുക—ഇവയാണ് നദീതടപദ്ധതികൾകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നത്.

(1) കോശിപദ്ധതി ബീഹാറിലും നേപ്പാളിലും ഉള്ള 2620,000 ഏക്കർ ഭൂമിക്ക് ജലസേചനം നിവ്വഹിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. വൈദ്യുതശക്തിയും അതിൽനിന്നുൽപാദിപ്പിക്കാം.

(2) കോയ്നാ പദ്ധതി ബോംബെയിലെ ഒട്ടുവള്ളി
രെയ പ്രദേശങ്ങൾക്കു ജലസേചനസൗകര്യവും

240 കിലോവാർട്ട് വൈദ്യുതശക്തിയും നൽകും.

(3) ചാഞ്ചൽപദ്ധതി മദ്ധ്യഭാരതത്തിലും രാജസ്ഥാ
നിലും ഉള്ള 12,00,000 ഏക്കർ ഭൂമിക്കു ജലസേ
ചനം ചെയ്യുന്നു.

(4) ക്രോനംഗൽ പദ്ധതി.

(5) ദാമോദർവാലി പദ്ധതി.

(6) ഹീമാക്കുഡ് പദ്ധതി

ഒട്ടുവിലത്തെ മൂന്നു പദ്ധതികളും കൃഷിക്കും വ്യവസാ
യത്തിനും ഉപകരിക്കുന്ന വൻ പദ്ധതികളാകുന്നു. അവ
പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ വൈദ്യുതദീപവും സമീപപ്രദേശ
ങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതാണ്.

അദ്വൈത പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി ആരംഭിക്കുന്നകാലത്തു
500 ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങളിൽ ആണ് ജലസേചനം
നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതു സക്കാർവകയും സ്വകാര്യ
ഉടമയിലുള്ളതുമായ തോടുകളാലും കുളങ്ങൾ, കിണറുകൾ
മുതലായവയാലും സാധിച്ചുപോന്നു. മുൻവിവരിച്ച
പദ്ധതികളുടെ ഫലമായി 70 ലക്ഷം ഭൂമികൂടി കൃഷിയോ
ഗ്യമായിത്തീർന്നു. ആ പദ്ധതികളോടൊപ്പം രണ്ടാം പഞ്ച
വത്സരപദ്ധതിയും പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ 120 ലക്ഷം
ഏക്കർ കൃഷിയോഗ്യമാവുമെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വ്യവസായാഭിവൃദ്ധി വൈദ്യുതശക്തിയെ ആശ്രയി
ച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള സംഗതി ആലോചിക്കുമ്പോൾ
ഈ പദ്ധതികളുടെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാവും.

കൃഷിയും വ്യവസായങ്ങളും—കൃഷിയും വ്യവസായവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ ചെറുനഗരങ്ങളിലെ നല്ല ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോലും വൈദ്യുതരക്തി വ്യാപിപ്പിക്കണം. ആദ്യത്തെ പദ്ധതി അനുസരിച്ചപ്പോൾ 20000 വും അധികവും ജനങ്ങളുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ മിക്കവയും വൈദ്യുതദീപ്തമാക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടാംപദ്ധതി പൂർത്തിയാവുമ്പോഴേക്കും 5000 മുതൽ 20000 വരെ ജനങ്ങളുള്ള ചെറുനഗരങ്ങളെല്ലാം ദീപ്തമാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

2, ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാന വ്യവസായങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

ഉരുക്കുവ്യവസായം—ഇൻഡ്യയിൽ ഇപ്പോൾ 13 ലക്ഷം ടൺ ഉരുക്കുണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. അതിനു പുറമേ 380000 ടൺ വാഷ്പീകരണവും നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു. ടാറാ നഗർ, ഭദ്രാവതി ഇവയാണ് പ്രധാനകേന്ദ്രങ്ങൾ.

അലൂമിനിയം വ്യവസായം—ഇപ്പോൾ രണ്ടു മൂന്നു വ്യവസായശാലകളിലെല്ലാംകൂടി 75 ലക്ഷം ടൺ അലൂമിനിയം നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു.

സിമൻറ്—തിരുച്ചിരാപ്പള്ളിയിലെ ഡാൽമിയാ കമ്പനിയാണ് ഏറ്റവും വലുത്. നീലഗിരിയിലും, കോട്ടയത്തും മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഈ വ്യവസായം നടന്നുവരുന്നു. പുതിയ ഫാക്ടറികൾ നിർമ്മിക്കാൻ ആലോചനയുണ്ടു്. 1955-ൽ 75 ലക്ഷം ടൺ സിമൻറ് ഇൻഡ്യയിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു.

പഞ്ചസാര വ്യവസായം—ബിഹാർ, ഉത്തര പ്രദേശം, തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ പഞ്ചസാര നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു.

കടലാസ്—ബംഗാൾ, മൈസൂർ, തിരുവിതാംകൂർ ഇവയാണ് പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങൾ.

പുകയിലവ്യവസായം—ബീഡി എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ ഡിണ്ടിക്കൽ ചുരുട്ടു പ്രസിലമാണ്. സിഗററ്റും ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു.

റബ്ബർ—റബ്ബർവ്യവസായശാലകൾ ഇപ്പോൾ അധികമില്ലെങ്കിലും, അതു വികസിക്കാനുള്ള സാധ്യതകൾ ഉണ്ട്. റബ്ബർകൊണ്ടുള്ള കളിപ്പാട്ടങ്ങളും ബലൂണുകളും പല ദിക്കുകളിൽ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു. ടയറുകൾ, ഷീറുകൾ മുതലായവ തിരുവനന്തപുരത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

പഞ്ഞിവ്യവസായം—ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ വ്യവസായം ഇതാണ്. അഹമ്മദാബാദ്, കൽക്കട്ട, ബോംബെ, മദ്രാസ്, കോയമ്പത്തൂർ, മധുര, തിരുവനന്തപുരം, ആലുവാ, എറണാകുളം മുതലായ നഗരങ്ങളിലെല്ലാം പഞ്ഞിരൂൽ വ്യവസായശാലകളും തുണിവ്യവസായശാലകളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ നിരവധി ഷെക്കത്തറികളും പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നു നൂലും തുണിത്തരങ്ങളും വിദേശങ്ങളിലേക്കു കയറ്റി അയയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്.

ചണവ്യവസായം—അനേകം ചണ മില്ലുകൾ കൽക്കത്തയിൽ നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെപ്പോലെയെ മറ്റൊരങ്ങും ഈ വ്യവസായം അത്ര പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ല. ചണത്തിനു നമുക്കു പാകിസ്ഥാനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള കുറവു കാലക്രമത്തിൽ നീങ്ങാൻ ഇടയുണ്ട്.

പട്ടുവ്യവസായം— ബംഗാൾ, മൈസൂർ, പഞ്ചാബ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ അനേകം പട്ടുനിർമ്മാണ യന്ത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്നു. കൂടിൽ വ്യവസായം എന്ന നിലയിലും പട്ടുണ്ടാക്കാറുണ്ട്. കാശി സേലം, ആഗ്രാ, മധുര എന്നീ നഗരങ്ങൾ പട്ടിനു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവതാണ്.

രോമവ്യവസായം— ഏറവും പ്രധാനമായ രോമവ്യവസായകേന്ദ്രം കാബൂൾ ആണ്. ഉത്തരഭാരതം, മദ്ധ്യഭാരതം, മൈസൂർ, മദ്രാസ്, കാശ്മീരം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ നല്ലതരം കമ്പിളികൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു.

തുകൽവ്യവസായം — പശ്ചിമബംഗാൾ, പഞ്ചാബ്, ഉത്തരപ്രദേശം, മദ്രാസ് എന്നീ പ്രവിശ്യകളാണ് തുകൽ വ്യവസായത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നത്.

ഇവയ്ക്കു പുറമേ ഇൻഡ്യയിൽ മോട്ടാർ വാഹനങ്ങളും, ലോക്കോമോട്ടീവുകളും, കപ്പലുകളും, വിമാനങ്ങളും സൈക്കിളുകളും മുതങ്ങിയ തോതിലെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ട്. വിശാഖപട്ടണത്തിൽ ഈ മുതങ്ങിയ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് അനേകം കപ്പലുകൾ നിർമ്മിച്ചു കടലിൽ ഇറക്കിക്കുഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ മോട്ടാർകൾ ഇപ്പോൾ എവിടെയും കാണാം. ചിത്തരഞ്ജൻ ലോക്കോമോട്ടീവ് ഫാക്ടറിയിൽ നിന്നു നമ്മുടെയരികിൽ വേയ്ക്കും അവശ്യമുള്ള റെറോളം ലോക്കോമോട്ടീവ് യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഇൻഡ്യൻ ടെലിഫോൺ വ്യവസായം— രണ്ടു കോടി രൂപ വിലവരുന്ന ടെലഫോൺ സാമഗ്രികൾ 1956 വരെ നിർമ്മിച്ചു.

ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കേബിൾസ് കമ്പനി--

1956 വരെ ഒരുകോടി രൂപ വിലയുള്ള കേബിൾ (കമ്പിക്കയർ) ഉണ്ടാക്കി.

ഡി. ഡി. ടി. ഫാക്ടറി—ഇതുവരെ 700 ടൺ ഡി-ഡി-ടി നിർമ്മിച്ചു.

നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റ്രുമെൻറ് ഫാക്ടറി—നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചതേയുള്ളൂ.

പെൻസിലിൻ ഫാക്ടറി—പെൻസിലിൻ എന്ന അതുത ഔഷധം ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങി.

സോപ്പ് വ്യവസായം—എണ്ണക്കുരുക്കൾ ധാരാളം കിട്ടുന്നതിനാൽ ഈ വ്യവസായം അടിക്കടി വലിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്പോൾ വിദേശസോപ്പുകൾ അധികമായി ഇറക്കുമതി ചെയ്യാറില്ല.

കണ്ണാടി വ്യവസായം—ഇപ്പോൾ പലതരം ഗ്ലാസുകളും ബിൻബുകളും ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു. കൽക്കത്തയിലാണ് ഈ വ്യവസായം മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നത്. ആലുവായിലെ ഒറൈൽ ഫാക്ടറി ഈ വ്യവസായത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു.

തയ്യൽ മെഷീൻ വ്യവസായം—ഈ വ്യവസായവും നാർക്കനാർ വലിച്ചുവരുന്നു.

റയൺ ഫാക്ടറി—പെരുമ്പറൂരിൽ ഒരു റയൺ ഫാക്ടറി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ മറ്റു പല ഫാക്ടറികളും ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിലുണ്ട്.

തീപ്പെട്ടി വ്യവസായം—നാട്ടിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നടന്നുവരുന്നു.

വളനിർമ്മാണം — സിസ്റ്ററി, അലുവാ — ഈ സ്ഥലങ്ങളിലാണ് പ്രധാനമായി ഈ വ്യവസായം നടന്നു വരുന്നത്.

ചവിട്ടുവണ്ടി നിർമ്മാണം — 42900 ചവിട്ടുവണ്ടികൾ 1956-ൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നാലഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഇൻഡ്യയിൽ അതുതകരമായ വ്യവസായ വികാസം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ഇൻഡ്യയുടെ സാമ്പത്തിക ഘടകങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
2. ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാന വസ്തുഗുണങ്ങൾ ഏതെല്ലാം?
3. ഭാരതീയർ ഗോക്കളെ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തു്?
4. ഏറ്റവും കൂടുതൽ പശുക്കളെ വളർത്തുന്ന ഭാരതപ്രദേശങ്ങൾ ഏവ? എന്തു കാരണത്താൽ?
5. എങ്ങനെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ആണ് ആടുകളെ വളർത്താൻ ഏറ്റവും പറ്റിയതു്?
6. ഭാരതത്തിലെ വനവൃക്ഷങ്ങളെ തരംതിരിച്ചു് അവ എവിടെ അധികമായി വളരുന്നു എന്നും അവകൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗങ്ങൾ എന്തെന്നും വിവരിക്കുക.
7. വനങ്ങൾകൊണ്ടു മനുഷ്യനുള്ള പ്രയോജനം എന്തു്?
8. ഭാരതത്തിലെ പ്രധാന ധാന്യവിളവുകൾ ഏതെല്ലാം? അവയിൽ ഓരോന്നിന്നും പറ്റിയ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതികൾ ഏതെല്ലാം?
9. ഭാരതത്തിന്നു വിദേശനാണ്യം നേടിത്തരുന്ന പ്രധാന ആരാമോൽപന്നങ്ങളെ വിവരിക്കുക.
10. ഇരുമ്പു്, കല്ക്കരി, മാംഗനീസു്, അലൂമിനം, ഇൽമിനൈറ്റു്, ഉപ്പു് ഇവ കിട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ ഏവ?
11. പ്രധാന നദീതട പദ്ധതികളും അവകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളും വിവരിക്കുക?
12. ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാന വൻ വ്യവസായങ്ങൾ ഏതെല്ലാം?

അദ്ധ്യായം 2

നഗരങ്ങളും അവയുടെ പ്രധാനഹേതുക്കളും.

ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങളിൽ ഭൂമിഭാഗവും ഗ്രാമങ്ങളിലാണു് പാർക്കുന്നതു്. അതിനാൽ നഗരങ്ങളുടെ സംഖ്യ കുറയും. പുതിയ പുതിയ വ്യവസായങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടി പുതിയ നഗരങ്ങളും ക്രമേണ ഉണ്ടായേക്കാം. ലക്ഷത്തിലധികം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന വൻ നഗരങ്ങളെപ്പറ്റി നമുക്കു് പരിജ്ഞാനം.

ദില്ലിപ്രദേശം

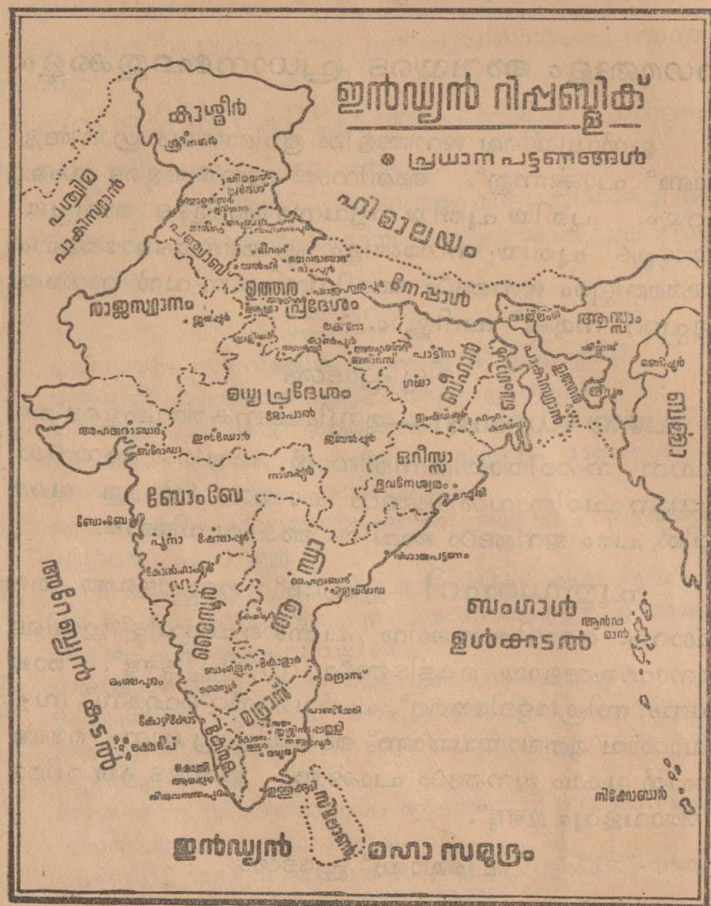
പഴയ ഡൽഹി—മുസ്ലീംഭരണകർത്താക്കളുടെ തലസ്ഥാന നഗരിയായിരുന്നതിനാൽ അവിടെ അനവധി പ്രധാന ചരിത്രാവശിഷ്ടങ്ങൾ കാണാം. ഓർപതു ലക്ഷത്തിൽ പരം ജനങ്ങൾ അവിടെ അധിവസിക്കുന്നു.

പുതുഡൽഹി—ഇതാണു് ഇപ്പോഴത്തെ തലസ്ഥാനം. കോടിക്കണക്കിനു പണം ചെലവിട്ടു് ഇവിടെ മനോഹരങ്ങളായ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടു്. രാജഭവനം, സിക്രിട്ടേറിയേറ്റു്, പാർലമെൻറു് ഫൌസ്, സർവ്വകലാശാല മുതലായവയാണു് അവിടെ പ്രധാനം. രണ്ടു മുക്കാൽ ലക്ഷം ജനങ്ങൾ പാർക്കുന്നു. ഇവിടെ ഒരു വിമാനത്താവളവും ഉണ്ടു്.

പഞ്ചാബു് പ്രദേശം

ലാഹോർ—പഞ്ചാബിന്റെ പുതിയ തലസ്ഥാനം.

അമൃതസരസ്—മൂന്നേകാൽ ലക്ഷം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ഈ സ്ഥലം സിക്കുകാരുടെ ഒരു പുണ്യസ്ഥലം കൂടിയാണു്.

ജലസ്ഥർ—ഇവിടെ നന്നെലക്ഷത്തിലധികം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്നുണ്ട്.

ലൂഡിയാനാ—ഇവിടെ അനേകം കമ്പിളിമില്ലുകളും പട്ടുനിർമ്മാണശാലകളും ഉണ്ട്.

ഉത്തരപ്രദേശം

കൂടുതൽ നഗരങ്ങളുള്ള പ്രദേശം ഇതാണ്. നല്ല ഫലപുഷ്പിയും സഞ്ചാരസൗകര്യവും ധാതുവിഭാവുമാണ് ഉള്ള സ്ഥലമായതിനാൽ നഗരങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നു.

കാൺപൂർ—ഇത് ഒരു കമ്പിളിവ്യവസായ കേന്ദ്രമാകുന്നു. അനവധി മില്ലുകൾ ഇവിടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മൂന്നേകാൽ ലക്ഷം ജനങ്ങൾ പാർക്കുന്നു.

ലഖ്നൗ—ഇത് ഉത്തരപ്രദേശത്തിന്റെ തലസ്ഥാനവും ഒരു സർവ്വകലാശാല കേന്ദ്രവുമാണ്—ജനസംഖ്യ അഞ്ചുലക്ഷം.

ഓറീസ്സ—മുകിലന്മാരുടെ രണ്ടാംതലസ്ഥാനമായിരുന്നതിനാൽ, ഇവിടെ മനോഹരമായ പള്ളികളും സ്മാരകങ്ങളും, സർവ്വകലാശാലാ മന്ദിരങ്ങളും മറ്റും എടുത്തുകൊടുത്തുണ്ട്. താജ്-മഹൽ എന്ന സ്മാരകമന്ദിരം ലോകത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങളിലൊന്നായി വിളങ്ങുന്നു.

ബനാറസ്—ഇത് ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു പുണ്യസ്ഥലം കൂടിയാണ്. പട്ടുകൾക്കു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ഹിന്ദു) സർവ്വകലാശാലയുടെ ഇരിപ്പിടമാണ്. മൂന്നേകാൽ ലക്ഷം ജനങ്ങൾ.

അലഹാബാദ്—പുരാതന പ്രയാഗയായതിനാൽ, അണ്ടോടാണ്ടു ബഹുലക്ഷം ഹിന്ദുക്കൾ ഇവിടെ തീർത്ഥാടനത്തിനു വരുന്നു. ഇവിടെ മൂന്നര ലക്ഷത്തിലധികം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്നു. ഇതും ഒരു സപ്തകലാശാലാ കേന്ദ്രമാകുന്നു.

മീററ്റ്, മൊറാദാബാദ്, സഹറാൻപൂർ, റാംപൂർ, ആലിഗർ, ഡറാഡൂൺ, ത്യാൻസി, ഷാജഹാൻപൂർ മുതലായി വേറെയും പല നഗരങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ഡെറാഡൂണിൽ സൈനികവിദ്യാലയവും, ഫാറസ്റ്റ് കോളേജ്, കർഷക കോളേജ് മുതലായവയും നടത്തിവരുന്നു. നല്ല സുഖവാസസ്ഥലമാണ്. നെരലക്ഷം ജനങ്ങൾ വരും.

ആലിഗർ—മുസ്ലീംസപ്തകലാശാലാ കേന്ദ്രമാകുന്നു. ബീഹാർ

പാട്നാ—പുരാതന പാടലീപുത്രം ഇവിടെ ആയിരുന്നു, ബീഹാറിന്റെ തലസ്ഥാന നഗരിയും ഒരു സപ്തകലാശാലാകേന്ദ്രവും ആണ്. ഏകദേശം മൂന്നു ലക്ഷം ജനങ്ങൾ പാടുന്നു.

ജംഷേഡ് പൂർ—ഇത് ഇൻഡ്യൻ ഉരുക്കുവ്യവസായകേന്ദ്രമാകുന്നു. രണ്ടുകാൽ ലക്ഷമാണ് ജനസംഖ്യ.

ഗയാ—ഇതു ഹിന്ദുക്കൾക്കും ബുദ്ധമതക്കാർക്കും ഒരു പോലെ പരിപാവനമായ ഒരു പുണ്യസ്ഥലമാണ്. ഭഗൽ പൂർ, റാഞ്ചി എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ഓരോ ലക്ഷത്തിൽ പരം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്നു.

മധ്യപ്രദേശം

ഭോപാൽ—നാഗ്പൂർ, ബോംബേപ്രദേശത്തോടു ചേർപ്പെട്ടുകയാൽ ഇപ്പോൾ മധ്യപ്രദേശത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നു.

ജബൽപൂർ—ഒരു വ്യവസായ കേന്ദ്രമായതിനാൽ രണ്ടരലക്ഷത്തിൽപരം ജനങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ട്.

പശ്ചിമ ബംഗാൾ

കൽക്കത്താ—ഇന്ത്യയുടെ പഴയ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഇത് ഒരു വലിയ വാണിജ്യവ്യവസായ കേന്ദ്രവും വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രവുമാകുന്നു, ഇവിടെ അനേകം ചെറുതൽ മില്ലുകൾ ഉണ്ട്. കൽക്കത്താത്തുറമുഖത്തുനിന്ന് അഞ്ചോടാണ്ട് അനേകകോടി രൂപയ്ക്ക് ചരക്കുകൾ കയറ്റി വിദേശങ്ങളിലേക്ക് അയയ്ക്കാറുണ്ട്. ബോംബെ കഴിഞ്ഞാൽ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വാണിജ്യപ്രാധാന്യമുള്ള പട്ടണം കൽക്കത്തയാകുന്നു. ഇവിടെ ഒരു വിമാനത്താവളവുമുണ്ട്.

ഹൈദരാ—ബംഗാളിലെ രണ്ടാമത്തെ പട്ടണമാണിത്. ഇവിടെ അത്ഭുതകരമായ ഒരു പാലമുണ്ട്—ജനസംഖ്യ നാലരലക്ഷം.

അസ്സാം

ഷില്ലാങ്—ഇത് അസ്സാമിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയാണ്. നല്ല സുഖവാസസ്ഥാനം.

ഒറീസ്സാ

ഭുവനേശ്വരം—ഇതു ഒറീസ്സായുടെ തലസ്ഥാനമാകുന്നു.

പുരി—ഇതു ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു പുണ്യസ്ഥലമാണ്. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ജഗന്നാഥക്ഷേത്രം ഇവിടെ ആകുന്നു.

ബോംബെ പ്രദേശം

ബോംബെ—ഇന്ത്യയുടെ വാണിജ്യതലസ്ഥാനമെന്ന പറയപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ പ്രധാന തുണിമില്ലുകളിൽ ഏറിയ ഭാഗവും ഇവിടെ ആണ്. പ്രകൃതിസിദ്ധമായ

ഇവിടുത്തെ തുറമുഖത്തു് എപ്പോഴും കപ്പലുകൾ ചരക്കുകൾ കയറുകയും ഇറക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകാണാം. വിദേശവാണിജ്യത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ബോംബേവഴിയാണു് നടത്തപ്പെടുന്നതു്. ഇവിടെ ഒരു വിമാനത്താവളവും ഉണ്ടു്. ഇതാണു് ബോംബേ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം. 29 ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഇവിടെ പാർക്കുന്നു.

അഹമ്മദാബാദ്—ഇതു ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന പണതിവ്യവസായ കേന്ദ്രമാകുന്നു. ജനസംഖ്യ എട്ടുലക്ഷം.

പൂനാ—ഇവിടെയാണു് ഭാരതസേവാസംഘത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം. ഒരു സർവ്വകലാശാലകേന്ദ്രം.

ചോലാപൂർ—ഒരു വലിയ വ്യവസായകേന്ദ്രം. പല തുണിമില്ലുകൾ ഇവിടെ ഉണ്ടു്. ജനസംഖ്യ 266000.

ബറോഡാ—പഴയ ബറോഡാ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഒരു വലിയ വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രമാണു്. ജനസംഖ്യ രണ്ടേക്കാൽ ലക്ഷം.

കോൽഹാപ്പൂർ—ശിവാജിയുടെ വംശജന്മാർ ഇപ്പോഴും ഇവിടെ പാർക്കുന്നു. ഇവിടെ ഏതാനും മില്ലുകളും ഉണ്ടു്.

നാഗപ്പൂർ—ഈ നഗരം ഇപ്പോൾ ബോംബേ സംസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു. മധ്യപ്രദേശത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ബോംബേ ഫൈക്കോടതിയുടെ ഒരു ബഞ്ചു് ഇപ്പോഴും അവിടെ ഉണ്ടു്. അനേകം തീവണ്ടിപ്പാതകൾ ഇവിടെ സംയോജിക്കുന്നു. നാലുലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഇവിടെ അധിവസിക്കുന്നു.

രാജസ്ഥാനം

ജയപ്പൂർ—രാജസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം. ജനസംഖ്യ മൂന്നുലക്ഷം.

കേരള സംസ്ഥാനം

കോഴിക്കോട്—ഈ നഗരത്തിലാണ് പോർട്ടുഗീസുകാർ ആദ്യമായി കാൽവച്ചത്. ഒരു വലിയ വാണിജ്യകേന്ദ്രമാണ്. ഇവിടെ നല്ലതരം സോപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു. ജനസംഖ്യ 158000.

കൊച്ചി—പ്രകൃതിസിദ്ധമായ നല്ല ഒരു തുറമുഖമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും ചരക്കുകൾ ഈ തുറമുഖത്തിൽനിന്നാണ് അന്യദിക്കുകളിലേക്കു കയറ്റി അയയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. അനേകം വെളിച്ചെണ്ണമില്ലുകൾ ഇവിടെ ഉണ്ട്. ഇത് ഒരു നാവികസേനാത്താവളവുമാകുന്നു.

ആലപ്പുഴ—തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു പ്രധാന തുറമുഖമാകുന്നു. കപ്പലുകൾ അടുക്കുന്നതിന് ഒരു വലിയ പാലം കടലിലേക്ക് ഇറക്കി കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കയറുപാറുന്നതിനുള്ള മില്ലുകളും അനേകം അയിൽ മില്ലുകളും, നെല്ലുകത്തുന്ന മില്ലുകളും ഇവിടെ നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനസംഖ്യ 116000.

തിരുവനന്തപുരം—കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ഒരു മനോഹര നഗരിയാണ്. അനന്തശയനം എന്ന പേരിൽ ഇതു അഖിലഭാരത പ്രശസ്തമായിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഒരു റബ്ബർ ഫാക്ടറിയും നൂൽ നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു മില്ലും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. ദന്തവേലയ്ക്കു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജനസംഖ്യ രണ്ടുലക്ഷം.

മൈസൂർ

ബാംഗ്ലൂർ—ഒരു നല്ല സുഖവാസസ്ഥാനമാണിത്. ഇവിടെ ഒരു വിമാനത്താവളമുണ്ട്. ഒരു പ്രസിദ്ധ സൈനിക കേന്ദ്രമാകുന്നു. ജനസംഖ്യ 8 ലക്ഷം.

മൈസൂർ—ഇവിടെയാണ് മൈസൂർ രാജാവേനം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇവിടുത്തെ ചാമുണ്ഡീക്ഷേത്രം അതിപ്രസിദ്ധമാണ്. ജനസംഖ്യ രണ്ടരലക്ഷം. പട്ടിനും ചന്ദനത്തെലങ്ങൾക്കും തിരികൾക്കും സോപ്പുകൾക്കും പ്രസിദ്ധം.

മംഗലാപുരം—ഓട്ടുകൾക്കു പ്രസിദ്ധം.

കോളാർ—സ്വർണ്ണഖനിയാണ് ഈ നഗരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമേതു

മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം

മദ്രാസ്—മദ്രാസ് പ്രദേശത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാണ്. കിഴക്കേതീരത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ വാണിജ്യകേന്ദ്രമാകുന്നു. അഖില ഭാരതപ്രശസ്തമാണ് ഇവിടുത്തെ സർവ്വകലാശാല. ഇവിടെ സൈനികവും നാവികവും വായവികവും ആയ താവളങ്ങളുണ്ട്. ഈ നഗരം നാൾക്കുനാൾ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനസംഖ്യ 1416000.

മധുര—ഇവിടുത്തെ മീനാക്ഷീക്ഷേത്രം അതിപ്രസിദ്ധമാകുന്നു. അനേകം തുണിമില്ലുകൾ ഇവിടെയുണ്ട്. ഒരു വ്യവസായകേന്ദ്രമാണ്. ജനസംഖ്യ 371000.

തിരുച്ചിറാപ്പള്ളി—ദക്ഷിണ റെയിൽവേ സർവീസിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം. അനേകം വിദ്യാമന്ദിരങ്ങൾ.

ഇവിടെയുണ്ട്. ഇവിടെ ഒരു റെയിൽവേകോച്ച ഫാക്ടറിയും ഡാൽമിയാ സിമൻറുഫാക്ടറിയുമുണ്ട്. ജനസംഖ്യ 218000.

സേലം—പട്ടകൾക്കു പ്രസിദ്ധം. കൂടിൽവുവ സായമെന്ന നിലയിലും യാത്രികമായും ഇവിടെ പട്ടകൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു. ജനസംഖ്യ രണ്ടു ലക്ഷം.

കോയമ്പത്തൂർ—ഒരു വലിയ തുണിവുവ സായ കേന്ദ്രമാകുന്നു. ജനസംഖ്യ രണ്ടു ലക്ഷം.

തഞ്ചാവൂർ—അതിപുരാതനമായ വൈഷ്ണവ കേന്ദ്രമാണ്. അവിടത്തെ രംഗനാഥക്ഷേത്രത്തിലെ അതിരംകാലുമണ്ഡപം അത്ഭുതകരമാകുന്നു. ജനസംഖ്യ ഒരു ലക്ഷം.

പാണ്ടിച്ഛേരി—ഒരു വാണിജ്യ കേന്ദ്രമാകുന്നു. ഹൃത്തുകാരുടെ വകയായിരുന്നു.

തത്തുക്കുടി—സിലോണിലേക്കുള്ള ഗതാഗതം ഈ നഗരത്തിലൂടെയാണ്.

അസ്റാപുദേശം

വിശാഖപട്ടണം—വിപുലമായ തോതിൽ കപ്പൽപ്പണി നടക്കുന്ന ഒരു നഗരം.

ഹൈദരാബാദ്—അസ്റായുടെ തലസ്ഥാനം, പഴയ ഹൈദരാബാദ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നതിനാൽ ഈ നഗരം വളരെ വികസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉസ്താനിയാ സർവ്വകലാശാല ഇവിടെയാണ്. ജനസംഖ്യ പതിനൊന്നുലക്ഷം. ഇതു കൂടാതെ രാജ

മന്ത്രി, വാറംഗൽ, വിജയവാദ മുതലായ പട്ടണങ്ങളും ഈ സംസ്ഥാനത്തുണ്ട്.

വിജയവാദ—ഒരു വ്യവസായകേന്ദ്രവും പ്രസിദ്ധ റെയിൽവേ ജംഗ്ഷനുമാകുന്നു. അനേകം തീവണ്ടി പ്ലാതകൾ ഇവിടെ സംയോജിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 2 (തുടച്ചു)

ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങളും അവരുടെ

ഭാഷകളും ജനവിതരണവും.

കഴിഞ്ഞ ജനസംഖ്യാക്കണക്കിൻപ്രകാരം ഇൻഡ്യയിൽ 35 കോടി ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു കുറേക്കൂടി വർദ്ധിച്ചുകാണും. ചൈന ഒഴിച്ചാൽ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ജനസംഖ്യയുള്ള നാട് ഭാരതമാകുന്നു.

ആർച്ചുന്മാർ, ദ്രാവിഡന്മാർ, മംഗോളിയർ, സെമി റിക് വർഗ്ഗക്കാർ—എന്നു വേണ്ടാ, ലോകത്തിലെ മിക്ക വർഗ്ഗക്കാരുടേയും മകത്ത് ഭാരതീയ ജനതയിൽ കലർന്നിട്ടുണ്ട്.

പഞ്ചാബ്, രാജപുട്ടാണ, കാശ്മീർ ഈ ദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ പ്രായേണ ഇൻഡോ ആർച്ചുന്മാരെന്നെങ്കിൽ, പശ്ചിമേന്ത്യയിൽ പാർഷ്വനവർ സിത്തിയോ ദ്രാവിഡരും, ഉത്തരപ്രദേശത്തിലും ബീഹാറിലും ഉള്ളവർ ആർച്ചു ദ്രാവിഡസങ്കരജാതിക്കാരും, ബംഗാളികൾ ഏറിയകൂറും മംഗോളോദ്രാവിഡരും ആണ്. അസ്സാമിലെ ജനങ്ങൾ പ്രായേണ മംഗോളായിതന്മാരും ദാക്ഷിണാത്യന്മാർ പ്രായേണ ദ്രാവിഡരും ആകുന്നു. ദീലർ, കോലാർച്ചുന്മാർ,

തോഡന്മാർ, നാഗന്മാർ മുതലായി ഒട്ടുവളരെ വനവർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇൻഡ്യയിലുണ്ടു്.

ഭാഷകൾ—ഇൻഡ്യയിൽ നിരവധി ഭാഷകൾ സംസാരിച്ചുപോരുന്നുണ്ടു്. അവയിൽ പ്രധാനമായുള്ളവ മാത്രം അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ മതിയാവും.

- (1) ഉർദു—പഞ്ചാബിൽ സാധാരണ സംസാരിക്കപ്പെടുന്ന ഭാഷകളിൽ ഒന്നാണു്. മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെയും ഉർദു സംസാരിക്കുന്നവരെ കാണാം.
- (2) പഞ്ചാബി—പഞ്ചാബിലെ മറ്റൊരു ഭാഷയാണു്.
- (3) ഹിന്ദി—ഉത്തരഭാരതം, മധ്യഭാരതം, ബീഹാറിന്റെ ചിലഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെയെല്ലാം സംസാരിക്കപ്പെടുന്നു. രാഷ്ട്രഭാഷയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതിനാൽ ഹിന്ദി നാടൊട്ടുക്കു് അതിവേഗം പ്രചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- (4) ബംഗാളി—ബംഗാൾ, ബീഹാർ, ആസ്സാം, ഒറീസ്സ എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ അല്പാല്പം വ്യത്യാസത്തോടെ സംസാരിച്ചുപോരുന്നു.
- (5) രാജസ്ഥാനി—രാജപുട്ടാനയിലും മധ്യഭാരതത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിലും സംസാരിക്കുന്നു. രാജസ്ഥാനത്തിലെ പ്രധാന ഭാഷ.
- (6) ആസ്സാമിസ്—ആസ്സാംപ്രദേശത്തെ വ്യവഹാര ഭാഷയാണു്.
- (7) മറാത്തി (മഹാരാഷ്ട്രം) ബോംബേ സംസ്ഥാനത്തിലും, മധ്യഭാരതത്തിലും, ഹൈദരാബാദിലും സംസാരിക്കപ്പെടുന്നു.

- (8) ഗുജറാത്തി—ബോംബേയിലും ഗുജറാത്തിലും ബറോഡയിലും സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയാണ്.
- (9) കച്ചി—കച്ചിലും ബോംബേ നഗരത്തിലും മാത്രം സംസാരിച്ചുവരുന്നു.
- (10) കണ്ണാടകം—പുതിയ മൈസൂർസംസ്ഥാനത്തെ പ്രധാന ഭാഷയാകുന്നു.
- (11) തെലുങ്ക്—ആന്ധ്രാ പ്രദേശത്തെ പ്രധാന ഭാഷയാണ്.
- (12) തമിഴ്—മദ്രാസ് പ്രവിശ്യയിലെ പ്രധാന ഭാഷ.
- (13) മലയാളം—കേരളത്തിലെ പ്രധാന ഭാഷ.
- (14) ഉറിയ—ഒറീസ്സയിലെ പ്രധാന ഭാഷ.
- (15) കാശ്മീരി—കാശ്മീരത്തെ ഭാഷ.
- (16) ഇംഗ്ലീഷ്—ആഗ്ലോ ഇൻഡ്യന്മാർ സംസാരിച്ചു വരുന്നു.

രാജ്യത്തെ ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വിഭജിച്ചിട്ടുള്ളത്, ബോംബേ സംസ്ഥാനത്തുമാത്രം മറാത്തി, ഗുജറാത്തി, എന്നീ രണ്ടു ഭാഷകൾ സംസാരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. പാണ്ടിചേരിയിലും ചന്ദ്രനഗരിലും ഹ്രസ്വഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരും ധാരാളമുണ്ട്.

ജനവിതരണം.

ജനങ്ങളിൽ കഷ്ടിച്ചു് ഇരുപതു ശതമാനം നഗരങ്ങളിൽ പാർക്കുന്നു. കരുമണ്ഡലത്തിലും പടിഞ്ഞാറേ തീരത്തും കൃഷിക്കു പറ്റിയ ഭൂമി ധാരാളം ഉള്ളതിനാൽ ജനങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നതായി കാണാം. ഗംഗാസമതലവും ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതായതിനാൽ, അവിടെയും ജനസംഖ്യ കൂടുതലാണ്. ഇവ കഴിഞ്ഞാൽ ജനങ്ങൾ അധികമുള്ള പ്രദേശം, കണ്ണാറികു് സമതലമാകുന്നു.

ജനങ്ങൾ ഏറ്റവും കുറവായിരിക്കുന്നത് മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലും മരുഭൂമികളിലുമാകുന്നു. 35 കോടി ജനങ്ങളിൽ 45 വർഷക്കാലം 2400 ജാതിക്കാരും ഉൾപ്പെടുന്നു പ്രധാന മതങ്ങൾ, ഹിന്ദു മതം, മഹമ്മദീയ മതം, ബുദ്ധ മതം, സിക്ക മതം, ജൈന മതം, ക്രിസ്തുമതം, ജൂത മതം, സൈറാഷ് ട്രേതം ഇവയാകുന്നു, മുൻവിവരിച്ച പ്രധാന ഭാഷകൾ ഉൾപ്പെടെ 170 ഭാഷകൾ ഇൻഡ്യയിൽ സംസാരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ജനങ്ങൾ നാൾക്കുനാൾ അമിതമായി വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഇൻഡ്യയെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന പ്രധാന സംഗതി.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. 1. പുതുഡൽഹി 2. അമൃതസരസ് 3. കാൺപൂർ 4. ബനാറസ് 5. ജംഷേഡ്പൂർ 6. കൽക്കത്ത 7. പൂരി 8. ഷിലാങ് 9. ബോംബെ 10. അഹമ്മദാബാദ് 11. നാഗ്പൂർ 12. കൊച്ചി 13. ബാംഗ്ലൂർ 14. കോളാർ 15. മദ്രാസ് 16. കോയമ്പത്തൂർ 17. പിശാവപട്ടണം ഇവയിലൊരോന്നിന്റേയും പ്രാധാന്യവും അതിനുള്ള കാരണങ്ങളും പറക.

2. പേരു പറയുക:—

1. നാലു വ്യവസായ കേന്ദ്രങ്ങൾ
2. കപ്പൽപ്പണി നടക്കുന്ന നഗരം
3. നാലു വിമാനത്താവളങ്ങൾ
4. ഏറ്റവും വലിയ തുണിവ്യവസായ കേന്ദ്രം
5. ഏറ്റവും വലിയ ഇരുമ്പുവ്യവസായ കേന്ദ്രം
6. നാലു പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ
7. കമ്പിളിവ്യവസായത്തിന് പ്രാധാന്യമുള്ള നഗരം
8. അഞ്ചു സർവ്വകലാശാലാ കേന്ദ്രങ്ങൾ

3. ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാനഭാഷകൾ എന്തെല്ലാം?

അദ്ധ്യായം 3

ഇൻഡ്യയുടെ പാരമ്പര്യം

അശോകൻ. ബി. സി. 274-237.

ലോകചരിത്രത്തിൽ അശോകനെപ്പോലെ വിഖ്യാതി നേടിയുള്ളവർ തുലോം ചുരുക്കമാണ്. അദ്ദേഹം കാശ്മീരവും നേപ്പാളവും ഉൾപ്പെട്ട ഉത്തരഭാരതം മുഴുവനും ഭക്തി ന ഭാരതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും അടക്കിവാണിരുന്നു.

ഇൻഡ്യയെ ഗ്രീക്കുകാരുടെ ആധിപത്യത്തിൽനിന്നെ ന്നപ്പോലെ, മഗധരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ച് മെയ്യുവംശം സ്ഥാപിച്ച ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ പെരേനും ബിന്ദുസാരന്റെ പുത്രനും ആയിരുന്നു അശോ കൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യകാല ജീവിതത്തെപ്പറ്റി വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത പല കഥകളും ഉണ്ട്. ബി. സി. 274-ൽ അദ്ദേഹം സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തതിനു ശേഷമുള്ള ചരിത്രമേ നമുക്ക് അറിയേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ.

സിംഹാസനാരോഹണാനന്തരം, തന്റെ രാജ്യത്തി ന്റെ വിസ്താരം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. റീസ്താ എന്ന പ്രദേശത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട ല്ലോ. അതിനു കലിംഗം എന്നായിരുന്നു അന്നത്തേ പേര്. കലിംഗർ യുദ്ധസാമന്ത്രിയിൽ വളരെ മുന്നിട്ടു നിന്നിരുന്ന ധീരന്മാരായിരുന്നു. മൂന്നു കൊല്ലത്തോളം നീ ണ്ടുനിന്ന ഭയങ്കരയുദ്ധത്തിനുശേഷം അശോകൻ ആ രാജ്യ ത്തെ കീഴടക്കി. എന്നാൽ ആ യുദ്ധത്തിൽ പതിനായിരക്ക ണക്കിന് ആളുകൾ മരിക്കപ്പെടുകയും ഫലഭൂയിഷ്ടമായ നിരവധി പ്രദേശങ്ങൾ മരുഭൂമിയെപ്പോലെ ആവുകയും ചെയ്തു.

ഒരു തുണ്ടു ഭൂമിക്കുവേണ്ടിയാണല്ലോ താൻ ഇത്ര വളരെ അലട്ടുകയെക്കൊന്നൊട്ടക്കുകയും നാട്ടുകാരെ ഉപജീവനമാഗ്നം ഇല്ലാത്തവരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തതെന്നുള്ള വിചാരം അദ്ദേഹത്തെ പീഡിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം തൽഫല

അശോകൻ

മായി ബുദ്ധമതം സ്വീകരിക്കുകയും ബൌദ്ധസന്യാസിയുടെ ഉടുപ്പു ധരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു മാത്രമല്ല, മേലാൽ

യാതൊരു കാരണവശാലും യുദ്ധം ചെയ്തയില്ലെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയാൽ സ്വയം ബദ്ധനാവുകയും ചെയ്തു.

ഈ ഹൃദയപരിവർത്തനം ഗൗതമബുദ്ധന്റെ ഉപദേശങ്ങളുടെ ഫലമായുണ്ടായതാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. അറാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു ചീന ചക്രവർത്തിയും ഇതുപോലെ ചെയ്തതായി ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

അശോകൻ കലിംഗയുദ്ധത്തിൽ നേടിയ വിജയത്തെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായിരുന്നു സമാധാനവിഷയകമായി നേടിയ മഹാവിജയം. 'ദേവാനാം പിയ പിയദാസി' എന്ന ബിരുദം കൈക്കൊണ്ടിട്ട് അശോകൻ തന്റെ ശേഷിച്ച ജീവിതത്തെ വിപുലസാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രജാവലിയുടെ ഭക്ഷമൈശ്വര്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിച്ചു. 'എല്ലാവരുടേയും നന്മയ്ക്കായി പ്രയത്നിക്കുക' എന്നതായിരുന്നു അശോകന്റെ മുദ്രാവാക്യം. നാട്ടിൽ സമാധാനം പരത്തുന്നതിനും ശത്രുഭീതി നീക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഒരു വലിയ കരസൈന്യവും കപ്പൽ പടയും സുസജ്ജിതമാക്കി നിർത്തിയിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട കർമ്മവൃത്തങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കാനായി രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ മുക്കുകളിലും മൂലകളിലും ധാർമ്മികശാസനങ്ങൾ കൊത്തിയ ശിലകൾ സ്ഥാപിച്ചതിനുപുറമെ, പ്രജകളും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ധർമ്മത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിച്ചു തന്നെ യഥാകാലം അറിയിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ചാരന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. ശിലാശാസനങ്ങളിൽ മിക്കതും ഇപ്പോഴും കാണപ്പെടുന്നു. ഒരു പാറയിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "എന്റെ ഈ പ്രയത്നങ്ങളുടെ ഒക്കെ ഉദ്ദേശ്യം എന്ത്? സർവ്വജീവരാശികൾക്കും ഇഹത്തിൽ ഭക്ഷ്യമവും പരത്തിൽ മോക്ഷപ്രാപ്തിയും ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം, അവരോടുള്ള എന്റെ കടപ്പാടു തീർക്കുക എന്നുള്ളതു മാത്രമാണ്."

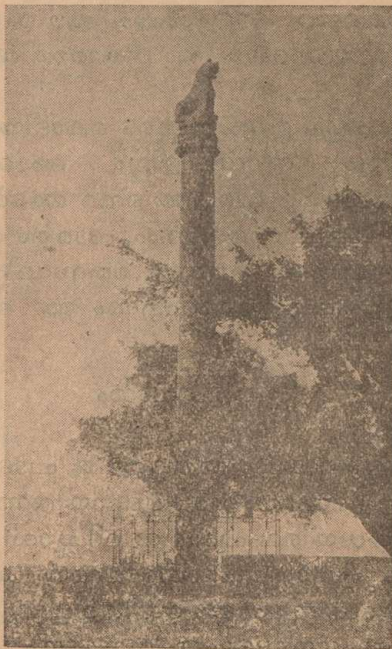
അശോകൻ ഒരു നിമഷംപോലും വ്യത്യാസമായി കളഞ്ഞിട്ടില്ല. 'വലിയവരും എളിയവരും എല്ലാം പ്രയത്നിക്കട്ടെ' എന്ന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ദേഹമായി സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഓണംകേറാമൂലകൾക്കുപോലും സദ്ഭരണം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തു. എത്രതന്നെ ഉയർന്നവരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകൾപോലും അപ്പോഴപ്പോൾ കണ്ടുപിടിച്ച് ഉചിതമായ ശിക്ഷകൾ നൽകിവന്നു. പ്രജകൾക്ക് ഏഴുപ്പാർ വേണമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനെ കണ്ട് പരാതികൾ ബോധിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. കൃഷിക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിന് തോടുകൾ വെട്ടിക്കുറുപ്പിക്കുക, പാലക്കാടുകളുടെ ആവശ്യത്തിലേക്ക് സത്രങ്ങളും വഴിക്കുറുപ്പുകളും സ്ഥാപിക്കുക, മനുഷ്യക്കുറ്റം മൃഗങ്ങൾക്കും ആശുപത്രികൾ പ്രത്യേകം നിർമ്മിക്കുക, യാത്രക്കാർക്ക് നിർബാധം സഞ്ചരിക്കുന്നതിന് പോലീസ് വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തു ഇത്യാദി ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ പലതും അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാണിഹിംസ നിയമത്താൽ തടയപ്പെട്ടു. ദേവത നിശ്ശേഷം നിർമ്മാക്കി.

അദ്ദേഹം ബുദ്ധമതത്തിനു ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനം അളവററതായിരുന്നു. അന്ത്യോന്ത്യം ഏതാനും ദിവസം അദ്ദേഹം സന്യാസിയുടെ വേഷത്തിൽ ചീട്ടുതാറും നടന്നു പി. ചുവയെടുത്തു പനത്തിൽനിന്ന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മനിഷ്ഠ നല്ല പാലെ തെളിയുന്നു. ഇങ്ങനെ ബുദ്ധമതാനുയായിയായി ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടും, അദ്ദേഹം അന്യമതക്കാരെ ദേവഹിതമായിട്ടില്ല. പരിപൂർണ്ണമായ മതസ്വാതന്ത്ര്യവും അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യവും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എല്ലാ പ്രജകളും തന്റെ കൺമുഖങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാടുക

രൂഢി, ചൈന മുതലായ ദിക്കുകളിൽ പ്രചരിച്ചു. മാസിഡോൺ, ഇജിപ്ത് മുതലായ ദിക്കുകളിൽപ്പോലും അശോകന്റെ സ്ഥാനപതികൾ നെഴുതമഞ്ചുലന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ എത്തിച്ചുകൊടുത്തു.

അശോകന്റെ ഇളയ സഹോദരനായ മഹേന്ദ്രനായിരുന്നു സിലോണിൽ ധർമ്മപ്രചാരണം ചെയ്തിരുന്നത്. അവിടത്തെ രാജാവായ തീസ്സാലും സദികന്മാരും ബുദ്ധ

പടം 4

അശോകസ്തംഭം

മതം സ്വീകരിച്ചു. മഹേന്ദ്രൻ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും സിലോണിൽതന്നെയാണു് നയിച്ചതും.

മെഴുതൂസാത്രാജ്യം അശോകന്റെ കാലത്തു് അതിന്റെ ഉച്ചകോടിയിൽ എത്തി. 12-ാം അക്ഷാംശത്തിനു തെക്കുള്ള ദക്ഷിണ ഭാരതം ഒഴിച്ചു് ഹിമവൽ സാനുക്കർവരെയുള്ള സർവ്വദേശങ്ങളും കാശ്മീരത്തിന്റെയും നേപ്പാളത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളും അഹ്മഗാനിസ്താനിന്റെ മുക്കാൽഭാഗവും ബലൂചിസ്താണും മെഴുതൂസാത്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. പാടലീപുത്രമായിരുന്നു തലസ്ഥാനം.

അശോകന്റെ കാലശേഷം ഈ രാജ്യം ക്ഷയിക്കുകയും ഗുപ്തരാജാക്കന്മാർ അധികാരത്തിൽ വരികയും ചെയ്തു.

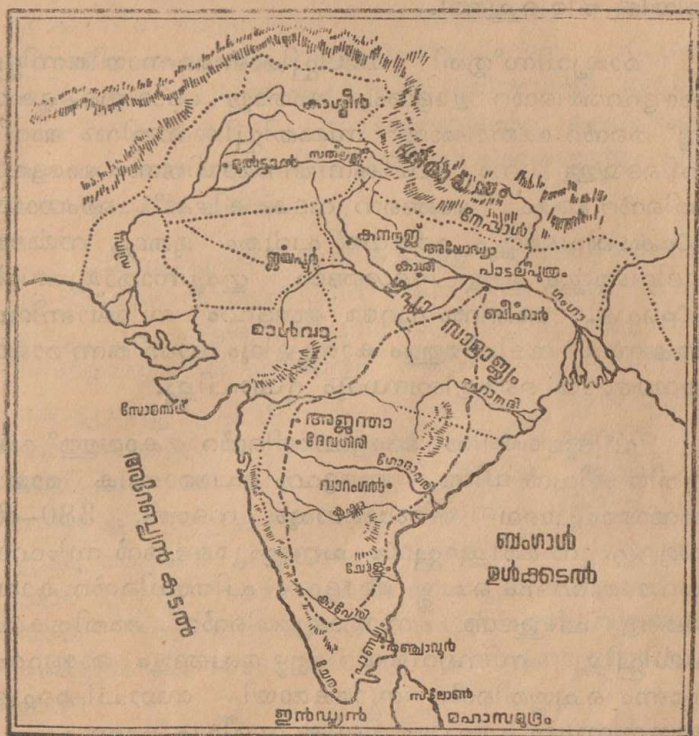
അശോകചക്രം ഇന്നു നമ്മുടെ കൊടിയിടയാളമാണു്. നാണയങ്ങളിലും സ്റ്റാമ്പുകളിലും അശോകസ്തംഭവും കാണുന്നു. ആധുനിക ഭാരതത്തിന്റെ ആദർശം അശോകാഭ്യർത്ഥിതിയിൽനിന്നു ഭിന്നമല്ലെന്നും, ഭാരതം നിരന്തരമായ പുരോഗതി, ലോകസമാധാനം, മതസഹിഷ്ണുത, മുതലായവയ്ക്കായി നിലകൊള്ളുന്നു എന്നും ആ അടയാളങ്ങൾ കുറിക്കുന്നു.

ഗുപ്തരാജവംശം

ക്രിസ്തുവു് നാലാം ശതകത്തിൽ പാടലീപുത്രത്തിൽ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ എന്നൊരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 308-ൽ മഗധയിലെ പുരാതന ലിച്ഛാവി രാജകുടുംബത്തിലെ കന്യകയായ കുമാരീഭേവിയെ കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടു്, രാജാധിരാജപദം സ്വീകരിച്ചു. കാലക്രമേണ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ഗംഗയുടേയും യമുനയുടേയും സംഗമസ്ഥാനംവരെ അധിപര്യം സ്ഥാപിച്ചു. 330-ൽ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ മരിച്ചപ്പോൾ സമുദ്രഗുപ്തൻ രാജാവായി.

അൻപതുകൊല്ലത്തെ ദീർഘമായ ഭരണത്തിനിടയിൽ, സാത്രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തൃതി വളരെ വർദ്ധിച്ചു.

അദ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യം ചോട്ടാനാഗച്ചി
മിലൂടെ കോസലത്തിൽ കടന്നു. ആ പ്രദേശം കീഴടക്കിട്ട്
അദ്ദേഹം സൈന്യത്തെ കിഴക്കോട്ടേക്കു നയിച്ചു. പിന്നീട്
കിഴക്കേതീരത്തു ഗഞ്ജാംവരെയുള്ള ദേശങ്ങൾ ആക്രമി

പടം 5

സമുദ്രപ്പുറം ജൈത്രയാത്രയെ ഇത അടയാളംകൊണ്ടു
കുറിച്ചിരിക്കുന്നു.

മുശേഷം, കാഞ്ചീപുരത്തുവെച്ച് പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരി
ഞ്ഞു. പല രാജാക്കന്മാരെ തോല്പിച്ചിട്ട് അനേക മാസ
ങ്ങൾക്കുശേഷം—അദ്ദേഹം നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ആ

മടക്കയാത്രയിൽ 1200 മൈൽ തരണം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു എന്നു മാത്രവുമല്ല, പല ഭയങ്കര യുദ്ധങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. മൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ടാണ് ഈ യാത്ര നിർവ്വഹിച്ചത്. ഏ. ഡി. 340-ൽ അദ്ദേഹം രാജധാനിയിൽ തിരിച്ചെത്തി.

രാജ്യചിന്തയിൽ വലിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അതാതു ദേശങ്ങളെക്കൊണ്ടു് തന്റെ മേൽക്കോയ്മ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിനും അവിടവിടെയുള്ള ധനം ഹരിക്കുന്നതിനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം. അങ്ങനെ വടക്കു കിഴക്കു് ബംഗാൾ ഉൾക്കടൽവരെയും, ഹിമാവൽ പർവ്വതം മുതൽക്കു നന്ദാ നദിവരെയും ഉള്ള ദേശങ്ങൾ ഗുപ്തസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. അതിനും പുറമേ അദ്ദേഹം സിലോണിലും ആകസസ് നദീതീരത്തും കാഞ്ചൂളിലും വാണിരുന്ന രാജാക്കന്മാരുമായി മൈത്രിബന്ധവും സ്ഥാപിച്ചു.

ഹിന്ദുമതത്തിനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് ഒരു പുതിയ ജീവൻ വീണു. അദ്ദേഹം പൗരാണിക രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ അശ്വമേധയും നടത്തി. 380-ൽ സമുദ്രഗുപ്തൻ മരിച്ചപ്പോൾ ചന്ദ്രഗുപ്തനാമൻ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പിതാവിന്റെ കാലംതന്നെ പിന്തുടന്നു് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അതിരുകൾ വലിപ്പിച്ചു. സിന്ധുവിന്റെ ഏഴു മുഖങ്ങളും അദ്ദേഹം തരണം ചെയ്തതിന്റെ സ്മാരകമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ആയസസ്തംഭം ഇപ്പോഴും ദില്ലിക്കു സമീപം കാണാം.

അദ്ദേഹം ശക്തനായ തോല്പിക്കയാൽ ശക്തിയും അറിയപ്പെടുന്നു. കാത്തുവാറിലേയും മാർവായിലേയും വിജയങ്ങൾ നിമിത്തം, പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തു നല്ല തുറമുഖങ്ങൾ നേടുന്നതിനും യൂറോപ്പും ഈജിപ്തും

മായി വാണിജ്യബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലം ഭാരതചരിത്രത്തിന്റെ സുവർണ്ണദശ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു സകലവിധ ഐശ്വര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സർവ്വ കലകൾക്കും അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹനം നൽകി. വിക്രമാദിത്യൻ എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം ചരിത്രത്തിൽ സുസ്ഥിരമായ സ്ഥാനം നേടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊളാമന്തെയും അതിനെ അലങ്കരിച്ചിരുന്ന നവരത്നങ്ങളേയും പറ്റി പല കഥകൾ ഉണ്ട്.

ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ ഭരണകാലത്തു ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ച ഫാഹിയൻ എന്ന ചീന തീർത്ഥാടകൻ അദ്ദേഹത്തിനെപ്പറ്റി നമുക്കു വിപുലമായ അറിവു നൽകുന്നുണ്ട്. “സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഒരേടത്തും ആരും ഒരു ജീവിയേയും കൊല്ലാറില്ല” എന്ന് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പാവങ്ങളേയും അനാഥന്മാരേയും രക്ഷിക്കുന്നതിനു നിരവധി ധർമ്മാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ആരും പ്രതിഫലം കൂടാതെ ചികിത്സ നടത്തിവന്ന ധർമ്മശുപതികളിൽ, നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു രോഗാർത്തന്മാർ വന്നിട്ട് സമത്വന്മാരായ വൈദ്യന്മാരുടെ ചികിത്സയാൽ രോഗവിമുക്തരായി പോകാറുണ്ടായിരുന്നത്രെ. സകല മതക്കാരോടും രാജാവും സമഭാവനയോടെ പെരുമാറി.

വിക്രമാദിത്യസദസ്സിനെ അലംകരിച്ച നവരത്നങ്ങളിൽ കാളിദാസ മഹാകവിയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കവി സത്തമന്റെ ശാക്കന്തളം എല്ലാ ഭാഷകളിലും തജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മാളവികാഗ്നിമിത്രം നാടകം, വിക്ര

മോവ്ശിയം നാടകം, മോവദൂതം, മേലുവംശം, കുമാര സംഭവം മുതലായവയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളാകുന്നു.

413-ൽ ചന്ദ്രഗുപ്തവിക്രമാദിത്യൻ മരിച്ചു. തൽപുത്രനായ കുമാരഗുപ്തൻ നാല്പതു കൊല്ലം നാടുവാണു. അതിനുശേഷം സ്തന്ദഗുപ്തൻ സിംഹാസനസ്ഥനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു ഹുണന്മാർ ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിച്ചു. സ്തന്ദഗുപ്തൻ ഒരുവിധത്തിൽ അവരെ അകറ്റി നിർത്തിയെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ഗുപ്തരാജവംശം ക്ഷയിച്ചു നാമാവശേഷമായി. ആ രാജവംശത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ മഗധയിലും മറ്റൊന്നു മാർവയിലും 510-ാമാണ്ടുവരെ ഭരിച്ചു. എന്നാൽ അവ രണ്ടും ഹുണന്മാർ വിധേയമായിരുന്നു.

ഹുണന്മാർ വിസ്മൃതമായ തോളുകളോടും, പരന്ന മുക്കുകളോടും, ഇരുണ്ടുകുഴിഞ്ഞ ചെറിയ നേത്രങ്ങളോടും കൂടിയ മംഗോളിയ വംശജരായിരുന്നു. അവരുടെ പോർവിളികേട്ടാൽ ആരും ഞടുങ്ങിപ്പോകുമായിരുന്നത്രേ. ക്രൂരതയിൽ അവരെ ജയിക്കാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ യൂറോപ്പിൽ കടന്ന് അങ്ങേ അററംവരെ ചെല്ലു ക്കറിന കൈകൾക്കു കയ്യും കണക്കും ഇല്ല.

ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ച ഒരു ഹുണനേതാവും 'തോരമാന' എന്ന പേരിൽ മാളവാധിപതിയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ മിഹിരഗുപ്തൻ പിതാവിനേ പ്ലാലേതന്നെ ക്രൂരനും ഭയങ്കരനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശിവാധാധകനായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ബുദ്ധമതക്കാരെ കൊന്നൊടുക്കുന്നതിൽ വലിയ താല്പര്യവും പ്രദർശിപ്പിച്ചു പോന്നു.

ആറാംശതകത്തിന്റെ മധ്യഭാഗംവരെ ഇൻഡ്യ ഹുണന്മാരുടെ നിഷ്ഠൂരതയ്ക്കു വശംവദയായിക്കുഴിഞ്ഞുകൂടി.

ശ്രീഹർഷൻ

സ്ഥാനേശ്വരൻ എന്നൊരു ചെറിയ രാജ്യം പഞ്ചാബിൽ അംബാലയ്ക്കു സമീപത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവിടത്തെ ഒരു പിററമചന്റെ പുത്രനായി ജനിച്ചു, ഇൻഡ്യൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിപ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്ന ഹർഷന്റെ കഥയാണു് നാം ഇനി പഠിക്കാൻ പോകുന്നതു്.

ഹർഷന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ കിരീടാവകാശിയുമായ യുവരാജാവു് ഇണന്നാമോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു പിതാവു പെട്ടെന്നു മരിച്ചു. ആ ദുഃഖയാർത്തകേടു മടങ്ങിയെത്തിയ ജ്യേഷ്ഠൻ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു; എന്നാൽ മാർവാധിപതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവിനെ നിഗ്രഹിച്ചിട്ടു്, രാജകുമാരിയെ തടവിലാക്കുകയാൽ, അദ്ദേഹം അവരെ വിടുവിക്കാനായി അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചു. അദ്ദേഹം മാർവാധിപതിയെ യുദ്ധത്തിൽ കൊന്നുവെങ്കിലും ചതിയിൽ വംശരാജാവിനാൽ ഹനിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെയാണു് ഹർഷൻ രാജാവായതു്. അദ്ദേഹം രാജസ്ഥാനം ഏറ്റവും വളരെ വൈമനസ്യത്തോടുകൂടിയായിരുന്നങ്കിലും 606 മുതൽ 647 വരെയുള്ള ഭരണത്തിനിടയ്ക്കു് തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തൃതി വളർപ്പിക്കുകയും ഉത്തമനായ ഒരു ചക്രവർത്തിയുടെ നിലയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

തടവിൽനിന്നു മോചനം നേടിട്ടു് വിന്ധ്യാപർവ്വതത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ച സഹോദരിയെ തേടിപ്പിടിക്കാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ശ്രമം. ദീർഘകാലത്തെ അന്വേഷണത്തിനുശേഷം ആ രാജ്ഞിയെ അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിക്കുകയും അത്ഥഹത്യാശ്രമത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ രാജ്ഞി മഹാവിദ്വേഷിയും ബുദ്ധധർമ്മാനുയായിനിയും ആയിരുന്നു. അവരുടെ പ്രേമണ

യിലായിരിക്കണം ശിവഭക്തനായിരുന്ന ഹർഷൻ ബുദ്ധ ധർമ്മം സ്വീകരിച്ചത്.

ഹർഷനെപ്പറ്റിയുള്ള പല വിവരങ്ങൾ ബാണന്റെ ഹർഷചരിതത്തിൽനിന്നും, ഹുവന്ത്സാംഗ് എന്ന ചീന സഞ്ചാരിയുടെ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

സമോദരിയെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചശേഷം ഹർഷൻ ഇൻഡ്യമുഴുവനും ഒരു കൊടിക്കു കീഴിൽ വരുത്താൻ വേണ്ടി 30 കൊല്ലങ്ങളോളം യുദ്ധം ചെയ്തു. കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള എല്ലാദേശങ്ങളും അദ്ദേഹം പിടിച്ചടക്കി. എന്നാൽ തെക്കോട്ടുള്ള യുദ്ധയാത്ര പൂർണ്ണമായി ഫലിച്ചില്ല. ദക്ഷിണാപഥത്തിലേക്കു കടക്കാനുള്ള ശ്രമത്തെ പുലികേശിൻ എന്ന രാജാവു് തടഞ്ഞുകളഞ്ഞു. ആ ചാലൂക്യരാജാവു് ഹർഷന്റെ അനേകസൈന്യത്തെ തള്ളിയിട്ടു് അദ്ദേഹത്തെ നിശ്ശേഷം തോല്പിച്ചു. അതിനോടു കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമരതൃഷ്ണ തീരെ ശമിച്ചുപോയി. അപ്പൊഴേക്കും അദ്ദേഹം വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചതിനാൽ ബാക്കിജീവിതത്തെ ധ്യാനത്തിലും അശോകനെപ്പോലെ ലോകസേവനത്തിലും കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അശോകനെപ്പോലെതന്നെ അദ്ദേഹവും ബുദ്ധ മതസന്യാസിയുടെ മത്തെ നിലയ്ക്കി ധരിച്ചു് രാജ്യഭരണത്തിൽ സർവ്വശ്രദ്ധയും പതിപ്പിച്ചു. ജീവരാശികളെ ഹിംസിക്കുന്നവർക്കു കഠിനമായി ശിക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു. പാലക്കാട് വിശ്രമാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചും, നിരന്തരവും പാലങ്ങളും ആതുരാശ്രമങ്ങളും, സ്തൂപങ്ങളും പണിയിച്ചും അദ്ദേഹം അശോകന്റെ ചുവട്ടടികളെത്തന്നെ പിന്തുടന്നു. ആരാധനാസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും വിധർമ്മികളോടു കൂരമായി പെരുമാറിവന്നതായി ചില കഥകളുണ്ടു്; എന്നാൽ അവ വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല.

അദ്ദേഹം കവികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുവന്നതിനു പുറമേ സ്വയം ഒരു കവിയുമായിരുന്നു. രത്നാവലി, പ്രിയദർശിക, നാഗാനന്ദം എന്നീ മൂന്നു വിശിഷ്ട നാടകങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിരുന്നു. 648-ൽ നാല്പത്തിമൂന്നു കൊല്ലത്തെ ഭരണത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം മരിച്ചു.

ഹർഷന്റെ സാമ്രാജ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ശിഥിലമായി.

ഹുവന്ത്സാംഗ്

ഹർഷനെപ്പറ്റിയുള്ള പാഠം പൂർത്തിയാകണമെങ്കിൽ, ഹുവന്ത്സാംഗിനെപ്പറ്റിയും പഠിക്കാതെ തരമില്ല.

ബുദ്ധമതക്കാർക്ക് ഇന്ത്യ ഒരു പുണ്യസ്ഥലമാണല്ലോ. തിബറ്റിന്ദോഷമായതായ ഹുവന്ത്സാംഗ് ഒരു തീർത്ഥാടകന്റെ നിലയിലാണ് ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ചത്. ബംഗാളിൽവെച്ച് ഹർഷൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹം രാജമന്ദിരത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു മതപ്രസംഗപരമ്പരയ്ക്കു രാജാവു് സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം ആ സദസ്സിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ശ്രീകുളം സന്നിഹിതമാവുക പതിവായിരുന്നത്രേ. ആ കൂട്ടത്തിൽ രാജസഭാമാദരിയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ വിദ്വേഷി രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഇരുന്ന് പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് യുക്തിയുക്തങ്ങളായ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാജാവു് ഇപ്രകാരം ഇടയ്ക്കു കയറി തന്റെ ചീനമിത്രത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ആരെയും അനുവദിക്കാതെയായി.

ഇങ്ങനെ ആ ചീനൻ ഒട്ടുവളരെക്കാലം രാജസന്നിധിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയശേഷം സ്വന്തം നാട്ടിലേക്കു് മട.

ങ്ങാൻ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഭാരതഖണ്ഡം ഒട്ടേക്കു സഞ്ചരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുക, ഗൗതമന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര ശേഖരിക്കുക, ബുദ്ധവിഗ്രഹങ്ങളുടെ മാതൃകകളും ബൗദ്ധഗുഹ്യങ്ങളും സമ്പാദിക്കുക ചീനശിപ്പികൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്ത, ഇവയെല്ലാം അതിരുന്ന ഹുവന്ത്സാംഗിന്റെ ഉദ്ദേശം അതു സാധിച്ചു. ഇനി തന്റെ സഞ്ചാരത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണങ്ങളെഴുതുന്നതിനും പാലിയിലുള്ള ബൗദ്ധഗുഹ്യങ്ങളെ ചീനഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടി ബാക്കി ജീവിതത്തെ വിനിയോഗിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതിന് അനുവാദം നല്കപ്പെടും മുമ്പ് അദ്ദേഹം രാജാവിനോടുകൂടി കനൗജിൽ വച്ചു നടത്തപ്പെട്ട ബൗദ്ധസഭയിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു. ആ സഭയിൽവെച്ച് ബൗദ്ധധർമ്മത്തെപ്പറ്റി ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി. ഗംഗയുടെ തീരത്ത് ഒരു ബൗദ്ധപീഠാരം നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. രാജാവും പരിവാരവും അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, ബുദ്ധവിഗ്രഹത്തെ അനുകൂലിച്ച് എഴുന്നള്ളിച്ചു. ആ ഘോഷയാത്രാമധ്യേ പെട്ടെന്നു ഒരു അഗ്നിബാധയുണ്ടായെന്നും എന്നാൽ രാജദർശനത്താൽ അഗ്നി അശ്രുതകരമാവണം ശമിച്ചുവെന്നും ഹുവന്ത്സാംഗ് പറയുന്നു.

അതിനുശേഷം ഫാഷൻ ഹുവന്ത്സാംഗിനെ പ്രയാഗയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. എന്നാൽ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങാനുള്ള ആഗ്രഹം നിമിത്തം, വലിയ വൈമനസ്യത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചത്. അതു നമ്മുടെ ഭാഗ്യമായിപ്പോയി; എന്തെന്നാൽ പ്രയാഗയിലെ തീർത്ഥാടനത്തെപ്പറ്റി സവിസ്തരമായ വിവരണം നമുക്കു അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും അതു നിമിത്തമാണ് ലഭിക്കാനിട

യായത്. ആ മേളയിൽവെച്ചും, കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നേടിയ സമ്പത്തൊന്നും രാജാവു സാധുക്കൾക്കും വിഭിന്നമതക്കാർക്കും ദാനം ചെയ്തുവത്രേ. ഈ ദാനകർമ്മം രണ്ടു മാസത്തേക്കു നീണ്ടുനിന്നു. പാവങ്ങൾക്കൊല്ലാം ഒരു മാസത്തേക്കു അന്നവസ്ത്രാദികളും നല്ലപ്പെട്ട കയ്യുണ്ടായി. സർപ്പസംഘം കൊടുത്തുതീർപ്പോൾ, രാജാവു ധരിക്കാനായി സ്വസോദരിയിൽനിന്നു ഒരു വസ്ത്രം കടംവാങ്ങി ഉടുത്തുകൊണ്ടു ബുദ്ധനെ ആരാധിച്ചു.

അതിനുശേഷം ഹർഷൻ വിലയേറിയ സമ്മാനങ്ങളും യാത്രയ്ക്കുള്ള പണവും, സമ്മാനദ്രവ്യങ്ങളെ കയറ്റിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു് അനേകം കുതിരകളും നല്ലിയിട്ടു നാട്ടിലേക്കു പോകുവാൻ ഹുവന്ത്സാംഗിനു് അനുവാദം കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം പഞ്ചാബിലൂടെ നടന്നു് ഹിമവാണെ തരണംചെയ്തു് 646 ഏ.ഡി. യിൽ സ്വദേശത്തെത്തി. പിന്നീടു് ഗുഹമഞ്ചനയിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടു് പതിനെട്ടു കൊല്ലംകൂടി ജീവിച്ചു.

ഹുവന്ത്സാംഗ് 664-ൽ മരിച്ചു; നാലു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു് ചക്രവർത്തിയും ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

രാജപുത്രനായകന്മാർ

ഇൻഡ്യയുടെ ഇതിഹാസത്തിൽ സ്വർണ്ണലിപികളിൽ രേഖപ്പെടുത്താൻ അർഹമാണു് രാജപുത്രരുടെ ചരിത്രം. സത്യധർമ്മാദികളിലുള്ള നിഷ്ഠയിലും ധീരതയിലും സ്രീജനങ്ങളോടുള്ള ബഹുമാനത്തിലും, രാജപുത്രരോടു കിടന്നില്ലത്തക്ക ഒരു ജനത ലോകത്തിൽ മറെറൊരു ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഭാരതീയരായ നമുക്കു് അവരെപ്പറ്റി അഭിമാനിക്കാൻ ധാരാളം വകയുണ്ടു്.

ഇൻഡ്യയിൽ ധീരതയും മഹാനഭാവവും (Chivalry) സഹഗാമികളായിരുന്നു. ഹുണന്മാർപോലും ഇന്ത്യൻപരി

തസ്ഥിതിയിൽ മൃഗീയമായ ക്രൂര്യുത്തെ കൈവെടിഞ്ഞു മനുഷ്യത്വവും മഹാനുഭാവവും നിറഞ്ഞ ഒരു വക്ത്രമായിത്തീർന്നു. “ഹിന്ദുക്കളുടെ യുദ്ധനിയമങ്ങൾ വളരെ വിരതാപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു; നിരന്യായനാരേയും സ്രീജനങ്ങളേയും വൃദ്ധനാരേയും കീഴടക്കപ്പെട്ടവരേയും കൊല്ലുന്നതിന് അവ അനുവദിക്കുന്നില്ലാ” എന്നു വിൽസൺ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സാരസന്മാരുടെ അധിപതിയായ സാലദിൻ ഒരു വൈദ്യന്റെ വേഷം ധരിച്ച് തന്റെ ശത്രുവെങ്കിലും രോഗപീഡിതനായിക്കിടന്ന റിച്ചാഡ് സിംഹത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തിയതായി ഒരു കഥയുണ്ട്. എന്നാൽ രജപുത്രന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു സർവ്വസാധാരണമായ ഒരു കഥയാകുന്നു. പകൽ മുഴുവൻ തമ്മിൽ പടവെട്ടി പരസ്പരം കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നവർ രാത്രികാലത്തു ശത്രുക്കളുടെ കൂടാരങ്ങളിൽചെന്നു് കുശലപ്രശ്നങ്ങൾ നടത്തുന്നതോ ഒത്താശകൾ ചെയ്യുന്നതോ രാജപുത്രചരിത്രത്തിൽ അസാധാരണമായിരുന്നില്ല. മറ്റു രാജ്യക്കാരുടെ—വിശേഷിച്ചു പാശ്ചാത്യരുടെ—യുദ്ധചരിത്രത്തിൽ കാണുംപോലെ, ശത്രുരാജ്യത്തിലെ കൃഷീവലനാക്കും മറ്റും ഉപദ്രവകരമായ യാതൊന്നും രാജപുത്രന്മാർ യുദ്ധകാലത്തു ചെയ്യാറില്ലായിരുന്നു. യുദ്ധങ്ങൾ ഭയങ്കരമായി നടക്കുമ്പോഴും ഗ്രാമനിവാസികൾ അതൊന്നും അറിയാതെ യഥാപൂർവ്വം തങ്ങളുടെ കൃത്യശതങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട സൈന്യജീവിതം നയിച്ചുപോന്നു.

പല സദ്ഗുണങ്ങൾക്കും വിളനിലമായിരുന്നുവെങ്കിലും രാജപുത്രന്മാർ ദുരഭിമാനികളും പൊതുശത്രുവിന്റെ മുമ്പിൽ യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയാത്തവരുമായിരുന്നു. ഈ ദുരഭിമാനമാണ് അവരുടെ അധഃപതനത്തിനു വഴി തെളിച്ചത്.

അതാണ് ഈ രാജപുത്രർ? വാസ്തവത്തിൽ ഹുണന്മാർ, ശകന്മാർ മുതലായ വൈദേശികന്മാരുടെ സന്തതികളായിരുന്നു അവർ. അവർ ഇന്ത്യൻ പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കു വശപ്പെട്ട് ഹിന്ദുധർമ്മം സ്വീകരിച്ചു. ശോക്കരൂപം ബ്രാഹ്മണരേയും രക്ഷിക്കുന്ന ഭാരം അവർ സ്വന്ത ചുമലുകളിൽ സ്വയം ഏറ്റെടുത്തു. കൃതജ്ഞരായ ബ്രാഹ്മണരാകട്ടെ അഗ്നികുലത്വവും സൂര്യവംശത്വവും ഒക്കെ അവർക്കു കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. രാമായണം ഭാരതം മുതലായ ഇതിഹാസങ്ങളിലെ വീര കഥാപാത്രങ്ങളെ ആദർശമാക്കി ജീവിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ആഗ്രഹം.

രാജസ്ഥാൻ എന്നും രാജപുട്ടാണ എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന ദേശത്തു്, ആ വീരക്ഷത്രിയരുടെ സന്താനങ്ങൾ ഇന്നും ഉണ്ടു്. ആ പ്രദേശങ്ങൾ അനേകം രാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുപോന്നു. രാജപുത്രചരിത്രകാരനായ ടാഡ് പറയുമ്പോലെ രാജപുട്ടാണയിൽ തന്റേതായ ഒരു തെർമ്മോപ്പാളിയില്ലാത്ത ഒരു രാജ്യമോ സ്വന്തമായ ഒരു ലിയോണിഡാസ്സിനെ ജനിച്ചിരിക്കാത്ത ഒരു നഗരമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മേവാർ, മാവർ, ജാഡ്പൂർ, ബിക്കാനിർ, ബൂന്ദി, ജയപ്പൂർ, ഡൽഹി, ആജ്മീർ, കണ്ണൗജ് എന്നിവ വളരെ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു അവ പരസ്പരം കലഹിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാലും, ഒരിക്കലും തമ്മിൽ യോജിക്കാതിരുന്നതിനാലും മുസ്ലീങ്ങൾക്കു് ഓരോന്നായി അധീനപ്പെട്ടു.

അറബികൾ പത്താംശതകത്തിൽ സിന്ധു് ആക്രമിച്ചപ്പോൾ അവരെ തടഞ്ഞുനൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചതു് രാജപുത്രന്മാരായിരുന്നു. 976-ൽ സബക്ടിജിൻ എന്ന തുരുഷ്ശ ജാതീയനായ അടിമരാജാവു് ലാഹൂർ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ, അവർ യോജിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, പിന്നീടുള്ള ചരിത്രം മാറ്റി എഴുതേണ്ടതായി വരുമായിരുന്നു. സബ

ക്ടിജിന്റെ പുത്രനായ ഫെസ്തിയിലെ മാമുദ് പതിനാറു പ്രാവശ്യം ഇൻഡ്യ ആക്രമിച്ചു ഇവിടെനിന്നും നിരവധി രത്നങ്ങളും സ്വർണവും പട്ടുക്കും അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു പോയി അദ്ദേഹം രാജപുത്രന്മാർ യോജിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചില്ല. 1001-ൽ ലാഹോർ രാജാവായ ജയപാലനെയും പതിനഞ്ചു പ്രജകളെയും ബന്ധിച്ചു പട്ടടയടേകളേയും അഭരണങ്ങളേയും അപഹരിച്ചശേഷം, അദ്ദേഹം അവരെ മോചിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും, രാജാവു് അഭിമാന ക്ഷയം നിമിത്തം അഗ്നികാണ്ഡത്തിൽ ചാടി മരിച്ചു കളഞ്ഞു.

മാമുദ് പല പ്രാവശ്യം വീണ്ടും ഇൻഡ്യ ആക്രമിച്ചു കൊള്ളയടിച്ചു. എന്നാൽ ഒന്നോ രണ്ടോ തവണമാത്രമേ രാജപുത്രന്മാരിൽ ചിലർ യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കു ഉണ്ടായുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തോടു മഹമ്മദീയരുടെ ശക്തി ബഹുശക്തം വർദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഫെസ്തിയിലെ മഹമ്മദിനു് ഇൻഡ്യയിൽ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കണമെന്നു് ഉദ്ദേശമില്ലായിരുന്നു. ചേംഗ് വംശജനായ മഹമ്മദാണ് അക്കാര്യം സാധിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആക്രമണകാലത്തു് ദില്ലി, കണ്ണൗജ്, അജ്മീർ എന്നീരാജ്യത്തിലെ രാജപുത്രരാജാക്കന്മാർ പരസ്പരം മത്സരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദില്ലിയിലെ രാജാവായ പുത്ഥപീരാജാവും കണ്ണൗജിലെ രാജപുത്രരാജാവും തമ്മിലുള്ള മത്സരമാണ് മഹമ്മദിന്റെ വിജയത്തിനു വഴിതെളിച്ചതു്.

കണ്ണൗജിലെ രാജാവായ ജയചന്ദ്രൻ തന്റെ മകളുടെ സ്വയംവരം അപഹരിച്ചപ്പോൾ നടത്തി. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പുത്ഥപീരാജാവുംമാത്രം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. നഗരപാലകൻ എന്ന ഭാവത്തിൽ ജയചന്ദ്രൻ പുത്ഥപീരാജാവിന്റെ ഒരു വിഗ്രഹം നിർമ്മിച്ചു് കോട്ടവാതുക്കൽ നിർത്തിയിരുന്നത്രേ. രാജപുത്രിയേകട്ടെ വിവാഹ

മണ്ഡപത്തിൽ കൂടിയിരുന്ന രാജാക്കന്മാരിൽ ആരെയും വരിക്കാതെ, വരണമാലയെ പൂത്ഥപീരാജാവിന്റെ പ്രതിമയിൽ അർപ്പിച്ചു. രാജകുമാരിയുടെ ഈ ധീരകൃത്യത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായ പൂത്ഥപീരാജാവ് സത്പഥം ചെന്നു അവളെ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ഇതു ജയചന്ദ്രൻ അത്യന്തം ഹൃദയശല്യമായി തോന്നി.

ഫോർ ദില്ലി ആക്രമിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ജയചന്ദ്രന്റെ പ്രേരണകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ഏതായിരുന്നാലും മുഹമ്മദ് ആക്രമിച്ചപ്പോൾ സ്വപുത്രിയെ കാഞ്ഞുകിലും ജയചന്ദ്രൻ പൂത്ഥപീരാജനെ സഹായിച്ചില്ല. എങ്കിലും പരാക്രമശാലിയായിരുന്ന ആ രാജശ്രേഷ്ഠൻ മുഹമ്മദിന്റെ സൈന്യത്തെ തോല്പിച്ചോടിച്ചു. എന്നാൽ കുരുക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചുണ്ടായ രണ്ടാമത്തെ യുദ്ധത്തിൽ പൂത്ഥപീരാജാവ് ധീരധീരം പോരാടി എങ്കിലും ഹനിക്കപ്പെട്ടു. സംയുക്താനാണിയും തോഴിമാരും അഗ്നിയിൽ ചാടി ആത്മഹത്യചെയ്തു. പൂത്ഥപീരാജാവിന്റെ മഹാനുഭാവത്തെ കീർത്തിക്കുന്ന പാട്ടുകൾ ഇന്നും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഫോർ പിന്നീട് തിരിഞ്ഞത് ജയചന്ദ്രന്റെ നേക്കായിരുന്നു. ആ രാജാവിനെയും മുഹമ്മദ് തോല്പിച്ചു. അന്നൈക്യത്തിന്റെ ഫലം നോക്കുക. ഇങ്ങനെ ദില്ലിയും ആജ്‌മീരും കണ്ടെത്തും എല്ലാം വിദേശികളുടെ സ്വാധീനത്തിലായി.

ഈ യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നു രാജപുത്രന്മാരുടെ സ്വഭാവത്തിനുള്ള ചില വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും തെളിഞ്ഞുകാണാം. സുൽത്താൻ ഷാഉദ്ദീൻ ഫോറി പൂത്ഥപീരാജാവിനാൽ തിലൊമീ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് തോൽപ്പിക്കപ്പെട്ട് ബന്ധനസ്ഥനായി, രാജസന്നിധിയിൽ ആനയിക്കപ്പെട്ടു. അജയംപ്രാപിച്ചവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞുള്ള

ദൃഢപ്രതാപനായ രാജാവു് അദ്ദേഹത്തിനെ മോചിപ്പിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല സ്വന്ത രാജ്യത്തേക്കു സുരക്ഷിതനായി തിരിച്ചയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഫോറിയോ കട്ടെ, കണ്ടെജിലേയും പാറൂണിലേയും മറ്റും രാജ്യഭ്രാഹ്മികളായ രാജപുത്രന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി തിരിച്ചുവന്നു് ആ രാജാവിനെ തോല്പിച്ചു കൊല്ലുകയാണുണ്ടായതു്. ഈമാതിരി സംഭവങ്ങൾ രാജപുത്രചരിത്രത്തിൽ പലേടത്തും കാണാവുന്നതാണു്.

രാജപുത്രന്മാരുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോയെങ്കിലും, അവരുടെ വംശം തീരെ അസ്തമിച്ചുപോയില്ല. 1296 മുതൽ 1316 വരെ വാണിരുന്ന അലാഉദ്ദീൻ ഖിൽജി നർമ്മദാനദി തരണംചെയ്തു തെക്കോട്ടു കടക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നായിരും അശ്വഭടന്മാരോടുകൂടി കൂരനായ പിതൃവൃന്ദിനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നമട്ടിൽ അണു് അദ്ദേഹം തെക്കോട്ടു കടന്നതു്. ഉദാരമതികളായ രാജപുത്രന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദയനീയാവസ്ഥയിൽ അനുകമ്പിതമായിട്ടു് ആ സൈന്യത്തിനു പ്രവേശാനവാദം നൽകി. എന്നാൽ സൂത്രശാലിയായ അലാഉദ്ദീൻ നേരേ തെരുവുകളിലേക്കു കടന്നു കൊള്ളയടിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴാണു് അവർക്കു കാര്യം മനസ്സിലായതു്. അതിനുശേഷം അലാഉദ്ദീൻ ദില്ലിസുൽത്താനായി സ്വയം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. പിന്നീടു് അദ്ദേഹമായി ചെയ്ത പ്രവൃത്തി രാജപുത്താനയുടെ അക്രമണമായിരുന്നു.

അലാഉദ്ദീൻ ചിററൂർ റാണിയായ പത്മിനിയുടെ രൂപലാവണ്യത്തെപ്പറ്റി കേട്ടിരുന്നു. ആ മഹതിയെ ദില്ലിയിലേക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു സുൽത്താൻ രാജാവിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. രാജാവു് ആ ധിക്കാരപൂർവ്വമായ അപേക്ഷയെ അവജ്ഞാപൂർവ്വം തള്ളിക്കളയുകയാൽ അലാഉദ്ദീൻ ചിററൂർകോട്ട വളഞ്ഞു. പന്ത്രണ്ടുവർഷ

ക്കാലം പടവെട്ടിട്ടും, ചിററും പിടിച്ചെടുക്കാൻ സുൽത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ ചതിപ്രയോഗിച്ചു കാര്യം നേടാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. താൻ യുദ്ധം നിർത്തി നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനുമുമ്പ് കോട്ടയ്ക്കു കയറ്റുവന്ന് യാത്ര ചോദിക്കാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നും ഒരു ദൂതൻ വഴിക്ക് അദ്ദേഹം രാജാവിനെ അറിവിച്ചു. വക്രത എന്നെന്ന് അറിവില്ലാത്ത രാജപുത്ര രാജാവു് അതിന് അനുവാദം നൽകി.

മോടിയാമ്പി ഒരു വിരുന്നു നല്കപ്പെട്ടു. അലാവുദ്ദീൻ കോട്ട ചുറ്റിക്കണ്ട് രാജാവിനെ അനുരോധിച്ചുകൊണ്ട് വാതുക്കൽ എത്തി. യാത്ര പറവാനുള്ള സമയമായി. അലാവുദ്ദീൻ ഒരു മുത്തുവടം എടുത്ത് “എന്റെ സ്മരണയ്ക്കായും അഭിനന്ദനസൂചകമായും ഞാൻ ഈ മാല അവിടുത്തെ ഗളത്തിൽ അല്പിക്കുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ഭാവികാവേ രാജാവിന്റെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു ഒരു തള്ളുകൊടുത്തു. തുടർന്നുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ രാജാവു് വാതുക്കൽ നേരത്തെ നിൽപ്പെട്ടിരുന്ന അഞ്ഞൂറു മുസ്ലീം ഭടന്മാരുടെ ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെട്ടു. ഉടൻ തന്നെ അവർ വായുവേഗത്തിൽ അവിടെനിന്നു കടന്നുകൂടുകയും ചെയ്തു.

പത്മിനി തോറിനെ മോചിപ്പിക്കുവാനായി ചെല്ലുമെന്നായിരുന്നു അലാവുദ്ദീന്റെ വിചാരം. രാജ്ഞി വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വഭടന്മാരാടു പറഞ്ഞു “ഞാൻ തന്നെ നിങ്ങളെ നയിക്കാം. രാജാവിനെ ഇതിനുള്ളിൽ കൊന്നു കാണണം. എന്നാലും ധീരന്മാർ ഇനിയും ഈ നാട്ടിൽ ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. നിങ്ങളെല്ലാം എന്നിക്കു തുണയായി നില്ക്കുന്നപക്ഷം ഇക്കോട്ട രക്ഷിക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കും.”

ഇതിനിടയ്ക്ക് അലാപ്പുദീൻ പലവിധ തേനമാലുങ്ങൾ രാജ്ഞിക്കു അയച്ചുകൊടുക്കയും തേനാവു മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും താൻ രാജ്ഞിയെ പട്ടമഹിഷിയായി സ്വീകരിക്കാൻ കാത്തിരിക്കയാണെന്നറിയിക്കയും ചെയ്തു. അതിനു മറുപടിയായി രാജ്ഞി പറഞ്ഞു:—“ഒരു വ്യവസ്ഥയിൽ ഞാൻ വരാം—എന്നെ തേനാവിനോടു യാത്രപറവാൻ അനുവദിക്കണം. വിവാഹമുക്തി നേടിയശേഷം ഞാൻ അവിടുത്തെ അന്തപുരത്തിൽ പാർത്തുകൊള്ളാം.”

അലാപ്പുദീൻ സന്തോഷത്തിൽ മുഴുകി. രാജ്ഞി തനിക്കു സ്വാധീനമാവാൻ ഇനി അധികകാലതാമസമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. രാജ്ഞിയെ കൊണ്ടുപോകാൻ അനേകം പല്ലക്കുകൾ ഒരുക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അതിൽ കയറിയിരുന്നവർ രാജ്ഞിയും തോഴിമാരുമായിരുന്നില്ല. സ്രീവേഷധാരികളായ രജപുത്രവീരന്മാരായിരുന്നു ഈ വസ്തുത ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലതാനും. “നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുമ്പോൾ എന്റെ തേനാവിനെ കാണാൻ അനുവദിക്കണം—അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ അത്ഥഹര്യം ചെയ്യുകയും” എന്നു രാജ്ഞി നേരത്തേ അലാപ്പുദീനെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ പല്ലക്കു നേരെ കാരാഗ്രഹത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു. പത്മിനിക്കുപകരം രണ്ടു രജപുത്ര ഭടന്മാർ പല്ലക്കിൽ നിന്നു വെട്ടിക്കു ചാടിയപ്പോൾ രാജാവു് അമ്പരന്നുപോയി. അദ്ദേഹം ബന്ധന വിമുക്തനായി വേഗത്തിൽ ഓടുന്ന കതിരപ്പറത്തുകയറി രക്ഷപ്പെട്ടു. വിചരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ “എന്നാൽ ചതിക്കപ്പെട്ടവരാൽ ഞാൻ വഞ്ചിതനായി” എന്നു മാത്രമേ അലാപ്പുദീൻ പറയാറുള്ളൂ.

എന്നാൽ തന്റെ ഉദ്ദേശത്തിൽനിന്നു് അദ്ദേഹം പിന്മാറിയില്ല. പിന്നെയും അദ്ദേഹം ചിററൂർകോട്ട വളഞ്ഞു. കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ വെടിവയ്ക്കാൻ കഴിയത്തക്ക

വണ്ണം മരംകൊണ്ടുള്ള ഗോപുരങ്ങൾ പണിയിക്കപ്പെട്ടതേ ദിവസം ഗോപുരത്തിന്റേ മുകളിൽനിന്നും അദ്ദേഹം നോക്കുമ്പോൾ, കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ രാജാവു നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തി. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടും അലാവുദീന്റെ അഗ്രഹം സഫലമായില്ല. പതിവ്രതാമത്തായ പത്മിനി, ഭർത്താവിന്റെ ചിതയിൽ ചാടി മരണംപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു.

അടുത്ത രാജാവു് “ഈ കോട്ടയെ ഇരുകൂട്ടരും അവകാശപ്പെടുകയില്ല” എന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ അലാവുദീനുമായി ഒരു കരാറുണ്ടാക്കി. പക്ഷെ, ആ കരാറിനെ അലാവുദീൻ ലംഘിച്ചു. അതിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രാജപുത്രമകനും നദികളായി ഒഴുകേണ്ടിവന്നു.

മുകിലന്മാരുടെ ഭരണകാലത്തു വീണ്ടും നാം രാജപുത്രന്മാരുടെ വീര്യപരാക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്നു. മിക്ക രാജാക്കന്മാരും ബേബറിനു കീഴടങ്ങി, എങ്കിലും ചിററുരിലെ റാണാസംഗ സ്വരതന്ത്രം പരിപാലിച്ചവന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു സുസംഘടിതമായ സൈന്യമുണ്ടായിരുന്നു. റാണായ്ക്കു വാല്കും പിടിപെട്ടു. യുദ്ധത്തിൽ ഒരു കയ്യും ഒരു കണ്ണും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം ബേബറിനോടു് എതിരിട്ടു നിന്നു. അല്പകാലത്തേക്കു് ചിററൂർ ഇബ്രാഹിംലോദിയുടെ കൈവശമായെന്നു വരികിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധവ അതിനെ വീണ്ടെടുത്തു. 1525-ൽ പാനിപ്പട്ടു യുദ്ധത്തിൽപെട്ടു് രാജപുത്രരുടെ ശക്തി മിക്കവാറും അസ്തമിക്കയും ബേബർ മുകിലശക്തി ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തവെങ്കിലും, ഉഗ്രപ്രതിജ്ഞയായ ചിററൂർ റാണമാർ മുകിലന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയില്ല. അക്ബർ ചക്രവർത്തി രാജപുത്രന്മാരെ ശത്രുക്കളുടെ നിമിഷത്തിൽനിന്നു് ഉത്തമമിത്രങ്ങളായി മാറ്റി. രാജപുരിസ്തുതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും സദ്ഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്ന വിഷയം

ത്തിലും രാജപുത്രനാമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു പിന്തുണയായി നിന്നത്. സേനാപതിയായ രാജാ മാനസിംഹനും, ഭരണതന്ത്രജ്ഞനായ തോഡർമല്ലും ആ രാജപുത്രരാജാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. അക്ബർ ഈ രാജപുത്രരാജാക്കന്മാരുമായി മക്തബസ്ഥത്തിൽ ഏല്പിച്ചതും രാജപുത്രരെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയമിക്കയും ചെയ്തുവെങ്കിലും ചിററൂർ റാണമാരും കീഴടങ്ങാതെ വന്നിട്ടു.

അക്ബർ, മേവാർ അക്രമിച്ചപ്പോൾ മേവാർറാണാ ചിററൂർ ഭട്ടന്തെ ബലപ്പെടുത്തിട്ട്, പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു താമസം മാറി. ചിററൂർ പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ അക്ബറിനങ്ങായ നഷ്ടം അപരിഹാര്യമായിരുന്നു പുത്രന്മാരെല്ലാം യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചു. അനേകായിരം ഭടന്മാർ ചത്തൊടുങ്ങി. ദീർഘകാലത്തെ പ്രയത്നത്തിനുശേഷം ചക്രവർത്തി ഭട്ടപാലനെ വെടിവെച്ചുവീഴ്ത്തി. നേതാവു നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ, ശേഷിച്ച രാജപുത്രർ തങ്ങളുടെ സ്ത്രീജനങ്ങളോടൊപ്പം അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തു.

ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം അക്ബറിന് യോഗ്യമെത്തിലെ രാജപുത്രരാജാക്കന്മാരിൽ ജനിച്ച പുത്രനായിരുന്നു സഖീം. അദ്ദേഹമാണ് പിന്നീട് ജഹാംഗർ ചക്രവർത്തിയായതും.

ചിററൂരിലെ റാണാപ്രതാപസിംഹന്റെ ചരിത്രം ഭാരതീയരെ ഇന്നും പുളകംകൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മാർവാർ, അറബർ, ബിക്കാനീർ, ബുന്ദി എന്നീ രാജപുത്രരാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരെല്ലാം അക്ബറിന്റെ പാർശ്വവർത്തികളായിത്തീർന്നിട്ടും, താൻ തന്റെ മാതാപിതന്റെ മുമ്പാലിനെ അത്യുജ്ജ്വലമാക്കിത്തീർക്കും എന്ന് ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ട് മുകിലശക്തിയെ ആജീവനാന്തം എതിർത്തുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. ഇരുപത്തിയഞ്ച് നീണ്ട

വർഷക്കാലം അദ്ദേഹം മുകിലന്മാരോട് പടവെട്ടി, അവർക്ക് പല വിധത്തിലുള്ള നാശങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വലിയ വലിയ പദവികൾ നല്ലാമെന്ന് ചക്രവർത്തി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടും പ്രതാപൻ തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പ്രാണനേക്കാൾ പ്രിയതരമായിക്കരുതി. അക്കാലങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹവും കുടുംബവും വന്യമൃഗങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു വെറും കായ്ക്കനികൾ മാത്രം തിന്നുകൊണ്ടാണ് ജീവിച്ചത്.

അക്ബറിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിന് രാജപുത്രന്മാരോട് എത്രമാത്രം കടപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു, അത്രത്തോളം മുകിലസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനും അവർ കാരണഭൂതന്മാരായിരുന്നു. ഔരംഗസേബ് രാജപുത്രന്മാരെ പിണക്കി എന്നു മാത്രവുമല്ല; കാൽശതാബ്ദത്തോളം അവരോട് പടവെട്ടുകയും അതിനോടുകൂടി സാമ്രാജ്യശക്തി രാശിയിലായിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഒന്നാം ജമ്ഹൻ മഹായുദ്ധത്തിലും അതിപരാക്രമശാലിയായ ഒരു പ്രതാപസിംഹൻ ജമ്ഹൻകാരോട് പടവെട്ടി, നിരവധി ബഹുമതികൾ ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ നിന്ന് നേടിയതായി കാണുന്നു.

രവിവർമ്മ സംഗ്രാമധീരൻ.

വേണാട്ടു രാജവംശത്തിന് അനേകം ശാഖകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഒന്ന് കൊല്ലത്തായിരുന്നു. പതിനാലാം ശതകത്തിൽ ആ രാജകുടുംബത്തിൽ ഉമയമ്മ എന്നൊരു റാണി വാണിരുന്നു. ആ റാണിക്ക് ജയസിംഹൻ എന്ന യുദ്ധവംശരാജാവിൽനിന്ന്, കൊല്ലവർഷം 441-ൽ രവിവർമ്മ എന്നൊരു കുമാരൻ ജനിച്ചു. അക്കാലത്തു മധുര വാണിരുന്നത് മാറവർമ്മൻ എന്നൊരു പാണ്ഡ്യരാ

ജാവാതിരുന്നു. ആ മാറവർമ്മനെ തൽബന്ധമായ വിക്രമപാണ്ഡ്യൻ തോല്പിച്ചപ്പോൾ കഷ്ടിച്ചു യൌവനാരൂഢനായിരുന്ന രവിവർമ്മ ഒരു വേണാടൻ പടയോട്ടക്കുടി പാണ്ടിയിൽ കടന്നു വിക്രമനെ തോല്പിച്ചു ബന്ധനസ്ഥനാക്കി, മാറവർമ്മൻ സമർപ്പിച്ചു. സന്തുഷ്ടനായ മാറവർമ്മൻ തന്റെ പുത്രിയെ അദ്ദേഹത്തിനായി ദാനം ചെയ്തു.

33-ാം വയസ്സിൽ രവിവർമ്മ ഭഗവദ്യജ്ഞാനിനായി പുറപ്പെട്ടു. കേരളം മുഴുവനും തന്റെ കൊടിക്കു കീഴിലാക്കി. അക്കാലത്തു പാണ്ഡ്യരാജശക്തി അലാപ്പുട്ടിൻ ചിൽജിയുടെ സേനാപതിയായിരുന്ന മാലിക് കാഫറിന്റെ അക്രമണത്താൽ വളരെ ക്ഷയോന്മുഖമായിരുന്നു. ഉത്തര ഇൻഡ്യയിലെമ്പോഴും അനൈക്യമായിരുന്നു ഇവിടെയും മഹമ്മദീയാക്രമണത്തെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയതു്. നാടുവാണിരുന്ന മാറവർമ്മന്റെ അനൈക്യസപുത്രനായ വീരപാണ്ഡ്യനും ഭരതസപുത്രനായ സുന്ദര പാണ്ഡ്യനും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ കലഹം നാട്ടിനു പലവിധത്തിലുള്ള വിനകൾ വരുത്തി. സുന്ദരപാണ്ഡ്യൻ പിതാവിനെ വധിച്ചിട്ടു് മാലിക് കാഫർയുടെ സഹായത്തോടെ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തു. വീരരവിവർമ്മ ആദ്യം വീരപാണ്ഡ്യനേയും പിന്നീടു് സുന്ദരപാണ്ഡ്യനേയും കീഴടക്കി. അതിനുശേഷം ചോളരാജ്യം വാണിരുന്ന കാകതീയരാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയെ തോല്പിച്ചിട്ടു് വൈകയാറിൻ കരയ്ക്കുള്ള തൊണ്ടമണ്ഡലം സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം 41-ാം വയസ്സിൽ മുമ്മുടി ചൂടി 'മുമ്മുടിവീരൻ' എന്ന ബിരുദം കൈക്കൊണ്ടു. ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ അധിപത്വം എട്ടാം ശതകത്തിനു മുമ്പേതന്നെ നശിച്ചുപോയിരുന്നു. മൂന്നാലു ശതകങ്ങൾക്കിപ്പുറം ചേരചോളപാണ്ഡ്യ രാജ്യങ്ങൾ മൂന്നും ഒരു കൊടിക്കു കീഴിലാക്കാൻ സാധിച്ചതു് ഈ മഹാനഭാവന്നു മാത്രമായി

രുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ചോളപാണ്ഡ്യ ഭേദശാസ്ത്രം തീരെ ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തു.

രവിവർമ്മ ശ്രീരംഗനാഥ ക്ഷേത്രത്തിൽ ലക്ഷ്മീസഹിതനായ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ പ്രതിഷ്ഠ നടത്തുകയും അക്ഷേത്രത്തിന് അനേകം വസ്തുവകകൾ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിനുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇന്നുമുണ്ട്. 47-ാം വയസ്സിൽ തിരുവാടിയിലെ വീരസ്വാമീനേശ്വര ക്ഷേത്രത്തെ പുതുക്കിപ്പണിയിച്ചിട്ട് കുംഭാഭിഷേകം നടത്തി.

രവിവർമ്മചക്രവർത്തി അഖിലകലാവല്ലഭനും സകല ശാസ്ത്രപാരംഗതനും ആയിരുന്നു. സംഗീതം, സാഹിത്യം, നാട്യം എന്നീ കലകളെ അദ്ദേഹം പരിപോഷിപ്പിച്ചു. പ്രഭുവെന്നാലുടയം എന്ന നാടകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയാണെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. സമുദ്രവന്ധൻ, കവിഭൂഷണൻ തുടങ്ങിയ പണ്ഡിതകേസരികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭസ്യരായിരുന്നു. സമുദ്രവന്ധന്റെ അലങ്കാര സർവ്വസ്വപ്രാപ്തത്തിലും കവിഭൂഷണന്റെ രവിവർമ്മ പ്രശസ്തിപരമായ കാവ്യത്തിലും നിന്ന് രവിവർമ്മചക്രവർത്തിയുടെ അപഭാസങ്ങളെപ്പറ്റി പലതും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം. അടുത്തകാലത്തു രവിവർമ്മ എന്നൊരു തമിഴ് നാടകം പ്രൊഫസ്സർ സുന്ദരംപിള്ള രചിക്കുകയും അതിനെ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഭാഷാന്തരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

രവിവർമ്മ നാടനീങ്ങിയതു് എന്നെന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ചോളരാജാക്കന്മാർ

ദക്ഷിണ ഭാരതത്തിൽ ചേരം, ചോളം, പാണ്ഡ്യം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു രാജവംശങ്ങൾ വാണിരുന്നു.

അതിപുരാതനകാലം മുതലേ ഈ ദേശങ്ങൾ പരിഷ്കൃതാവസ്ഥയിൽ അണിരുന്നത്. ചേരരാജ്യത്തിനു മറ്റു രണ്ടു രാജ്യങ്ങളോളം വിസ്തൃതി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ കേരളം ചേരരാജ്യത്തിന്റെ ഒരംശം മാത്രമാണ്. കാലക്രമേണ ചോളന്മാരും പിന്നീടു പാണ്ഡ്യന്മാരും പ്രബലന്മാരായി. ഈ മൂന്നു കൂട്ടർ പുറമേ കാഞ്ചീപുരം തലസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു് പല്ലവന്മാർ എന്നൊരു വർഗ്ഗവും വാണിരുന്നു. ചേരരാജധാനി കൊടുങ്ങല്ലൂരും, ചോളരാജധാനി കാവേരിപ്പുറത്തുവട്ടത്തും, പാണ്ഡ്യരാജധാനി മധുരയും ആയിരുന്നു.

വിജയാലയചോളന്റെ കാലത്തു് ചോളശക്തി വർദ്ധിച്ചു. അതു് വിദേശങ്ങളോടു വാണിജ്യബന്ധമുള്ള ഒരു വലിയ നാവികശക്തിയായിരുന്നു. ചോളരാജാക്കന്മാർ വടക്കോട്ടു വടക്കോട്ടു കടന്നു്, രാജ്യവിസ്തൃതി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, രാഷ്ട്രകൂടന്മാർ അവരുടെ യന്ത്രത്തിനു വിരാമമിട്ടു. രാഷ്ട്രകൂടന്മാരുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ചോളന്മാർക്കുണ്ടായ നഷ്ടങ്ങളെ പരിഹരിച്ചതു് രാജരാജചോളൻ ആയിരുന്നു.

അദ്ദേഹം പത്താം ശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. മഹാപ്രതാപശാലിയും ഉൽകണ്ഠമൂലവും ആയ അദ്ദേഹം സിലോൺപോലും കീഴടക്കി. തൽപുത്രനായ രാജേന്ദ്രൻ പിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ ചരിച്ചു് ബംഗാളും തെക്കേ ബംഗാളും ആക്രമിച്ചു. എന്നാൽ ആ വിദേശരാജ്യങ്ങളെ അനുരഞ്ജിപ്പിക്കാൻ കൂതത നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയാതെവന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവ ഏറെത്താമസിയാതെ വീണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യം നേടി. രാജേന്ദ്രചോളൻ 1013 മുതലു് 1044 വരെ വാണു. അതിനുശേഷം ചോളരാജ്യം ക്ഷയോന്മുഖമായിത്തീർന്നു.

ചോളന്മാരുടെ വിജയം മറെറാരു സംഗതിയിലാണു് അക്ഷയമായി വിളങ്ങുന്നതു്. അവരുടെ സാമ്രാജ്യം നശിച്ചു മണ്ണടിഞ്ഞുവെങ്കിലും, ചോളരാജ്യനിമിത്തങ്ങളായ ക്ഷേത്രങ്ങളും മണ്ഡപങ്ങളും ഗൃഹാദേവാലയങ്ങളും, സ്തുപങ്ങളും ഇന്നും ദ്രാവിഡകുലകളുടെ വജ്രയസ്ത്രങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നു. ചോളന്മാരുടെ ദേവാലയങ്ങൾ അരാധനയ്ക്കു മാത്രമല്ല ഉപയോഗപ്പെട്ടതു്. അവയുടെ പ്രാകാരങ്ങളും ഗോപുരങ്ങളും ശത്രുനിരോധനത്തിനു് വളരെ ഉപകരിച്ചിരുന്നു. ഗ്രാമവാസികൾ ആ ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വച്ചായിരുന്നു ഗ്രാമത്തെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതും. അവരുടെ ബാലികാബാലകന്മാർക്കു് പഠിക്കാനുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളും മതിപ്പെട്ടുകൾക്കുള്ളിലാണു് നടത്തപ്പെട്ടുപോന്നതു് അതിനാൽ ഓരോ ക്ഷേത്രവും ഗ്രാമീണജീവിതത്തിന്റെ പ്രതീകമായി വിളങ്ങി.

രാജരാജനിമിത്തമായ തത്ത്വാരൂപ ക്ഷേത്രവും, എല്ലോറയിലെ കൈലാസക്ഷേത്രവും ദ്രാവിഡശില്പകലാ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ നിത്യസ്മാരകങ്ങളാണു്. അവ ആധുനികലോകത്തിന്റെ വിസ്മയാദരങ്ങളെ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഇന്നും വിലസുന്നു.

പതിമൂന്നാം ശതകത്തിൽ ചോളശക്തി തിരോധാനംചെയ്തു; പാണ്ഡ്യന്മാർ വീണ്ടും കുറേക്കാലംകൂടി പ്രബലാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നെങ്കിലും, അവരും മഹമ്മദീയ ക്രമസ്ഥലമായി മണ്ണറഞ്ഞു.

വിജയനഗരം

ചേരചോളപാണ്ഡ്യ രാജാക്കന്മാരെപ്പറ്റി നമുക്കു വളരെയൊന്നും അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല; എന്നാൽ വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അവസ്ഥ അങ്ങനെയല്ല.

വിദേശീയ സന്ദർശകന്മാർ സാമാന്യം വിപുലമായ വിവരണങ്ങൾ എഴുതിവെച്ചിരുന്നതിനാൽ, നമുക്ക് ആ സാമ്രാജ്യത്തെപ്പറ്റി ഏറെക്കുറെ സൂക്ഷ്മമായ ജ്ഞാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിജയനഗരം 1336-ൽ ആണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. മുസ്ലീം ആക്രമണം നിമിത്തം അരക്ഷിതരായി തീർന്ന നിരവധി ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ആ രാജ്യം അഭയദാനം ചെയ്തു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അതു ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ഏകശക്തിയായിവളർന്നു.

1406-ൽ ബഹാമനി രാജവംശത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു മുസ്ലീം രാജാവു വിജയനഗരത്തിലെ ഒരു രാജകുമാരിയെ കല്യാണം കഴിക്കാനായി ആ നഗരത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം മൈൽ നീളത്തിൽ നിരത്തുകളിൽ കസവുതുണികളും മണകുറുമ്പുകളും വിരിച്ചിരുന്നതായി ഓർമ്മിക്കുന്നു. 1428-ൽ ഇറാഖിലെ സന്ദർശകനായ നിക്കോളാകാണ്ടി വിജയനഗരം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, നഗരത്തിന് അടുത്ത മൈൽ ചുറ്റളവുണ്ടായിരുന്നത്രേ. ഇത്രവളരെ വിസ്താരം കൂടിയതു കാര്യങ്ങളായ നിരവധി ഉദ്യാനങ്ങൾ നിമിത്തമായിരുന്നു. ആ മാനുഷാതിഥിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അന്നത്തെ ഇൻഡ്യൻ രാജാക്കന്മാരിൽ ഏറ്റവും പ്രബലൻ വിജയനഗരമായിരുന്നത്രേ. ഹീററിലെ അബ്ദുൽ റസ്സാക്കിന്റെ വിവരണം കേൾക്കുക സാധാരണമാകുന്നു. മംഗലാപുരത്തിനു സമീപം 30 അടി സമതലത്തിലും 15 അടി ഉയരത്തിലും കാട്ടുകണ്ടു വാർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു മനോഹരമായ ക്ഷേത്രം അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചുവത്രേ! അദ്ദേഹം പറയുന്നു:—“ഭൂലോകത്തിൽ വിജയനഗരത്തിനു തുല്യമായ മറ്റൊരു നഗരത്തെ കണ്ടുകൾക്കു കാണാനോ ചെവിക്കൾക്കു കേൾപ്പാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.”

“അങ്ങാടിത്തെരുവുകൾ വളരെ ദീർഘങ്ങളും വിസ്തൃതങ്ങളുമാണ് നഗരത്തിൽ എവിടെയും സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങൾ എപ്പോഴും ലഭിക്കും. പുഷ്പങ്ങളില്ലാതെ, ജീവിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ ജനങ്ങൾ അവയെ അത്യാവശ്യ ജീവിതോപായമായി ഗണിച്ചുപോരുന്നു. വ്യാപാരികളും കൈത്തൊഴിൽക്കാരും പ്രത്യേക സംഘങ്ങളായി പിരിഞ്ഞെങ്കിലും അടുത്തടുത്തു കടകൾ തുറന്നിരിക്കുന്നു. മത്സ്യവാപാരികൾ പരസ്യമായി ചോരഭീതികൂടാതെ മാണിക്യം, പവിഴം, മുത്തും, വൈരം മുതലായ മത്സ്യങ്ങളെ വില്ക്കുന്നു.”

വിജയ നഗരത്തിലെ രാജാക്കന്മാരിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധൻ കൃഷ്ണദേവരായനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 1509 മുതൽ 1529 വരെ നാടുവാണ. ആ വാഴ്ചക്കാലത്ത് വിജയനഗരം സന്ദർശിച്ച ‘പയേസ്’ എന്ന പോർത്തുഗീസ് കാരന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ലോകത്തുള്ള സകല നഗരങ്ങളിലുംവെച്ച് ഏറ്റവും സമ്പൽസമൃദ്ധം വിജയനഗരമായിരുന്നു. അടിമുതൽക്കു മുടവരെ, എന്നുവെച്ചാൽ, ഭിത്തികളും തൂണുകളും മച്ചും എല്ലാം ദന്തംകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചതും, റോസാപുഷ്പങ്ങൾ, താമരകൾ മുതലായവ കൊത്തിയിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു രാജഗൃഹത്തെ അദ്ദേഹം കണ്ടു് അതുതല്പ്രദമായി.

കൃഷ്ണരായർ ഒരു ധീരനായ യോദ്ധാവും, വിശിഷ്ട കലോപാസകനും, കവികൾക്കു കല്പതരുവും, വലിയ ഭാനശീലനും ആയിരുന്നുവെന്നു ആ പോർത്തുഗീസ്കാരൻ പറയുന്നു. ശത്രുക്കളോടുപോലും അദ്ദേഹം ഔദാര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു പോന്നുവത്രേ. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: — “അദ്ദേഹം എല്ലാവരോടും ഭയപ്പെടുന്നവനും, എന്നാൽ സഭാ ഉത്സാഹശീലനും വിനോദരസികനും ആയ ഒരു സമ്പന്ന രാജമാതൃകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വിദേശീയരെ ആദരിക്കയും, ദയാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കയും, അവരുടെ സ്ഥിതി

എന്തായിരുന്നാലും എല്ലാവരോടും കശലപ്രശ്നങ്ങൾ ചെയ്തും ചെയ്യുപോരുന്നു.”

വിജയനഗരത്തിന്റെ ഈ ഐശ്വര്യമെല്ലാം ക്ഷണപ്രഭാചഞ്ചലമായിരുന്നു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം രാജാക്കന്മാരെല്ലാം വിജയനഗരത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിൽ അസുയാലുക്കളായിത്തീർന്നിട്ട്, പരസ്പരമുള്ള ശത്രുത്വമെല്ലാം മറന്ന്, 1565-ൽ വിജയനഗരം ആക്രമിച്ചു. നഗരത്തിലുള്ള മനോഹരങ്ങളായ കെട്ടിടങ്ങളും, ക്ഷേത്രങ്ങളും ഉദ്യാനങ്ങളും എന്നുവേണ്ട സർവ്വവും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

ഇങ്ങനെ ചെയ്തതിന്റെ ഫലം ബിജപ്പൂർ, ഗോൽക്കോണ്ട, അഹമ്മദ്നഗർ മുതലായ മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങൾ അചിരേണ അനുഭവിക്കാനിടയായി. അവ ഒരോന്നായി മുകിലശക്തിക്ക് ഇരയായിത്തീർന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

മുകിലചക്രവർത്തിമാർ

ഫർഷന്റെ കാലശേഷം ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ഭാസ്യരമായ ഫട്ടു മുകിലന്മാരുടെ കാലമായിരുന്നു. 1526-ലെ പാനിപ്പട്ടുയുദ്ധത്തിനുശേഷം ബേബർ സ്ഥാപിച്ച മുകിലാധിപത്വം ഔരംഗസേബിന്റെകാലം വരെ മങ്ങിപ്പോകാതെ വിളങ്ങി. അതിനുശേഷം സാമ്രാജ്യം ക്ഷീണിച്ചു ക്രമേണ നാശം പ്രാപിച്ചു.

ബേബർ പതിനൊന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ സമക്സ്സിലെ രാജാവായി. പല പ്രാവശ്യം സിംഹാസനം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടും, അദ്ദേഹം അപ്പോഴൊക്കെ അതിനെ വീണ്ടെടുക്കുക ഉണ്ടായി. ഉത്തമനായ ഒരു നേതാവായിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹം സഹസൈനികന്മാരുടെ ആരാധനാപാത്രമായിത്തീർന്നു. അതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയഹേതുക്കളിൽ ഒന്ന്. അവരോടൊപ്പം ഏതുജോലി

ചെയ്യുന്നതിനും ഏതു കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം മടിച്ചിരുന്നില്ല.

സമർപ്പണത്തിൽ തന്റെ നില ഉറപ്പിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം ഒരു ചെറിയ സൈന്യത്തോടുകൂടി കാഞ്ചൂർ ആക്രമിച്ചു പിടിച്ചുടക്കി. അനന്തരം അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിലേക്കു കടന്നു. ആഗ്രാനഗരം പണിയിച്ചത് ബേബറായിരുന്നു അതിനായി അദ്ദേഹം കാൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിൽനിന്ന് ഒരു പ്രസിലശാപ്പിയെ വരുത്തി.

ബേബർ ശില്പകലയെ എന്നപോലെ സാഹിത്യത്തെയും പരിപോഷിപ്പിച്ച ഒരു സംസ്കൃതാശയനായിരുന്നു. അദ്ദേഹംതന്നെയും ഒരു സാഹിത്യകാരനായിരുന്നു. കീഴടക്കിയ ദേശങ്ങളിലെല്ലാം ജനങ്ങളോടു് അദ്ദേഹം ഔദാര്യപൂർവ്വം പെരുമാറി.

1530-ൽ നാല്പ്പത്തിയെട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ബേബർ മരിച്ചു. അതിനോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിനാൽ സ്ഥാപിതമായ സാമ്രാജ്യം ഉരുന്നഭിന്നമായി. പുത്രന്മാർ തമ്മിലുള്ള പിണക്കം കിരീടാവകാശിയായ ഹുമയൂണിന് പല ഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിവച്ചു. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഷേർഖാൻ എന്ന അഫ്ഗാൺനേതാവു് ഹുമയൂണിനെ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു ഓടിച്ചു. അതിൽ പിന്നീടു് ആ മുകിലാജാവു് അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകൾക്കു കണക്കില്ല. അദ്ദേഹം അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു രാജപുത്രാണയിലെ മരുപ്രദേശത്തു് എത്തി. അവിടെ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി 1542-ൽ ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു. ആ കുമാരനായിരുന്നു പിന്നീടു് പ്രസിലനായിത്തീർന്ന അക്ബർ.

ഹുമയൂൺ പിന്നീടു് പെർഷ്യയിലേക്കു പോയി. പെർഷ്യൻ രാജാവു് അദ്ദേഹത്തിന് അഭയം നല്കി.

ഇതിനിടയ്ക്ക് ഷെർഷാ താൻ പിടിച്ചെടുത്ത രാജ്യത്തിൽ പലവിധ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും സഭ-ഭരണവഴി ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തോടു കൂടി എല്ലാം കഴപ്പുത്തിലായി. ഈ അവസരംനോക്കി ഹുമയൂൺ പെർഷ്യൻ രാജാവിന്റെ സൈനിക സഹായത്തോടുകൂടി ഇൻഡ്യയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നിട്ട്, വീണ്ടും ഡൽഹി പിടിച്ചെടുത്തു. എന്നാൽ അധികകാലം വാഴുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. 1556-ൽ അദ്ദേഹം കോണിപ്പടിയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങവേ, കാൽവഴുതി വീണു മരണം പ്രാപിച്ചു.

അക്ബറിന് അന്ന് പതിമൂന്നു വയസ്സേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നാലുകൊല്ലത്തോളം ബൈറാംഖാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ വളർന്നു. അക്ബർ വേട്ടയിലും ദ്വന്ദ്വയുദ്ധത്തിലും, ആയോധനക്രമങ്ങളിലും വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടി. പഠിത്തത്തിൽ അമാന്തക്കാരനായിരുന്നെങ്കിലും പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുകേൾക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വലിയ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നല്ല ഓർമ്മശക്തിയുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ, കേൾക്കുന്നതൊന്നും അദ്ദേഹം മറക്കുമായിരുന്നില്ല.

പ്രായപൂർത്തിയായ ഉടനേരത്തെ അക്ബർ ഭരണം കയ്യേറ്റു. അമരതാബ്ദത്തെ ഭരണത്തിനിടയിൽ ഇൻഡ്യയുടെ പേരും പെരുമയും ലോകമെങ്ങും കീർത്തിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം രാജപുത്രന്മാരെ ഓരോരുത്തരെയായി കീഴടക്കിയെങ്കിലും, അവരെ ഉത്തമ മിത്രങ്ങളാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള കഴിവു് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അവരുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തു, അവരെ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയമിച്ചു, അദ്ദേഹം അവരുടെ അനശ്വരമായ കൃതജ്ഞതയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ചു. ഹിന്ദുക്കളുടെ

പരാധീനതകളെ അകറ്റി ഹിന്ദു മുസ്ലീം ഐക്യത്തിനു അദ്ദേഹം വഴിതെളിച്ചു. എല്ലാമതക്കാരോടും സമഭാവനയോടെ പെരുമാറിയതിനാൽ, മതസംബന്ധമായ വഴക്കുകളൊന്നും അക്കാലത്തുണ്ടായില്ല. എല്ലാ മതങ്ങ

അക്ബർ.

ളുടെയും തത്വങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ച ഒരു പുതിയ മതം സ്ഥാപിക്കാൻപോലും അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു; പക്ഷേ ഫലമുണ്ടായില്ല.

അക്ബർ ഉത്തര ഇൻഡ്യ മുഴുവനും പിടിച്ചടക്കിയിട്ടു നേരേ തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു. മധ്യഭാരതം നിഷ്പ്രയാസം സ്വാധീനമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. മധ്യഭാരത

ത്തിലെ റാണി ഭർഗ്ഗാവതിയോടുള്ള പെരുമാറ്റം അക്ഷബ
റിന്റെ ചരിത്രത്തിന് അല്പം കളങ്കം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഭർഗ്ഗാ
വതി അക്ഷബറിനു യാതൊരു ദോഷവും ചെയ്തിരുന്നില്ല.
എന്നിട്ടും രാജ്യതൃഷ്ണയാൽ പ്രേരിതനായി അദ്ദേഹം ഭർഗ്ഗാ
വതിയെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ചെയ്ത മറ്റൊ
രപരാധം ചാന്ദ്യബീബിയോടുള്ള ക്രൂരമായ പെരുമാറ്റ
മായിരുന്നു. അഹമ്മദാബാദിലെ വിധവയായ ആ
റാണി രാജകുമാരനുവേണ്ടി മുകിലന്മാരോടു ധീരധീരം
പോരാടി. മുകിലന്മാർക്കു ഭീഷ്കാലത്തെ യുദ്ധത്തിനു
ശേഷവും കോട്ടപിടിച്ചുടക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവർ
രാജ്ഞിക്കു് അനുകൂലമായ വിധത്തിൽ ഒരു സന്ധിചെ
യ്യാൻ പോലും തയ്യാറായി. എന്നാൽ ആ മഹതിയുടെ
ഭടന്മാരിൽ ഒരാൾതന്നെ അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.

അക്ഷബറിനു് അതിസമർത്ഥനായ സേനാപതി
കളുടെയും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും സേവനം ലഭിക്കാ
നുള്ള ഭാഗ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഫൈസി, അബുൽഫസൽ
എന്നിവരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.
ബീർബൽ വിനോദരൂപത്തിൽ കാലോചിതമായ ഉപ
ദേശം നൽകിവന്ന ഒരു രാജപുത്രനായിരുന്നു. തോഡർ
മലു് നല്ല യോദ്ധാവായിരുന്നതിനു പുറമേ റവന്യൂഭരണ
ത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധനുമായിരുന്നു. ജയപ്പൂരിലെ രാജാ മാന
സിംഹൻ അക്ഷബറിന്റെ സേനാപതികളിൽ വെച്ച്
അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ഭാരതത്തിലെ
സംഗീത വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ ഉത്തമനും ഹിന്ദുസ്ഥാനി
സംഗീതത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാക്കളിൽ ഒരുവനും ആയ
താൻസേൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ ഗായക
വൃന്ദത്തിന്റെ നട്ടനായകനായിരുന്നു.

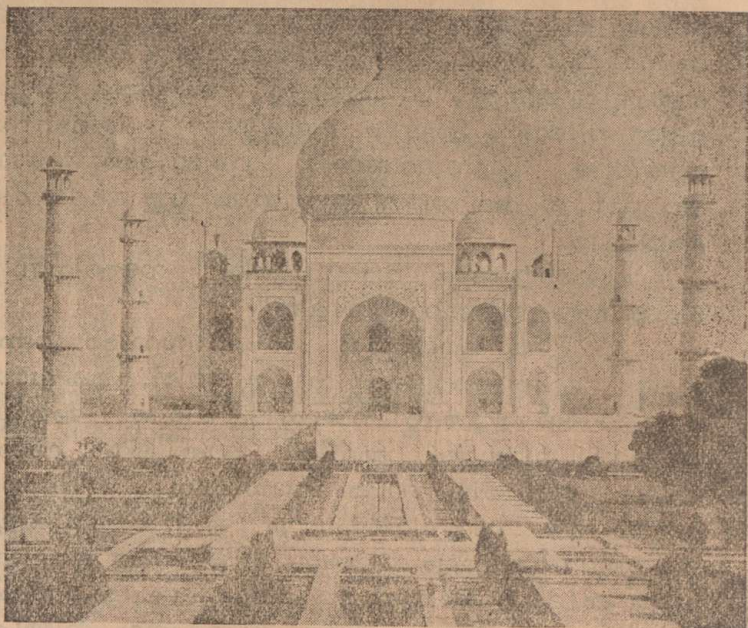
ഇന്നത്തെ അല്ലഹാബാദ് നഗരം നിർമ്മിച്ചതു്
അക്ഷബറായിരുന്നു.

1605-ൽ അക്ബർ മരിച്ചപ്പോൾ സലിം ജഹാംഗീർ എന്ന പേരിൽ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. രാജ്യപുത്ര രാജ്യത്തിൽ അക്ബറിനു ജനിച്ച ഈ ചക്രവർത്തി പിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ കഴിയുന്നതു ചെയ്തു. എന്നാൽ ഭരണവിഷയത്തിലേക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ അദ്ദേഹം പതിപ്പിച്ചിരുന്നത്, ചിത്രമെഴുത്തു്, സംഗീതം, നാട്യം, ഉദ്യാനനിർമ്മാണം മുതലായ കലകളുടെ പോഷണത്തിലായിരുന്നു. ശ്രീനഗരത്തിലെ പ്രസിദ്ധ തോട്ടങ്ങളായ ഷാലിമർ, നിഷത്ബാഗ് ഇവ നിർമ്മിച്ചതു ജഹാംഗീർ ആയിരുന്നു.

രാജകാര്യങ്ങൾ വാസ്തുപത്തിൽ നടത്തിവന്നതു രാജ്യത്തിനായ നൂർജഹാനായിരുന്നു.

1627-ൽ ഷാജഹാൻ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തു. മുപ്പതു കൊല്ലത്തെ വാഴ്ചയ്ക്കിടയിൽ, മുകിലസാ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രശസ്ത നാലു ചാടും പരന്നു. അമുസ്സീ ങ്ങളോടു പലപ്പോഴും അനീതി കാണിക്കയും, ഡക്കാണിലും ഗുജറാത്തിലും ക്ഷാമം ബാധിച്ചപ്പോൾ, നിവാരണാർത്ഥം ഒരു ചൂണ്ടുപിരൽപോലും അനക്കാതിരിക്കയും ചെയ്തുവെന്നിരുന്നാലും ശില്പകല, ചിത്രമെഴുത്തു് മുതലായവയെ അദ്ദേഹം കഴിയുന്നതു പരിപോഷിപ്പിച്ചു. സ്വപതിയായ മുടാസ് മഹാലിന്റെ സ്മാരകാർത്ഥം നിർമ്മിച്ച 'താജ് മഹൽ' ഇന്നു ലോകത്തിലെ മഹാതൂതങ്ങളിലൊന്നായി വിളങ്ങുന്നു. ആഗ്രായിലെ മോത്തിമസ്ജിദ്, ദില്ലിയിലെ ജാമസ്ജിദ്, രാജമന്ദിരത്തിനുള്ളിലുള്ള ദീവാൻ അം, ദീവാൻ-ഘാസ് എന്നീ എട്ടു കുറു ഇവയെല്ലാം ഷാജഹാന്റെ ധനാധ്യക്ഷ്യം, പ്രതാപത്തിനും നിത്യസ്മാരകങ്ങളായി വിളങ്ങുന്നു. എന്നാൽ എത്ര ലക്ഷം അളകളുടെ വിയർപ്പും കണ്ണീർപ്പും ഈ ഹമ്മ്യങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോയെന്നുള്ള കാര്യം മറക്കാവുന്നതല്ല.

ഷാജഹാനെ കാരാഗൃഹത്തിൽ പാർപ്പിക്കുകയും സഹോദരനാണെ വഞ്ചിച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാ

താജ് മഹൽ

ൺ് ഔരംഗസേബ് സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം വീരപ്രതത്തോടുകൂടിയ ഇസ്ലാം ഭക്തനായിരുന്നു. അനാഡംബരമായ ജീവിതം നയിച്ചുപോന്നു. ഖുറാൻ പകർത്തിയെഴുതിയും തൊപ്പികൾ തൂന്നിയും കിട്ടുന്ന പണം കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം കാലക്ഷേപം ചെയ്തുപോന്നത്. കീറിപ്പറിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കാൻ പോലും അദ്ദേഹം മടിച്ചിരുന്നില്ല. അന്യമതവിദ്വേഷം

ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, മുകില സാമ്രാജ്യം ഇത്രവേഗത്തിൽ നശിക്കുമായിരുന്നു എന്നു സംശയമാണ്.

ജസിയാ എന്ന ആറംകരം അക്ഷബർ നിർത്തിയിരുന്നതു് ശൈരംഗസേബു് വീണ്ടും ഏറ്റെടുത്തി. ഹിന്ദുക്കളെ

ശൈരംഗസേബു്

ഉദ്യോഗങ്ങളിലൊന്നിലും നിയമിക്കാതെ ഇരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലിരുന്നവരെ വഞ്ചിച്ചു കൊല്ലാനും തുടങ്ങി. അതിനാൽ രാജപുത്രന്മാർ ഒന്നോടെ വിദ്രോഹപതാക ഉയർത്തി.

ഈ അവസരത്തിലാണ് ശൈരംഗസേബു് ബിജ്ജൂർ ഗോൽകൊണ്ട, എന്നീ മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു കീഴിടിച്ചിട്ടതു്. അതു് ശിവാജിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ

വളർന്നവനെ മഹാരാഷ്ട്രശക്തിക്കു വളമായിത്തീർന്നു. ശിവാജിയോടു് ദീർഘകാലം പടവെട്ടിയിട്ടും, മഹാരാഷ്ട്രശക്തി ഉത്തമോത്തമം, പുഷ്പിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതേ ഉള്ളു. വടക്കു സിക്കുകാരും മധ്യഭാരതത്തിൽ രാജപുത്രരും ക്ഷിണിനേൻഡ്യയിൽ മഹാരാഷ്ട്രന്മാരും—നിരന്തരം എതിർക്കയാൽ ഔരംഗസേബിന്റെ ജീവിതസായാഹ്നം തമോമയമായിത്തീർന്നു. 1707-ൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ, മുകിലസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇളകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നു പറയാം.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. അശോകൻ മഹാൻ എന്ന പേരിന് എങ്ങനെ അർഹനായി. അദ്ദേഹം പ്രജാക്ഷേമാർത്ഥം ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുക.
2. ഗുപ്തരാജവംശത്തിലെ ഏറ്റവും മഹാനായ രാജാവായ്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തെ ഭാരതത്തിന്റെ സുവർണ്ണദശ എന്നു പറയാൻ കാരണമെന്തു്?
3. ചേരരു പറക:—
 1. നാടകങ്ങൾ രചിച്ച ഭാരതചക്രവർത്തി.
 2. ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ച രണ്ടു പ്രാചീന ചീനന്മാർ.
 3. ബുദ്ധമതപ്രചാരത്തിനുവേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച രണ്ടു ചക്രവർത്തിമാർ.
 4. മുകിലന്മാരോടു് അവസാനംവരെ എതിർത്തുനിന്ന രജപുത്രരാജവംശം.
 5. തമിഴകം മുഴുവനും സ്വാധീനപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ച കേരളചക്രവർത്തി.
4. ഇന്ത്യചരിത്രത്തിൽ രാജപുത്രന്മാർക്കുള്ള പ്രാധാന്യം വിവരിക്കുക.
5. മുകിലരാജവംശത്തിലെ ഏറ്റവും മഹാനായ ചക്രവർത്തി ആരു്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയനേതൃത്വം എന്തെല്ലാം?

ഇൻഡ്യയുടെ ഭരണക്രമം

ഇൻഡ്യ ഒരു പരമാധികാര റിപ്പബ്ലിക്കാകുന്നു. ഭരണാധികാരം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രസിഡൻ്റ് ഉൾപ്പെടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പാർലിമെൻ്റിൻ്റെ ഇരു മണ്ഡലങ്ങളായ ലോകസഭയും രാജ്യസഭയും, സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിലെ നിയമസഭാ സാമാജികന്മാരും കൂടിയാണ് പ്രസിഡൻ്റ്റിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയുണ്ടാകുന്നതാണ്, അഞ്ചു കൊല്ലത്തേക്ക് ആ പ്രസിഡൻ്റ് തന്നെ ഭരണം നടത്തുന്നത്. 35 വയസ്സ് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരും പ്രതിനിധിസഭയിലെ അംഗമായിരിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ളവരും ആയ ഏതു ഇൻഡ്യൻ പൗരനും പ്രസിഡൻ്റ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിൽക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ ഇൻഡ്യൻ പ്രസിഡൻ്റ് ഡോക്ടർ രാജേന്ദ്ര പ്രസാദാണ്.

പ്രസിഡൻ്റ് മന്ത്രിസഭയുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് ഭരണം നടത്തുന്നു. പ്രധാനമന്ത്രിയെ നിയമിക്കുന്നത് പ്രസിഡൻ്റ് ആണെന്നുവരികിലും, പാർലിമെൻ്റിൽ ഭൂരിപക്ഷം ലഭിക്കുന്ന കക്ഷിയുടെ നേതാവിനെ അതിനായി പ്രധാനമന്ത്രിയായി നിയമിക്കേണ്ടതു്. അങ്ങനെ പ്രധാനമന്ത്രി നിയമിക്കപ്പെടുകയുണ്ടാകുന്നത്, മറ്റു മന്ത്രിമാരുടെ പേരുകൾ പ്രധാനമന്ത്രി നിർദ്ദേശിക്കുകയും അവരെ പ്രസിഡൻ്റ് നിയമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മന്ത്രിസഭയെ നിയമിക്കാതെ നിലനിൽക്കുന്നപോലെ പിരിച്ചുവിടുന്നതിനും പ്രസിഡൻ്റ്റിനാണ് അധികാരം. തൃപ്തികരമായ ഭരണം സാധ്യമല്ലെന്നു കാണുന്ന നിമിഷത്തിൽ മന്ത്രിസഭയെ പ്രസിഡൻ്റ് പിരിച്ചുവിടാം.

പ്രസിഡണ്ടിന്റെ അഭാവത്തിൽ ഭരണച്ചുമതലകൾ വഹിക്കുന്നതിന് ഒരു വൈസ് പ്രസിഡണ്ടു കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. അദ്ദേഹമാണ് രാജ്യസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും.

പ്രധാനമന്ത്രിയും മറ്റു മന്ത്രിമാരും ചേർന്നതാണ് മന്ത്രിസഭ. ഇപ്പോഴത്തെ ഇൻഡ്യാൻ പ്രധാനമന്ത്രി പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്രു ആണ്. കാരോ മന്ത്രിക്കും ഏറക്കുറെ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നിരുന്നാലും, സഭയ്ക്ക് പ്രതിനിധി സഭയോടു കൂട്ടത്തക്കവാദിത്വമുണ്ട്.

ഭരണനിവഹണത്തിന് മന്ത്രിമാരുടെ കീഴിൽ സ്ഥിരമായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥമണ്ഡലം ഉണ്ടു്. കാര്യക്ഷമതയ്ക്കുവേണ്ടി ഭരണകാര്യങ്ങൾ പലേ വകുപ്പുകളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ വകുപ്പിനും ഓരോ അധ്യക്ഷൻ അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. ആ അധ്യക്ഷന്മാർ അതാതു വകുപ്പിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്ന മന്ത്രിയോടു്

സിക്രട്ടറിമാർവഴി ബന്ധപ്പെടുന്നു. ആ സിക്രട്ടറിമാർ ചേർന്നതാണ് സിക്രട്ടേറിയറ്റ്. അവരുടെ അധ്യക്ഷനാണ് ചീഫ് സിക്രട്ടറി.

നിയമസഭ

ഇൻഡ്യൻ പാർലമെൻറിന് ലോകസഭ എന്നും രാജ്യസഭ എന്നും രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളുണ്ട്. ആ സഭകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ ഒരു ബിൽ ഫാജരാക്കാം. പക്ഷേ അവിടെ പാസ്സായാൽ മറ്റേ സഭയിലും അതു ഫാജരാക്കി പാസ്സാക്കിയെടുത്താൽ മാത്രമേ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി നിയമമാവൂ. ലോകസഭയിലേക്ക് അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ പ്രായപൂർത്തിയായ എല്ലാ ഇൻഡ്യൻ പൗരന്മാർക്കും അവകാശമുണ്ട്. ലോകസഭയിൽ 500 അംഗങ്ങൾ ആണുള്ളത്. ഓരോ പ്രദേശങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുത്തയക്കുന്ന അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ആസ്സാമപ്രദേശം	43	പഞ്ചാബ്	22
ആന്ധ്രം	12	രാജസ്ഥാൻ	22
ബീഹാർ	53	ഉത്തരപ്രദേശം	86
ബോംബേ	66	പശ്ചിമബംഗാൾ	36
കേരളം	18	കാശ്മീർ	6
മധ്യപ്രദേശം	36	ദില്ലി	5
മദ്രാസ്	41	ഹിമാചൽപ്രദേശം	4
മൈസൂർ	26	മണിപ്പൂർ	2
കേരളം	20	ത്രിപുര	2

ആകെ 500

രാജ്യസഭയിലെ അംഗങ്ങൾ ഓരോ സ്റ്റേറ്റിലേയും നിയമസഭാ സാമാജികന്മാരാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നു. പന്ത്രണ്ടു പേരുകൾ സാഹിത്യം, കല, ശാസ്ത്രം, വിദ്യാ

ഭ്യാസം എന്നിവയിലുള്ള പ്രാവീണ്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പ്രസിഡണ്ടുതന്നെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഇരുനൂറ്റമ്പതോളം അംഗങ്ങൾ രാജ്യസഭയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

പട്ടികജാതിക്കാർക്കുമാത്രം നിയമസഭകളിൽ സീറ്റ്കുറു സംവരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക, ബഡ്ജറ്റ് പാസ്സാക്കുക, ഭരണത്തെ വിമർശിക്കുക, മന്ത്രിമാരിൽ വിശ്വാസാധിശ്വാസങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുക മുതലായ പ്രാധാന്യമേറിയ പല ചുമതലകളും നിയമസഭയ്ക്കുണ്ട്. നിയമസഭയുടെ അനുവാദംകൂടാതെ ഒരു പൈപ്പോലും ചെലവാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന് അധികാരമില്ല.

നീതിന്യായപരിപാലനം

ഇൻഡ്യയിൽ സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രമായ ഒരു ജൂഡീഷ്യറി (നീതിന്യായവകുപ്പ്) നിലനില്ക്കുന്നു. നീതിഭരണം സംബന്ധിച്ച സകല അധികാരങ്ങളും സുപ്രീംകോടതിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സുപ്രീംകോടതിയിൽ ഒരു ചീഫ് ജസ്റ്റിസും ഏഴിൽ കുറയാതെ ജഡ്ജിമാരും ഉണ്ടായിരിക്കും. ജഡ്ജിമാരെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ചു പ്രസിഡണ്ടു നിയമിക്കുന്നു. സ്റ്റേറ്റ്കളിലെ ഹൈക്കോടതികളിന്മേലൊന്നും സുപ്രീംകോടതിക്കു പരിശോധനാധികാരമുണ്ട്.

ക്ഷേമരാജ്യം

പൊതുജനക്ഷേമത്തെ ഏകലക്ഷ്യമാക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രം കെട്ടിപ്പടുക്കുക എന്നതാണ് ഇൻഡ്യയുടെ പരമലക്ഷ്യം. തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിച്ചും, ഭവനരഹിതന്മാർക്കു ഭവനമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തും, സാധാരണജന

ങ്ങൾക്ക് ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സുലഭമാക്കിയും, ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചും, എല്ലാവർക്കും നീതി ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തും, ജാതിമതാഭിഭേദവിന്ത കൂടാതെ, എല്ലാവർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യവും അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിയും, നാട്ടിന്റെ ഉത്പാദനശക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ച് ജനങ്ങളുടെ ജീവിത നിലവാരം ഉയർത്തിയും, ക്ഷേമശേഷിത്തയുള്ള കൂടിയ ഒരു രാഷ്ട്രം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ✓

1. പൊതുമാതൃക

ഭവനങ്ങൾ, നിരത്തുകൾ, പാലങ്ങൾ, തോടുകൾ, അണകൾ, തീവണ്ടിപ്പാതകൾ മുതലായവയുടെ നിർമ്മിതി ക്ഷേമരാജ്യത്തിന് അപരിത്യാജ്യമാകുന്നു. ഇതിലേക്കു നിയുക്തമായ വകുപ്പാണ് പൊതുമാതൃക. സ്റ്റേറ്റുകൾ തമ്മിലും ദേശങ്ങൾ തമ്മിലും ഉള്ള അകൽച്ച ഇല്ലാതാക്കി, ഗ്രാമീണധനസ്ഥിതി നന്നാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നിരത്തുകൾ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി അരംഭിച്ചുകാലത്ത് മെറൽ ചെയ്യാത്ത 147000 മെൽ റോഡുകളും മെറൽ ചെയ്ത 97000 മെൽ റോഡുകളും ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ 6000 മെൽ ഒന്നാംതരം റോഡുകൾ കൂടുതലായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. ഗതാഗതസൗകര്യം 40 വലിയ പാലങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി. ഒരു ഗ്രാമവും മെയിൻറോഡിൽനിന്നു വളരെ അകന്നിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് പ്ലാനിന്റെ ഒരു ഉദ്ദേശം. രണ്ടാംപഞ്ചവത്സരപദ്ധതി അവസാനിക്കുമ്പോൾ ഈ ഉദ്ദേശം ഏറ്റെടുക്കുന്നിവിരിക്കപ്പെട്ടു.

റോഡുകൾക്കു പുറമെ ജലമാർഗ്ഗമായ സഞ്ചാരത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗതാഗത

സൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാനായി പുതിയ തുറമുഖങ്ങൾ തുറക്കുക, ഉള്ളവയെ പരിഷ്കരിക്കുക, കൂടുതൽ തീവണ്ടി ഗ്ലാതകളും വിമാനമാർഗ്ഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടെയും ചെയ്തു— ഇവയിലെല്ലാം സർക്കാരിന്റെ ശ്രദ്ധ നൽകേണ്ടതാണ്. മറ്റൊരു വകയിൽ വിജയം സമത്വ നാമായ എഞ്ചിനീയറിംഗ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് എല്ലാ സ്റ്റേറ്റ്കളിലും അനേകം എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജുകൾ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

2. കൃഷി വ്യവസായങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധി

ഇതും ക്ഷേമരാഷ്ട്രത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ പ്രാധാന്യം കൃഷിയുടെ വികസനത്തിനാണ് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്. മൊത്തവികസനച്ചിലവുകളിൽ 45 ശതമാനം കൃഷിയ്ക്കായി വിനിയോഗിച്ചു. ജലമില്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളിൽ കുളങ്ങളും കിണറുകളും കുഴിപ്പിക്കുക, വലിയ ജലസേചനപദ്ധതികൾ തുറക്കുക, കൃത്രിമവളങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു മിതമായ വിലയ്ക്ക് വിതരണം ചെയ്തു, നല്ലതരം വിത്തു ശേഖരിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുക, പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുക, കാർഷികോൽപന്നങ്ങൾക്ക് സഹകരണ ട്രസ്റ്റാണത്തിൽ കമ്പോളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക, വനങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചും, മണ്ണൊലിപ്പു തടഞ്ഞും, അണകൾ കെട്ടിയും മറ്റു വിധത്തിലും നദികളുടെ വേഗത്തെ നിരോധിച്ചും, കാഷിക ഗവേഷണശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചും, കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുക—ഇവയൊക്കെയാണ് കൃഷി വികസന പദ്ധതിയിൽ ഉൾക്കൊണ്ട പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ.

കൃഷിയും വ്യവസായവും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യാവസായികമായി വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത രാജ്യമാണ് ഇന്ത്യ. ദേശീയതാൽപര്യങ്ങൾ

ക്കായി, വ്യവസായം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കർത്തവ്യമാണെന്നുള്ള തത്വം, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ, സിസ്റ്ററീഫെട്രിലൈസർ ഫാക്ടറി, ചിത്തരഞ്ജൻ ലോക്കോമോട്ടീവ് ഫാക്ടറി, ഇൻഡ്യൻ ടെലഫോൺ ഇൻഡസ്ട്രീസ്, ഇൻറഗ്രൽ കോച്ച് ഫാക്ടറി, മെഷീൻ ടൂൾസ് ഫാക്ടറി, പെൻസിലിൽ ഫാക്ടറി, ഡി. ഡി. ടി. ഫാക്ടറി മുതലായവ നടത്തിവരുന്നു. പ്രൈവറ്റ് ഉടമയിലുള്ള കമ്പനിക്കുള്ള പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും സർക്കാർ കഴിയുന്നത്ര പ്രയത്നിച്ചുപോരുന്നു. 1957-ലെ വ്യവസായനിയമത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പുതിയ വ്യവസായങ്ങൾ ആരംഭിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും തുറന്നുകിടക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ആരംഭിക്കപ്പെടുന്ന പ്രൈവറ്റ് വ്യാവസായികസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കാർപ്പറേഷനുകളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഒക്കെ ഫലമായി നാലഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഇൻഡ്യയുടെ ഉൽപാദനശക്തി വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്തുവ്യവസായത്തെ ഉദാഹരണമാക്കട്ടെ. 1951-ൽ 16890 ലക്ഷം റാത്തൽ നൂലും, 47440 ഗജം തൂണിയും ഇൻഡ്യൻ മില്ലുകൾ നിർമ്മിച്ചു. എന്നാൽ 1956-ൽ അവ യഥാക്രമം 17750 ലക്ഷം റാത്തലും 49220 ഗജവും ആയി വർദ്ധിച്ചു. യന്ത്രങ്ങളെ അനുദിക്കുകളിൽനിന്നു വരുത്തേണ്ടിയിരുന്നതാണ് ഇൻഡ്യയ്ക്ക് നേരിട്ട പ്രധാന ദുർഘടം. എന്നാൽ വ്യാവസായിക യന്ത്രങ്ങളുടെ ഉൽപാദനം ഇൻഡ്യയിൽ തന്നെ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1958-ാം വർഷത്തിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടമാവുമ്പോഴേക്ക് ടാറ്റാ അയേൺ ആൻഡ് സ്റ്റീൽ കമ്പനിയുടെയും, ഇൻഡ്യൻ അയേൺ ആൻഡ് സ്റ്റീൽ കമ്പനിയുടെയും പണി പൂർത്തിയായു. അപ്പാൾ അയയുടെ നിർമ്മാണശക്തിയും ഏകദേശം ഇരട്ടിക്കാനു പ്രതീക്ഷിക്ക

പ്പെടുന്നു. തുണിവ്യവസായം, ചണവ്യവസായം, പഞ്ചസാര വ്യവസായം മുതലായവയ്ക്കും ആവശ്യമുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും.

തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കുന്നതിനും സാധാരണക്കാരന്റെ ക്രയശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും വ്യവസായം ഭിക്ഷുലിയാണു് പ്രധാനമാർഗ്ഗം.

3. തൊഴിൽ ശാലകളെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾ

ഒരു രാജ്യത്തു വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെന്നു സന്ന്യപ്തമായ ഒരു തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം കൂടിയേ തീരൂ. അതിനാൽ ക്ഷേമരാഷ്ട്രങ്ങളിലെല്ലാം തൊഴിലാളികളുടെ നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചു്, അനേകം നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

മുതലാളിമാരും തൊഴിലാളികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ പറഞ്ഞൊതുക്കാനായി രണ്ടുകസമിതികൾക്കും മദ്ധ്യസ്ഥകോടതികൾക്കും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ വേതനം, ബോണസ് ഇവയെ സംബന്ധിച്ചു് നിയമങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഫാക്ടറികളിലെയും, ഫ്ലൂസ്റ്ററുകളിലേയും, ഖനികളിലേയും, ജോലിവ്യവസ്ഥകൾ മുൻകാലങ്ങളിലേക്കുള്ള സുഖകരവും ആരോഗ്യകരവും ആയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല; മുതലാളികൾക്കു തന്നെയും അവയുടെ ആവശ്യം മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. പരസ്പരം സംഘടിച്ച്, തങ്ങളുടെ ജോലിക്കു വിലവേശാനുള്ള അവകാശം തൊഴിലാളികൾക്കിന്നുണ്ടു്. വ്യവസായകേന്ദ്രങ്ങളിലെല്ലാം അനേകം യൂണിയനുകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റും വ്യവസായവും തൊഴിലും തങ്ങളിൽ സഹകരണം സാധിക്കുന്നതിനു് ഉപകരിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ പലതും ഇപ്പോൾ ഉണ്ടു്.

ജോലിക്കാരുടെ സാമൂഹ്യരക്ഷയെ ഉദ്ദേശിച്ചു സ്റ്റേറ്റ് രക്ഷാഭാഗം, പ്രാവിധ്യമുണ്ട് ഇവ സർവ്വസാധാരണമാക്കാനുള്ള ശ്രമവും നടന്നുവരുന്നു. സർക്കാർ സഹായത്തോടുകൂടിയ വ്യാവസായിക ഭവനനിർമ്മാണപദ്ധതിക്ക് ആരംഭമിട്ടു കഴിഞ്ഞു. പല സ്റ്റേറ്റുകളിൽ തൊഴിലാളികൾക്കുമേൽ നഷ്ടം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ആണെങ്കിലും, തൊഴിലാളികൾക്കു വേണ്ടി പലതും ഇനിയും ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ബോധം നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്. മണ്ടാംപഞ്ചവത്സരപദ്ധതി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനോടുകൂടി തൊഴിലാളികളുടെ അവസ്ഥ കുറേക്കൂടി ശോഭനമായിത്തീരുമെന്നാണ് എല്ലാവരുടേയും പ്രതീക്ഷ.

4. രാഷ്ട്രം സന്ദേശവാഹകനെന്ന നിലയിൽ

സന്ദേശവാഹകനെന്ന നിലയിൽ രാഷ്ട്രം നിർവ്വഹിക്കുന്ന ചുമതല വളരെ വലുതാണ്. ഒന്നോ രണ്ടോ അണുചെലവിട്ടാൽ, നമ്മുടെ സന്ദേശം ഇൻഡ്യയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും അതിവേഗത്തിൽ എത്തുന്നു. പണ്ടൊക്കെ കത്തുകൾ അടങ്ങിയ സഞ്ചികൾ ഒരു ആഫീസ്സിൽനിന്നു മറെറൊന്നിലേക്ക് ഓട്ടക്കാരനായിരുന്നു എത്തിച്ചുപോന്നത്. ബോട്ടുകളും ബസ്സുകളും തീവണ്ടിയും ക്രമേണ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ ആകാശവിമാനങ്ങൾ കത്തുകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനാൽ ഇവിടെ നിന്ന്, ദില്ലിയിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കത്തു എത്തുന്നതിനു കഷ്ടിച്ചു ഒന്നരമണിക്കാരം മതി. പുരാജ്ഞങ്ങളിൽ കത്തുകൾ അയയ്ക്കുന്നതിനു കൂടുതൽ തപാൽ ചാർജ്ജ് കൊടുക്കണമെന്നുള്ളത്.

കുറേക്കൂടി വേഗത്തിൽ സന്ദേശം അയയ്ക്കണമെങ്കിൽ കമ്പിത്തപാലോ ഫോണോ ഉപയോഗിക്കാം. മുരുകി

പുറത്താൽ തപാലും, കമ്പിത്തപാലും ഫോൺ എല്ലാം കൂടി, ഭൂമി എന്നൊന്ന് ഇല്ലാതാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിഭൂമി സ്ഥങ്ങളായ ഭേദങ്ങൾതപാലും സമീപവർത്തികളായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ഒരു തപാലാഫീസ്സുകളും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ നയം. ഇൻഡ്യയിൽ 1950-ൽ 36000 തപാലാഫീസ്സുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നത് 1956-ൽ 53000 ആയി വർദ്ധിച്ചു. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ അവസാനത്തിൽ 260000 ടെലഫോൺ ബന്ധങ്ങളും 1200 പബ്ലിക്കാർ ആഫീസ്സുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ സംഖ്യയും നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. പോസ്റ്റാഫീസ്സുകളുടെ എണ്ണം എഴുപത്തിമൂവായിരമായും ടെലഫോൺകാർ ആഫീസ്സുകളുടെ സംഖ്യ നാലരലക്ഷമായും വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ് രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ ഉന്നം. ഇപ്പോൾ അയ്യായിരം കമ്പിത്തപാൽ ആഫീസ്സുകളുണ്ട്. കൂടുതൽ വിദേശരാജ്യങ്ങളുമായി കമ്പിത്തപാലും, ടെലഫോൺ, റേഡിയോ ഫോട്ടോസപ്ലിസ്സ് ഏറ്റെടുത്താൽ രണ്ടാം പദ്ധതിയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസവും പൊതുജനാരോഗ്യവും

കേരളത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം വളരെ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇൻഡ്യ ഈ വിഷയത്തിൽ പൊതുവേ പിന്നാക്കമാണ്. പതിനാലു വയസ്സുവരെ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഫീസ്സില്ലാതെ നിർബന്ധിത പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാനായിരിക്കണം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഉദ്യമം എന്ന് ഭരണഘടനയിൽത്തന്നെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനോടെ ആ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കേണ്ടതായും ഇരിക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കിയാൽ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി അവസാനിക്കുമ്പോൾ 6-ാം 11-ാം ഇടയ്ക്കു പ്രായമുള്ളവരിൽ 80 ശതമാനവും വിദ്യാലയ ഗാമികളായിരിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അവരിൽ പക്ഷേ ബാലികമാരുടെ സംഖ്യ കുറിച്ചു നാല്പതു ശതമാനമേ കാണുകയുള്ളൂ. 320 കോടി രൂപ കൂടുതൽ ആ ഇനത്തിൽ ചെലവു വരുന്നതായും കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സെക്കൻഡറി വിദ്യാഭ്യാസം അടിമുതൽ മുടിവരെ പുതുക്കാനുള്ള ശ്രമം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ഉള്ള ഫൈസ് ക്ലാസ്സുകളിൽ ഒരു ഭാഗം വിവിധോദ്ദേശ്യ ഫൈസ് ക്ലാസ്സുകളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാങ്കേതികങ്ങളും തൊഴിൽപരങ്ങളുമായ പുതിയ വിദ്യാലയങ്ങൾ തുറക്കുന്നതിനും രണ്ടാംപഞ്ചവത്സരപദ്ധതി ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

സർവ്വകലാശാലകളിലും കാളേജുകളിലും പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ സംഖ്യ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു. ഏഴുലക്ഷത്തിൽപരം യുവതീയുവാക്കൾ ഇപ്പോൾ സർവ്വകലാശാലകളിൽ പഠിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. കലകൾ, വാണിജ്യം, ശാസ്ത്രം ഇവയിൽ ഉയർന്ന ബിരുദം നേടുന്നവരുടെ സംഖ്യതന്നെ അറുപതിനായിരത്തോളം വരും. അവരിൽ സക്കാർ ഉദ്യോഗം ലഭിക്കാതെ വരുന്ന ബിരുദധാരികളുടെ സംഖ്യ ഒട്ടും കുറവല്ല. അതിനാൽ പ്രാഥമികവും സെക്കൻഡറിയും വിദ്യാഭ്യാസം സർവ്വസാധാരണമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനോടൊപ്പം കാളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം കാർഷികവരുടെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കാനാണ് സക്കാരിന്റെ ഉദ്യമം.

വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ, അവസരതുല്യത നൽകാനും, അർഹന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും വിദ്യാർത്ഥി വേതനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പട്ടികജാതിക്കാർക്കും

പിന്നാക്കവർഗ്ഗക്കാർക്കും പ്രത്യേക സൗജന്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലേയ്ക്ക് ഒന്നാമത്തെ പദ്ധതിയിൽ പന്ത്രണ്ടു കോടി രൂപ നീക്കവച്ചിരുന്നു. രണ്ടാം പദ്ധതിയിൽ 250 വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിദേശപഠനത്തിനും, പട്ടിക വർഗ്ഗക്കാരിലും പിന്നാക്കസമുദായക്കാരിലും പെട്ട 74500 വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഉപരിപഠനത്തിനും പ്രത്യേകം വേതനങ്ങൾ നൽകാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ✓

സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാണ് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇൻഡ്യയിൽ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം ഡാക്ടർമാരും കൃഷിവിദഗ്ദ്ധന്മാരും, മൃഗചികിത്സാപട്ടക്കളും എൻജിനീയറന്മാരും ഇപ്പോൾ ഇല്ല. ആ നൂതനതകളെ പരിഹരിക്കാനായി, ഖാദഗപുരിലെ ഇൻഡ്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് അഫ് ടെക്നോളജി, ബാംഗ്ലൂരിലെ ഇൻഡ്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് അഫ് സയൻസ്, എൻജിനീയറിംഗ് കാളേജുകൾ, മെഡിക്കൽ കാളേജുകൾ കാഷിക കാളേജുകൾ, വൈറ്ററിനറികാളേജുകൾ മുതലായവ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആരോഗ്യത്തിൽ ഭാരതീയർ വളരെ പിന്നിലാണ്. ജനങ്ങൾ വളരുന്നതും ജോലിചെയ്യുന്നതും അനാരോഗ്യകരമായ ചുറ്റുപാടുകളിലാണ്. ജനതാമധ്യേ ശുചിത്വബോധവും കുറവാകുന്നു. ദാരിദ്ര്യവും, അനന്യമിഷം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനസംഖ്യയും, ആരോഗ്യസംരക്ഷണവിഷയത്തിൽ ബാധകമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സമുദായമധ്യേ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ പരക്കാരെ ഇരിക്കാൻ നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുക, ശുചീകരണവിഷയകമായ ജ്ഞാനം ജനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പരിതഃസ്ഥിതികളെ ശുചിയാക്കി വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക, ആരോഗ്യസർവീസ് സംഘടിപ്പിക്കുക, മികിത്സാപരമായും ആരോഗ്യപരമായും പരിശീലനം നൽകുകയും

നത്തിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുക, കുടുംബസംവിധാനത്തിൽ വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങൾക്കു ബോധനം നൽകുക, ഇത്യാദികാര്യങ്ങൾക്കായി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു പ്രത്യേകം പല വകുപ്പുകൾ ഏറ്റെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 1951 ൽ 113000 കിടക്കകളോടുകൂടി 8600 അശുപത്രികൾ ഉണ്ടായിരുന്നത് 125000 കിടക്കകളോടുകൂടിയ പതിനായിരം അശുപത്രികളായി ഇപ്പോൾ വലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവരികിലും, ഇതുകൊണ്ടൊന്നും വളർന്നുവരുന്ന ജനാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നില്ല. അതിനാൽ ദേശീയ വികസനപദ്ധതികളിലും, സാമൂഹ്യ പദ്ധതികളിലും ഫെൽത്ത് യൂണിറ്റുകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യ ഒട്ടുക്ക് 725 ഫെൽത്ത് യൂണിറ്റുകളോളം ഉള്ളവെങ്കിലും നാലഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവയുടെ സംഖ്യ 3000 ആയി വലിപ്പിക്കണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശം. അതുപോലെതന്നെ ഡാക്ടർമാരുടെയും നഴ്സുക്കളുടേയും, മിഡ്വൈഫുകളുടേയും ആരോഗ്യതത്വപരശകന്മാരുടേയും സംഖ്യ വലിപ്പിക്കാനും യത്നം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ നാട്ടിൽ 90000 ഡാക്ടർമാരുടെ ആവശ്യമുണ്ട്. പക്ഷേ നമുക്കുള്ളത് എഴുപതിനായിരം പേർ മാത്രമാണ്. എൺപതിനായിരം നഴ്സുക്കളെങ്കിലും വേണമെന്നിരിക്കെ, ഉള്ളതു 22000 മാത്രമാകുന്നു. ഇതുപോലുള്ള കുറവ് മിഡ്വൈഫുകളെ സംബന്ധിച്ചും ഉണ്ട്.

പകച്ചുവ്വാധികൾ ഇൻഡ്യയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടെക്കൂടെ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനമായുള്ളതു മലമ്പനി അണ്. ഡി. ഡി. ടി. തളിച്ചും മറ്റു വിധത്തിലും കൊതുകിന്റെ ശവ്വം ഇപ്പോൾ ഏറക്കുറ തടയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 162 യൂണിറ്റുകൾ അതിലേക്കു

പ്രവർത്തിച്ചു പോരുന്നു. മനുരോഗനിവാരണത്തിനുള്ളതന്നെ 22 മൂണിറുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ക്ഷയരോഗം ഭയങ്കരമായ ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയാണ്. അതിന്റെ വ്യക്തി തടയാനായി ബി. സി. ജി. കുത്തി വയ്പ് സാർവ്വജനീനമായി നടത്തിവരുന്നു. 166 ക്ലിനിക്കുകൾ ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്നു. അഞ്ചു വത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവയുടെ സംഖ്യ 340 ആയി വർദ്ധിക്കും.

ക്ഷയരോഗ ചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങൾ ചിലേടങ്ങളിൽ പുതിയതായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശുദ്ധജലത്തിന്റേയും ശുദ്ധവായുവിന്റേയും അഭാവമാണ് രോഗങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തിന് സഹായകമായിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോലും ശുദ്ധജലം ലഭിക്കുന്നതിന് ജലവിതരണപദ്ധതികൾ ആരംഭിക്കണമെന്ന് സർക്കാരിന് മോഹമുണ്ട്. കാലക്രമേണ ആ മോഹം സാധ്യതപ്രായമായേക്കും.

പാശ്ചാത്യ വൈദ്യത്തെ എന്നപോലെ ആയുർവേദം, യൂണാനി, ഹോമിയോപ്പതി എന്നീ ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങളെയും ഗവണ്മെന്റ് പോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ

ഒരു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി 1956-ൽ അവസാനിക്കുകയും മററൊന്ന് ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തീയതികൾ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ സ്മരണീയങ്ങളാണ്. ഓരോ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയും രാജ്യത്തിലെ ലക്ഷ്യോപലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ ഉച്ചാഭിലാഷങ്ങളേയും ആവശ്യങ്ങളേയും നടപ്പിൽ വരുത്തി, ദാരിദ്ര്യഭേദതയെ ഉച്ചാടനം ചെയ്ത് തൽസ്ഥാനത്തു ഐശ്വര്യഭേദതയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനും ജീവിതത്തോടു യുക്തവാനും യത്നിക്കുന്നു..

1956 മാച്ചിൽ അവസാനിച്ച ആദ്യത്തെ പദ്ധതി സമുദായത്തിന്റെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മാതൃക സാധിത പ്രായമാക്കുന്നതിനുള്ള കുളമൊരുക്കൽ മാത്രമായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേയും ജനപ്രഭുതത്തിന്റേയും മൂല്യങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചതും, ജാതിവർഗ്ഗാഭി വ്യത്യാസങ്ങളെ വകവെക്കാതെ സർവ്വജനസമത്വത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതും ആയ ഒരു സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതി ഉണ്ടാക്കാനുള്ള പ്രാരംഭം എന്ന നിലയിൽ ആ പദ്ധതി വിജയിച്ചു. അഹിംസാധനങ്ങളുടേയും അസംസ്കൃത സാധനങ്ങളുടേയും ദൗർലഭ്യത്തെ ഏറ്റെടുത്ത് പരിഹരിക്കാനായപ്പോഴും കൊണ്ടുള്ള വിലക്കയറ്റം തടയുകയും ചെയ്തു. നൂറൊഴുപ്പതുലക്ഷം ഏക്കർ ഭൂമിയെ വിളഭൂമിയായി പരിവർത്തനം ചെയ്തു. പതിനൊന്നുലക്ഷം കിലോവാർഡ് വൈദ്യുതശക്തി കൂടുതലായി ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു. റെയിൽവേ കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീർത്തു. അനേകം വ്യാവസായിക സ്ഥാപനങ്ങൾ പുതുതായി ആരംഭിച്ചു. ഇവയുടെ ഒക്കെ ഫലമായി ദേശീയ വരുമാനം പതിനെട്ടു ശതമാനം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രാജ്യത്തിലെ ജീവിതനിലവാരം ഇപ്പോഴത്തേതിൽ നിന്നു ഉയർന്നുക, അടിസ്ഥാനപരമായുള്ള ഘനവ്യവസായങ്ങളെ വികസിപ്പിച്ച് സത്വരമായ വ്യവസായികരണം സാധിക്കുക, വരുമാനത്തിലും ധനസ്ഥിതിയിലും ഉള്ള അസമത്വങ്ങളെ കുഴിയുന്നത്ര കുറയ്ക്കുക, മുതലായവയാണ് മറ്റും പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

210 ലക്ഷം ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ ജലസേചനം നടത്തുന്നതിനും, 34 ലക്ഷം കിലോ വാർഡ് വൈദ്യുതശക്തി നിർമ്മാണം ഉള്ളതിനെ ഇരട്ടിപ്പിക്കുന്നതിനും, യാത്രക്കാരെ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന തീവണ്ടിയിലേക്കുള്ള പതിനഞ്ചു ശതമാനവും, ഭാരവണ്ടികളുടെ കഴിവു് 35 ശത

മാനവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും 3800 രാഷ്ട്രീയ എക്സ്പെൻഷൻ ബ്ലോക്കുകളും, 112 പുതിയ സാമൂഹ്യവികസന ബ്ലോക്കുകളും, അരംഭിച്ചുനടത്തുന്നതിനും, വേണ്ടത്ര രാഷ്ട്രത്തിലെ ധാതുവിഭവങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തു വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും, വ്യവസായങ്ങളുടെ ഉല്പാദനശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം, പുതിയ വ്യവസായങ്ങൾ പലതും അരംഭിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി 5000 കോടിയിലധികം ഉറപ്പികയുടെ മുതൽ മുടക്കാൻ രണ്ടാം പദ്ധതിയിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു നടപ്പിൽ വരുന്നതിനോടുകൂടി ഇൻഡ്യയുടെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായ നില അത്യധികം ശോഭനമായിത്തീരുമെന്നാണ് എല്ലാവരുടെയും പ്രതീക്ഷ.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ഇൻഡ്യയിൽ പ്രസിഡണ്ടിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് എങ്ങനെ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണവിഷയകമായ ചുമതലകൾ എന്തെല്ലാം?
2. പ്രസിഡണ്ടിന്റെ കാലാവധി എത്ര? അക്കാലാവധിക്കു മുമ്പിൽ സ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറ്റാനുള്ള ഉപാധികൾ എന്തെല്ലാം?
3. ഭരണനിർവാഹകസമിതി എന്നാൽ എന്ത്? അതിന്റെ അധ്യക്ഷനാരു്?
4. മന്ത്രിസഭ നിർമ്മിക്കുന്നതെങ്ങനെ? മന്ത്രിസഭ ജനങ്ങളോടു് ഉത്തരവാദിപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ?
5. ഇപ്പോഴത്തെ പ്രധാനമന്ത്രി ആരു്? അദ്ദേഹം എങ്ങനെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു?
6. ഏതെങ്കിലും ഒരു പുതിയ നിയമം നിർമ്മിക്കണമെങ്കിൽ അതിനുള്ള വിധം എന്താണ്?
7. നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളിലേയും തെരഞ്ഞെടുപ്പരീതി എന്ത്?
8. പാർലമെൻറിന്റെ ചുമതലകളിൽ പ്രധാനമായവ എന്തെല്ലാം?

9. ക്ഷേമരാജ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനായി ഭാരതം എന്തെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു?
10. രാഷ്ട്രത്തിന് സന്ദേശവാഹകനെന്ന നിലയിൽ എന്തെല്ലാം കർത്തവ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയെ നിറവേറ്റുന്നത് എങ്ങനെ ചെയ്യാം?

അദ്ധ്യായം 5

സുപ്രസിദ്ധരായ ചില ലോകപുരുഷന്മാരും മഹതികളും

ബാലന്മാരായ നിങ്ങൾ ഇന്ത്യയുടെ ഉത്തമപൗരന്മാരായിത്തീരുന്നതിനോടൊപ്പം വിശ്വപൗരന്മാരായി ഉത്തമ ജീവിതം നയിക്കേണ്ടവരാകുന്നു. ഇന്ന് ലോകം പല രാഷ്ട്രങ്ങളായി പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിലും, ഏകലോകമാണ് ചിന്തകന്മാരുടെ ലക്ഷ്യം. വിശ്വത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരുഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങൾ ഇതര ഭാഗങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നവരേയും ബാധിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ നാമെല്ലാവരും വിശ്വചരിത്രത്തിന്റെ ഗതി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ഓരോരോ ഭാഗത്തു് ഓരോരോ കാലങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മഹതീമന്മാന്മാരുടെ അപദാനങ്ങളെ അറിയുന്നതിനുള്ള കൌതുകം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടുതാനും. ചിലരുടെ ചരിത്രംമാത്രം ഇതിനുപരി സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഹാനിബാൾ

(ബി. സി. 247—183)

കാർത്തജീനിയൻ സർവ്വസേനാപതിയും പ്രാചീന കാലത്തെ സമരതന്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ പ്രമുഖനും അയിരുന്ന ഹാനിബാൾ ഹാമിലൂർ ബാക്കായുടെ പുത്രനായി

247 ബി. സി. യിൽ ജനിച്ചു. ബി. സി 238-ൽ ആ ബാലൻ പിതാവിനോടുകൂടി സ്വെയിനിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, പിതൃമാജ്ഞ അനുസരിച്ച് റോമിനോടു നിത്യവൈരം പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. ആ ശപഥത്തെ അദ്ദേഹം എങ്ങനെ നിറവേറ്റി എന്ന കഥയാണ് ഇവിടെ പറയാൻ പോകുന്നത്. പിതാവിന്റെ മരണാനന്തരം, ഹാനിബാൾ സ്വസഹോദരിയുടെ ഭർത്താവായ ഹാസ്ഡ്രൂബാളിന്റെ കീഴിൽ സൈനിക സേവനം ആരംഭിച്ചു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു പത്തൊൻപതു വയസ്സേ പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ബി. സി. 221-ൽ ഹാസ്ഡ്രൂബാൾ കൊല്ലപ്പെടുകയാൽ ആ യുവാവ് സേനാപതിയായിത്തീർന്നു. രണ്ടുകൊല്ലം തന്റെ സൈന്യത്തിനു നല്ല പരിശീലനം നൽകുന്നതിനും സ്വെയിനിൽ സൈനികത്താവളം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം റോമിനെ പിണക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സാഗ്രണ്ടും പിടിപ്പെടുത്തു. അതിനുശേഷം, 90000 കാലാർപ്പസയോടും, 12000 കുതിരപ്പടയോടും, 37 അനുകളോടുംകൂടി അദ്ദേഹം ന്യൂ കാത്തേജ് വിട്ടു, പിമണീസ് പർവ്വതം കടന്ന് ഇററലിയിലേക്കു തിരിച്ചു. അവിടെ എത്തിയപ്പോഴേക്കും കഷ്ടിച്ച് 20000 കാലാളും 6000 അശ്വഭടന്മാരും മാത്രമേ ശേഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ചത്തൊടുങ്ങി. എങ്കിലും അദ്ദേഹം റോമൻസേനാപതിയായ സിപ്പിനോവിനെ തോല്പിച്ചിട്ട്, അപ്പനെൻപർവ്വതനിര കടന്നു. അതിനിടയ്ക്കു നേത്രരോഗത്താൽ ഒരു കണ്ണ് അദ്ദേഹത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടും തന്റെ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിയാതെ ടാസിമീൻ തടാകതീരത്തുവെച്ച് റോമൻകാൺസർ ആയ ഫ്ലാമിനിയസ്സിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി.

അവിടെനിന്നു ഹാനിബാൾ, തെക്കോട്ടു കടന്നു വിപുലമായ റോമൻസൈന്യത്തിന്റെ പകുതിയിലധി

കുറവും നശിപ്പിക്കുകയും 20000 പേരെ തടവുകാരാക്കുകയും ചെയ്തു. ഹാനിബാർ ഈ വിജയങ്ങളെ തുടർന്ന് റോമിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ ആ നഗരം കൈവശപ്പെടുകയും യുദ്ധം അതോടെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ടെങ്കിലും വാസ്തവം അതായിരുന്നില്ല. ഹാനിബാളിന്റെ തുടരെയുള്ള വിജയങ്ങളുടെ ഫലമായി, ലൂക്കാനിയന്മാർ, ബ്രൂട്ടിയന്മാർ, സാംനൈറൻസ് എന്നീ വർഗ്ഗക്കാർ അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു.

അദ്ദേഹം കാപ്വായിൽ കുറേക്കാലം വിശ്രമിച്ചു. അവിടത്തെ സുഖഭോഗസമൃദ്ധി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യത്തെ ബലഹീനമാക്കി എന്നും അതാണ് ആ സൈന്യത്തിന്റെ നാശഹേതുവായിത്തീർന്നതെന്നും മറുചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ റോമൻകാരുടെ സ്ഥിരനിശ്ചയവും റോമൻ ദുർഗ്ഗങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗമത്വവും അതിരുന്ന ഹാനിബാളിന്റെ സൈന്യത്തെ ശോഷിപ്പിച്ചത്. ദീർഘകാലത്തെ ഉപരോധത്തിനുശേഷം ടാറൻറം നഗരം ഹാനിബാളിനു പിടിച്ചെടുക്കാൻ സാധിച്ചുവെന്നുവരികിലും കാപ്വാ ദീർഘകാലം കീഴടങ്ങാതെ നിന്നു. ഒടുവിൽ അതും അദ്ദേഹത്തിനു കൈവശപ്പെട്ടു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനാബലത്തിനു വളരെ കുറവുണ്ടായി. ബി.സി. 211 ൽ അദ്ദേഹം റോമിലേക്കു തിരിച്ചു. 207 ൽ യുദ്ധം ഒരു ദുർഘടനിലായി എത്തി. സ്റ്റെയിനിനിന്നു മറെറാരു വഴിക്കുകൂടി ഇററലി ആക്രമിക്കാൻ നിയുക്തനായിരുന്ന സഹോദരൻ ജ്യോഷ്ഠനെ സന്ധിക്കുമുമ്പുതന്നെ റോമൻസൈന്യത്താൽ പരാജിതനാവുകയും ആ സൈന്യത്തോടൊപ്പം നശിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും നാലുകൊല്ലംകൂടി ഹാനിബാർ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ സിപ്പിയോവിന്റെ വിജയങ്ങളും ആഗ്രിക്കയുടെ ആക്രമണവും നിമിത്തം, ഹാനിബാർ തിരിച്ചു

വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു യുദ്ധത്തിലും പരാജിതനാവാത്ത ആ വീരാഗ്രണി ബി. സി. 202 ൽ ആഗ്രഹിക്കയിൽവെച്ച് സിപ്പിയോവിനാൽ തോല്പിക്കപ്പെട്ടു. അതിനെ തുടർന്ന് സന്ധിക്കുപേക്ഷിക്കാൻ അദ്ദേഹം സ്വന്തരാജ്യത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് ഏതാനും വർഷത്തേയ്ക്കു ഫാനിബാർ തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ഉറപ്പിനും ഭദ്രതയ്ക്കും വേണ്ടി നിരന്തരം പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ 195 ബി. സി. യിൽ ഫാനിബാളിനെ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ റോം സ്റ്റെയിനിനെ നിർബന്ധിക്കയാൽ, അദ്ദേഹം നാടുവിട്ട് റോമിന്റെ ശത്രുവായ സിറിയൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അവിടെവെച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു നാവികസൈന്യത്തിന്റെ ആധിപത്യം വഹിച്ച് റോഡിയന്മാരോടു യുദ്ധം നടത്തുകയും അതിൽ പരാജിതനാവുകയും ചെയ്തു. അധികം താമസിക്കാതെ സിറിയൻ രാജാവായ അന്തിയോക്കസ് റോമിനു കീഴടങ്ങുകയാൽ, അദ്ദേഹം ബിത്തിനയൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ അഭയം തേടി. അവിടെയും റോമൻകാർ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നു. ഒടുവിൽ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ 183 ബി. സി. യിൽ വിഷം സേവിച്ചു മരിച്ചു.

ഇങ്ങനെ അന്ത്യദശയിൽ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നിരുന്നാലും യുദ്ധതന്ത്രത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധനായ വീരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രമുഖനായി അദ്ദേഹത്തെ ലോകം ഇന്നും സ്മരിക്കുന്നു.

ക്യാപ്റ്റൻ ക്ലൈവ്

(1728—79)

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ യാക്ട്ഷയർ എന്നൊരു പ്രദേശമുണ്ട്. അവിടെ മാട്ടൻ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു കഷ്കത്തൊഴിലാ

ജിയുടെ പുത്രനായി ജെയിംസ് ക്ലക്ക് ജനിച്ചു. ആദ്യം കരക്കാലം നാൽപ്പതായി, ബാർട്ടിക്കേഴ്സെൻ മുതലായ വയുമായി വ്യാപാരം നടത്തുന്ന കപ്പലിൽ ജോലി നോക്കിട്ട്, ക്ലക്ക് 27-ാം വയസ്സിൽ നാവികസൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു. എട്ടുകൊല്ലത്തോളം സെൻറ് ലാറൻസും, ന്യൂ ഫൗണ്ട്ലൻഡ് തീരങ്ങളും സേവ് ചെയ്യുന്ന ജോലിയിൽ അദ്ദേഹം ഏർപ്പെട്ടു. 1768-ൽ റായൽ സൊസൈറ്റി യുടെ ഉപദേശപ്രകാരം നാവികവകുപ്പുകാർ കക്കിനെ ശുഭ്രസംക്രമം വീക്ഷിക്കുവാൻ ശാന്തസമുദ്രത്തിലേയ്ക്കു നിയോഗിച്ചു. അദ്ദേഹം ന്യൂസിലണ്ടിനെ ചുറ്റി കപ്പലോടിച്ച് തീരത്തിന്റെ ഒരു ചാർട്ട് വരച്ചിട്ട്, ന്യൂഗിനിയേയും ന്യൂസിലണ്ടിനേയും വേർതിരിക്കുന്ന കടലിടുക്കിൽ കൂടെ കപ്പലോടിച്ച് ഇവ രണ്ടും പ്രത്യേകം ദ്വീപുകളാണെന്ന് ക്ലക്ക് ഇങ്ങനെ കണ്ടുപിടിച്ചശേഷം, ബത്തേവിയായിൽനിന്നു കപ്പലേറി ഗുഡ് ഹോപ്പ മുനമ്പിലേക്കും, അവിടെനിന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കും കപ്പലോടിച്ച്.

note the expeditions

ദക്ഷിണഭൂഖണ്ഡം എന്നൊന്ന് ഉള്ളതായി യൂറോപ്പിൽ ഒരു പ്രസ്താവം മാത്രമേ അന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ വ്യാപ്തി എത്രയെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ക്ലക്ക് 1772-ൽ വീണ്ടും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ആ യാത്രക്കിടയിൽ അദ്ദേഹം ശാന്തസമുദ്രത്തിലെ പല ദ്വീപുകളും ചുറ്റി കപ്പലോടിക്കയും ദക്ഷിണഭൂഖണ്ഡത്തിനെപ്പറ്റി വിപുലമായ ജ്ഞാനം നൽകുന്ന ചാർട്ടുകൾ ഒരുക്കിയിട്ട്, നാട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കിഴക്കൻ വഴിയേ നടത്തിയ ആദ്യത്തെ ഭൂപ്രദീക്ഷണമായിരുന്നു ഇത്.

നാവികവകുപ്പ് താമസിയാതെ കക്കിനു ക്യാപ്റ്റനായി ഉദ്യോഗക്കയറ്റം നൽകി. പിന്നീട് അല്പകാലം അദ്ദേഹം ഗ്രീനിച്ച് ആശുപത്രിയിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം

വഹിച്ചു; എന്നാൽ 1776-ൽ വടക്കേ അമേരിക്കയുടെ വടക്കേ തീരത്തെ ചുറ്റി ശാന്തസമുദ്രത്തിലേക്ക് ഒരു മാറ്റം കണ്ടുപിടിക്കാനായി, അദ്ദേഹം വീണ്ടും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ആ യാത്രയിലാണ് സാൻഡ്വിച്ച് ദ്വീപസമൂഹം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടത്. അവിടെനിന്ന് അമേരിക്കയുടെ പടിഞ്ഞാറേ തീരത്തേയ്ക്കു കടന്ന് ഐസിക്കെപ്പ് എന്ന മുന്നമ്പുവരെ കപ്പലോടിക്കൂവേ, മഞ്ഞുകട്ട നിമിത്തം പുരോഗതി തടയപ്പെട്ടു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം സാൻഡ്വിച്ച് ദ്വീപുകളിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. ആ ദ്വീപുകളുടെ സമുദ്രനടത്താനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം. ഹാവായിയിൽവെച്ച് ആ നാട്ടുകാരുമായുണ്ടായ എന്തോ കലഹഫലമായി, 1779 ഫെബ്രുവരി 14-ാം തീയതി അദ്ദേഹം അവരാൽ ഹനിക്കപ്പെട്ടു.

കുക്കിന്റെ സഞ്ചാരകഥകൾ വായിക്കാൻ വളരെ രസമുള്ളവയാണ്. *1815*

നെപ്പോളിയൻ

1760—1821

കോർസിക്കയിൽ അജാക്സിയോ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു റൂഞ്ചുപ്രജയായി ജനിച്ച നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ട് യൂറോപ്പിനെ മുഴുവനും വിറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ചക്രവർത്തിയായിത്തീർന്ന കഥയാണ് നാം ഇനി പഠിക്കാൻ പോകുന്നത്. പത്താം വയസ്സുമുതൽ പതിനഞ്ചു വയസ്സുവരെ നെപ്പോളിയൻ ബ്രീയനിലുള്ള ഒരു സൈനികവിദ്യാലയത്തിൽ പഠിച്ചു. അതിനുശേഷം പാരീസിലെ സൈനികവിദ്യാലയത്തിൽ ചേർന്ന് ഒരു കൊല്ലം പഠിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് പീരങ്കിപ്പടയിൽ ഒരു കമീഷൻ ലഭിച്ചു.

How he was trained

കോർസിക്ക അക്കാലത്തു് ഫ്രഞ്ചുമേണത്തിലായിരുന്നു. നാട്ടുകാർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി സമരം തുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ ഫ്രഞ്ചുകാരോടുചേർന്നു പടവെട്ടി, ഒടുവിൽ പാരീസിലേക്കു ഓടിപ്പോകേണ്ടതായിവന്നു. ഫ്രാൻസിൽ വിപ്ലവം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, നെപ്പോളിയൻ വിപ്ലവകാരികളോടു ചേർന്നു. ടൂലോൺ ഉപരോധകാലത്തു് അദ്ദേഹം അസാധാരണമായ സാമന്തം പ്രകാശിപ്പിച്ചു. 1782-ൽ പാരീസ് വിപ്ലവകാരികളുടെ അധീനത്തിലായി. ആ യുദ്ധത്തിലും നെപ്പോളിയൻ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ കൊല്ലത്തിൽ തന്നെ റോബസ്സീറി നെപ്പോളിയനെ ഇററലിയിലെ സൈന്യത്തിലേക്കു നിയോഗിച്ചു. അവിടെവെച്ചു് അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച ആയോധനചാതുരി റോബസ്സീറിയുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായി.

റോബസ്സീറിയുടെ പക്ഷപാതി എന്ന് ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിരുന്ന ശങ്ക പ്രബലപ്പെടുകയാൽ നെപ്പോളിയൻ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ അമിതേണ വിമുക്തനായി. പിന്നീടു് അദ്ദേഹത്തിനു് വാർ ആമീസിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം നൽകപ്പെട്ടു. 1795-ൽ പാരീസിലുണ്ടായ ലഹളശമിപ്പിക്കാനായി അദ്ദേഹം നിയുക്തനായി. അതിനുശേഷം 1796 മാർച്ചുമാസത്തിൽ ഇററലിയൻ സേനയുടെ ആധിപത്യം നൽകപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ആസ്ട്രിയായേയും, പിന്നീടു് സാർഡീനിയായേയും ആക്രമിച്ചു. സാർഡീനിയ സന്ധിക്ക് അപേക്ഷിക്കയാൽ, നെപ്പോളിയൻ വീണ്ടും ആസ്ട്രിയന്മാരുടെ നേക്കു തിരിഞ്ഞു. ലോഡി എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ അവരെ നിശ്ശേഷം തോല്പിച്ചിട്ടു് അദ്ദേഹം മിലാനിൽ പ്രവേശിച്ചു. പല യുദ്ധങ്ങളുടെ ഫലമായി ആസ്ട്രിയയും സമാധാനത്തിനു് അപേക്ഷിച്ചു.

captain
ship

N.B.

അനന്തരം നെപ്പോളിയൻ ലോംബാർഡിയെ ഒരു റിപബ്ലിക്കായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ടോളൻറീനോ ഉടമ്പടിക്കു മാർപാപ്പയെ ശക്തിപ്രയോഗിച്ചു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം അദ്ദേഹം പാരീസിലേക്കു മടങ്ങിയിട്ട് ഊജിപ്റ്റിന്റെ ആക്രമിക്കാനുള്ള അനുവാദം വാങ്ങി. അവിടെ താവളമുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഇൻഡ്യ ആക്രമിക്കണമെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ഉദ്ദേശം. വഴിക്ക് മാർട്ടാ കൈവശപ്പെടുത്തിട്ട്, 1798 ൽ അദ്ദേഹം ഊജിപ്റ്റിൽ ഇറങ്ങി. അലക്സാണ്ടറിയാ പിടിച്ചെടുക്കുകയും മാമലൂക്കുകളെ തോല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവികപ്പടയെ നെൽസൺ തോല്പിക്കയാൽ, ആ ഉദ്ദേശം ഫലിക്കാതെവന്നു. 1799-ൽ അദ്ദേഹം സിറിയ ആക്രമിച്ചു. എന്നാൽ സർ സിഡ്നി സ്മിത്തിന്റെ സാമന്തൃത്താൽ ഏക്കർ പിടിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ പരാജയങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ ഭാഗഭാഗ്യത്തിനെ പാടെ മാറ്റിക്കളഞ്ഞു.

നെപ്പോളിയൻ പിന്നീട് അബൂക്കർ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു തുക്കികളെ തോല്പിച്ചു. എന്നാൽ ഫ്രാൻസിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായ രാഷ്ട്രീയ മാറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനെ അങ്ങോട്ടേയ്ക്കു നയിച്ചു. ഫ്രാൻസിലെ ഡയറക്ടറി നിജ്ജീവമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നാട്ടിന്റെ ഭർഗ്ഗത്തിടെയു ന്നതിനു ഒരു കമ്മ്യൂണൽ ആവശ്യം നേരിട്ടു. നെപ്പോളിയൻ ഒന്നാം കോൺസൽ എന്ന നിലയിൽ ഭരണത്തലവനായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അദ്വൈതമായി ഫ്രാൻസിനു മിക്കവാറും നഷ്ടപ്പെടുകഴിഞ്ഞിരുന്ന ഇററലി സ്വാധീനപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം നോക്കി. അതു സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഇംഗ്ലണ്ടി

നെ ഒരപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി. അതിലേക്ക് റഷ്യ, പ്രുഷ്യാ, സ്വീഡൻ, ഡൻമാർക്ക് എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു ഐക്യം ഇംഗ്ലണ്ടിനെതിരായി ഉണ്ടാക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യാശിച്ചു. പക്ഷേ ഇംഗ്ലണ്ട് സ്വൈര്യം

Amiens
to

നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ട് പൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കയാൽ, ഡാനിഷ് കപ്പൽപ്പട നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. റഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയായ പാളിന്റെ വധം ഫ്രാൻസും റഷ്യയും തമ്മിലുള്ള സഖ്യത്തിന് അറു

തിവരത്തുകയും ചെയ്തു. തന്നിമിത്തം ഗ്രാൻസിൻ്റെ ഇംഗ്ലണ്ടിനോടു് സമാധാനപ്പെടാതെ തരമില്ലെന്നുവന്നു. അങ്ങനെ 1802-ൽ ആമിയൻസ് ഉടമ്പടിയ്ക്കു് ഇരുകൂട്ടരും ഒപ്പുവച്ചു.

പിന്നീടു് നെപ്പോളിയൻ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു. ഫ്രഞ്ചു സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം കാലോചിതമാവണം പുതുക്കപ്പെട്ടു. സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്ക, നീതിന്യായപദ്ധതി പരിഷ്കരിക്കുക, ഫ്രഞ്ചു നിയമങ്ങൾ സംഗ്രഹിക്കുക, പ്രാദേശികഭരണം വ്യവസ്ഥാപിക്കുക, ബാങ്ക് ആഫ് ഫ്റാൻസ് എന്നൊന്നു് എഴുപ്പെടുത്തുക—ഇത്യാദി നാട്ടിൻ്റെ ഗുണകരങ്ങളായ പലതും അദ്ദേഹത്തിനു ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളിൽനിന്നു് നെപ്പോളിയൻ ഒരു നല്ല യോദ്ധാവു മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നും നല്ല ഭരണകുശലൻകൂടി ആയിരുന്നു എന്നും തെളിയുന്നു.

ഗ്രാൻസിന്റെ പുരോഗതിക്കു് ഏക തടസ്സം ഇംഗ്ലണ്ടാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ നേരത്തേ ധരിച്ചിരുന്നു. ബൂർബൺ ഭരണകാലത്തു ഗ്രാൻസിനു പററിയ കെടുതികളെ എല്ലാം പരിഹരിക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഇംഗ്ലണ്ടുമായുള്ള മത്സരമാണു് യൂലാഗനി വീണ്ടും ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനും ലണ്ടനിലേക്കു ചവിട്ടുപടികളായി യൂറോപ്പിന്റെ തലസ്ഥാനങ്ങൾ പലതിലും പ്രവേശിക്കുന്നതിനും നെപ്പോളിയനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. അദ്ദേഹം മാർട്ട ആക്രമിച്ചതും, പീഡ് മണ്ടു്, പാർമാ മുതലായ ദേശങ്ങളെ ഫ്റാൻസിനോടു് ചേർത്തതും, സിറിറു് സർലണ്ടിനെ പുനരുത്ഥാപനം ചെയ്തതും, ഹാണോവറിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യഭഞ്ജനത്തിനു മുതിർന്നതും കണ്ടുകൊണ്ടു മിണ്ടാതിരിക്കാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിനു് കഴിയാതെവന്നു.

1800-ൽ നെപ്പോളിയനെ വധിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശ്രദ്ധയന്തം നടന്നു. എന്നാൽ ഉപജാപകന്മാരെല്ലാം

നെപ്പോളിയൻ നാടുകടത്തിക്കളഞ്ഞു എന്നു മാത്രമല്ല ബുർബൺ വംശക്കാരായ പ്രഭുക്കന്മാരെ എല്ലാം ബന്ധിച്ച് വധശിക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം 1804 മേ മാസം 14-ാം തീയതി, അദ്ദേഹം നെപ്പോളിയൻ ഒന്നാമൻ എന്ന പേരിൽ ഫ്രാൻസിലെ ചക്രവർത്തിയായി സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ചു. പിന്നീട് ഇംഗ്ലണ്ടിനെ ആക്രമിക്കാനായി ഒരു വലിയ കപ്പൽപ്പടയും സൈന്യവും സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഫ്രാൻസ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചുണ്ടായ കപ്പൽയുദ്ധത്തിൽ നെൽസൺ നെപ്പോളിയന്റെ ആ മനോരമത്തെ നിശ്ശേഷം തകർത്തുകളഞ്ഞു.

അനന്തരം റിപ്പബ്ലിക്കായിരുന്ന ഇററലിയുടെ രാജാവെന്ന പദവികൂടി അദ്ദേഹം സ്വയം ഏല്ക്കുകയും ലിഗൂറിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിനെ പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ട്, അസ്രിയയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. അസ്രിയയെ മുട്ടുകുത്തിച്ചശേഷം, വിയന്നായിലൂടെ നേരേ കിഴക്കോട്ടു തിരിച്ച്, അസ്റ്റർലിററസ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് അസ്രിയന്മാരുടേയും റഷ്യന്മാരുടേയും ഒരു സങ്കലിതസേനയെ തോല്പിച്ചു. ഒടുവിൽ നാട്ടിന്റെ അരിലൊരുഭാഗം നെപ്പോളിയൻ വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അസ്രിയ അദ്ദേഹവുമായി ഒരു സമാധാന ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി ബേഡൻ, ബവേറിയ, വർട്ടൻബർഗ് മുതലായ ദേശങ്ങളെല്ലാം നെപ്പോളിയന്റെ രക്ഷാധികാരത്തിൽ ഒരു പരസ്പര സഖ്യക്കരാറു് ചെയ്തു.

ബവേറിയയിൽനിന്നു നെപ്പോളിയൻ പ്രഷ്യയിലേക്കു കടന്നു. രണ്ടു മഹായുദ്ധങ്ങളിൽ പ്രഷ്യൻ സൈന്യം തോല്പിക്കപ്പെട്ടു. ബർലിൻ നഗരത്തിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം ബർലിൻ ഡിക്രി എന്ന പ്രസിദ്ധമായ തീർച്ച പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കുച്ചുവടച്ചരക്കുകളെ

യൂറോപ്പിൽ കടത്താതെ, ആ രാജ്യത്തെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കാ നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ യത്നം. അതു മിക്കവാറും ഫലിക്കുമെന്ന നില വന്നു. നെപ്പോളിയൻ പിന്നീട് റഷ്യയിലേക്കു തള്ളിക്കയറി, അവിടെയും ചില വിജയ ങ്ങൾ നേടിയിട്ട് റഷ്യയുമായി ഒരു സഖ്യക്കരാറു ചെയ്തു.

പ്രഷ്യ രണ്ടായി വിഭജിച്ചു് ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ അധിപതിയായി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സഹോദര നായ ജറോമിനെ വാഴിച്ചു.

അനന്തരം നെപ്പോളിയൻ സ്വെയിൻ പിടിച്ചടക്കി തന്റെ മറ്റൊരു സഹോദരനായ ജോസഫിനെ അവിട ണ്തെ രാജാവാക്കി ഇതു അവിടത്തെ ജനങ്ങളെ വല്ലാതെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടു് അവരുടെ സഹായാത്മം ജന റൽ വെല്ലിംഗ്ടനെ അങ്ങോട്ടു നിയോഗിച്ചു. ആ യുദ്ധം നെപ്പോളിയന്റെ നാശഭേദതുവായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിനു നേരിട്ട പരാജയങ്ങൾ നിമിത്തം ധൈര്യംപൂണ്ട അസ്ട്രിയാ ബുദ്ധിഹീനമായി ഫ്രാൻസു മായി യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിനാൽ, അദ്ദേഹം അസ്ട്രിയന്മാരെ പല യുദ്ധങ്ങളിൽ തുടരെ തോല്പിച്ചോടി ച്ചു. അതിനാൽ അസ്ട്രിയാ വീണ്ടും സമാധാനത്തിനു് അപേക്ഷിക്കാൻ നിർബന്ധിതമായി.

ഈ അവസരത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പത്നി യായ ജോസഫൈനെ വിവാഹബന്ധത്തിൽനിന്നു വിട്ടു ത്തിയിട്ട് അസ്ട്രിയായിലെ മേരിലൂയിസ എന്ന രാജ്ഞി യെ വിവാഹംചെയ്തു. ഇതു റഷ്യയുമായുള്ള സഖ്യത്തിനു ഭംഗം വരുത്തി. 1812-ൽ നെപ്പോളിയൻ റഷ്യ ആക്ര മിച്ചു; പക്ഷേ അദ്ദേഹം മാസ്കോ പിടിച്ചെങ്കിലും അവി ടെനിന്നുള്ള മടക്കത്തിൽ വിപുലമായ ഹ്രസ്വ സൈന്യം മുഴുവനും നശിച്ചുപോയി.

ഈ നല്ല അവസരംനോക്കി പ്രഷ്യന്മാർ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി; ജനങ്ങളെല്ലാം നെപ്പോളിയന്റ് എതിരായി അണിനിരന്നു. എന്നിട്ടും ശേഷിച്ച അല്പസൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പോരാടി; രണ്ടു മഹായുദ്ധങ്ങളിൽ പ്രഷ്യയെ തോല്പിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും അസ്രിയായും പ്രഷ്യയോടു ചേർന്നു. റഷ്യൻ യുദ്ധഫലമായി നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തിന് വലിയ ഹാനി സംഭവിച്ചിരുന്നു എന്നു മുൻപു പറഞ്ഞല്ലോ. മറ്റൊരു സൈന്യവിഭാഗം ഉണ്ടായിരുന്നത് സ്വെയിനിലും അയിരുന്നു. അതിനാൽ ചില തോൽവികൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി എന്നു മാത്രമല്ല, 1814 ൽ ലൂയി പതിനെട്ടാമനുവേണ്ടി സിംഹാസനം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും എൽബായിൽ ബന്ധനസ്ഥനായി പാർക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി.

Napoleon declines

ഘ്രഞ്ചുകാരെല്ലാം പിന്തുണയായി നില്ക്കയാൽ, അദ്ദേഹം കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. പ്രഷ്യ, അസ്രിയാ, ഇംഗ്ലണ്ട് എന്നീ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളിലേയും സൈന്യങ്ങൾ എതിരായി വർത്തിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹം യുദ്ധം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയി. ഒടുവിൽ വാട്ടർലൂ യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം വെല്ലിങ്ടൺ കീഴടങ്ങി. ബ്രിട്ടീഷുകാർ അദ്ദേഹത്തിനെ സെൻറുഫെലീന എന്ന ദ്വീപിൽ പാർപ്പിച്ചു. അവിടെവെച്ച് അദ്ദേഹം 1921 ൽ മരിച്ചു. പത്തൊൻപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം നെപ്പോളിയന്റെ മൃതശരീരം ഫ്രാൻസിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന് ഘ്രഞ്ചുകാർ അന്ത്യോഷപൂർവ്വം സംസ്കരിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

പാരമ്പര്യത്താൽ ബാധിതനാവാതെ, ധാർമികമോ മതപരമോ ആയ പ്രേരണകൾക്കൊന്നിനും വശപ്പെടാതെ, കേവലം ബുദ്ധിശക്തിയേയും യുക്തിയേയും അവ ലംബിച്ചു് അദ്ദേഹം ലോകയാത്ര ചെയ്തു. എന്നാൽ

അദ്ദേഹം കേവലം യുക്തിവാദി മാത്രമായിരുന്നില്ല; വലിയ ആദർശവാദികൂടി ആയിരുന്നു. പക്ഷേ ആദർശത്തെക്കാൾ കൂടുതലായി യുക്തിയെ ആശ്രയിച്ചതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരാജയവേദം. ഇംഗ്ലണ്ടിനെ മുട്ടുകുത്തിച്ച്, കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദത്തിൽ ബ്രട്ടീഷുകാരിൽ നിന്നുണ്ടായ പരാജയങ്ങൾക്കു പരിഹാരം നേടുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നം. അതിനുവേണ്ടി യൂറോപ്പു മുഴുവനും തന്റെ കൊടിക്കു കീഴിൽ പരുത്താൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. ആ ഉദ്യമം മഹനീയമായിരുന്നു, റഷ്യയ്ക്കുള്ളിൽ കടക്കാതെയും സ്പെയിനിനെ ഫ്രാൻസിനോടു ചേക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെയും ഇരുനൈകിൽ ആ ഉദ്ദേശം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ സാധ്യമാവുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇവ രണ്ടും സാധിക്കാതെ ഇരുനാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ മുട്ടുകുത്തിക്കുക എന്ന തന്റെ കർത്തവ്യം സാധിക്കാതെപോകുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരാജയത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ നെപ്പോളിയൻ പരാജിതനായെങ്കിലും ലോകത്തിൽ ഇതിനേക്കാൾ മഹത്തരമായ ഒരു പരാജയം ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഫ്ളോറൻസ് നൈററിംഗേയിൽ

1820—1910

യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ സൈനികന്മാർ അനുഭവിച്ചു പോന്ന ദുരിതങ്ങൾ ചില്ലറയൊന്നുമായിരുന്നില്ല. മുറിവേറാവുകയും അലപ്പാണമയും യുദ്ധങ്ങളിൽ വീണുപോകുന്നവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ കേവലം തുച്ഛമായിരുന്നു. അതിലെല്ലാം മഹത്തായ പരിവർത്തനം വരുത്തിയ മഹതിയായിരുന്നു നൈററിംഗേ

യിൽ. അവരെ ഇന്നും ലോകം സ്നേഹപൂർവ്വം സ്മരിച്ചു പോന്നു.

ആ മഹതി ഫ്ളോറൻസ് നഗരത്തിൽ 1820-ാം മാണ്ടു് ജനിച്ചു. ജർമ്മനിയിൽ കൈസർവത്തിലെ പ്രൊ

ഫ്ളോറൻസ് നൈറ്റിംഗേൽ

ട്ടസ്സൻറു ഡീക്കണസ്സ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കിട്ടു് അവർ പാരീസ്സിൽചെന്നു് ഫ്രഞ്ചുകാരുടെ

ആതുരശുശ്രൂഷാമീതികൾ മനസ്സിലാക്കി. അനന്തരം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങി, ഗവണ്മെന്റുകൾക്കായുള്ള സാമ്പത്തിക രേഖകളുടെ ഭരണമീതികൾ പരിഷ്കരിച്ചു, ക്രിമിയൻ യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന ഭരണകാര്യങ്ങളെ ഹൃദയം ചെലുത്തുക. അവർ 1854-ൽ സജ്ജമായി എന്ന ദിക്കിലേക്കു കപ്പൽ കയറി. രണ്ടുകൊല്ലം-അതായത് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാർത്ഥം അവിടം വിട്ടുവരും-അവർ രാജ്യത്തിൽ അവർക്കു വേണ്ടി നിശ്ചയിച്ചതായി പണിയെടുത്തു. ഒരു കൈവിളക്കു കത്തിച്ചു അവർ രാത്രിതോറും മുറിവേററ ഭരണാർത്ഥം കിടക്കുന്ന വാർഡുകളിൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു, അവരെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചുപോന്നു. ഓരോ ഭരണം കൃത്യത്തോടെയും അവരുടെ വരവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മുറിവുകൾ കെട്ടുക, ഔഷധങ്ങൾ കൊടുക്കുക, മധുരമായ സാമ്പത്തികവാക്കുകൾ പറയുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള സേവനപരിപാടിയായിരുന്നു അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ശത്രുമിത്രോദാസീന ഭേദമില്ലാതെ പുല്ലാവരേയും അവർ ശുശ്രൂഷിച്ചുവന്നു. 'കൈവിളക്കോടുകൂടിയ മഹതി' എന്നാണ് ഭരണാർത്ഥം അവരെ വിളിച്ചുവന്നത്.

ബ്രിട്ടീഷ് ജനത അവരുടെ മഹനീയ സേവനത്തിനു പ്രതിഫലമായി 50000 പവൻ സമ്മാനം നൽകി. ആ തുകകൊണ്ട് അവർ ഒരു 'നേഴ്സിങ് ഹോം' സ്ഥാപിച്ചു. ആ സ്ഥാപനം ഇന്നും അവരുടെ പേരിൽ വിളങ്ങുന്നു.

1858-ൽ രോഗപരിമയ്യയേപ്പറ്റിയുള്ള കുറിപ്പുകൾ അവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ക്രമിയായിലെ സൈനിക മെഡിക്കൽ കോളിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു റിപ്പോർട്ടും അവർ തയ്യാറാക്കി. 1907-ൽ 'Order of merit'-ം 1908-ൽ ലണ്ടൻ നഗരമിയിലെ 'ഗ്രീഡം ആഫ് ദി സിററി' എന്ന ബിരുദവും അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടു.

ടാർസ്തായി

(1828-1910)

കെൺസ് ല്യാവ് നികോളോവിച്ച് ടാർസ്തായി 1828-ൽ റഷ്യയിലെ ഒരു ഉന്നത കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. 1851-ൽ കാക്കസ്സസിലെ റഷ്യൻസേനയിൽ ഒരു വാളൻറീയറായി പ്രവേശിച്ചു. അക്കാലത്താണ് അദ്ദേഹം 'ശൈശവവും കൌമാരവും' എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചതും കോസ്റ്റാക് എന്ന നോവലിന്റെ പ്ലാനിട്ടതും. ക്രിമിയൻ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന കാലത്തും യുദ്ധത്തിന്റെ സ്ഥൂലരൂപം നൽകുന്ന സെബാസ്റ്റോപോൾ എന്ന വിശിഷ്ട നോവൽ രചിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സമയം ലഭിച്ചു. സെബാസ്റ്റോപോൾ നഗരിയുടെ പതനത്തെപ്പറ്റി അറിവിക്കാനായി അദ്ദേഹം സെൻറ് പീറ്റേർസ് ബർഗ്ഗിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടു. ഈ അവസരത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു തർഗ്ഗനേവ് എന്ന പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥകാരനെ പരിചയപ്പെടാൻ ഇടയായത്.

1857-ൽ ടോർസ്തായി കൃഷികാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു. യുദ്ധവും സമാധാനവും എന്ന വിശ്വവിഖ്യാതമായ നോവലിൽ 1805 മുതൽ 1815 വരെയുള്ള റഷ്യൻ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥചിത്രം അദ്ദേഹം വരച്ചു കാണിച്ചു. അ കൃതി അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ലോക പ്രസിദ്ധമായിത്തീരുകയും വിശ്വസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അത്യുന്നതമായ സ്ഥാനം നല്കുകയും ചെയ്തു.

1871-ൽ അന്നാകരീന എന്ന നോവൽ എഴുതിത്തുടങ്ങി. അതും റഷ്യൻ സമുദായ ജീവിതത്തെ ചിത്രീ

കരിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തമ നോവലാണ്. അതിൽ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മനോഭാവങ്ങളും ആദർശവും സ്ഫുടമായിനമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. 1880-ൽ 'എന്റെ കുന്ധസാരം' എന്ന ഗ്രന്ഥം വെളിക്കു വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ശത്രുതയ്ക്കു പാത്രമായി. ചർച്ചിനോട് അദ്ദേഹത്തിന് സമതപവാദിയായ വിഗ്രഹഭഞ്ജകന്റെ നിലയാ

ടാൾസ്തായി

ണയ്ക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനെ ചർച്ച സഭാഭ്രഷ്ടനാക്കി. 1885-ൽ 'എന്റെ മതം' എന്ന ഗ്രന്ഥവും നാലുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ക്രൂട്സർ, സോണാറി എന്ന പുസ്തകങ്ങളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അവയിൽ രണ്ടാമത്തെ കൃതി സാമൂഹികസ്ഥിതികളുടെ മലിനമായ വശങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

189:-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മനോഭാവം വ്യക്തമായ രൂപം കൈക്കൊണ്ടു. അദ്ദേഹം തന്റെ പുസ്തകങ്ങളിലുള്ള പകർപ്പവകാശം മാത്രമല്ല, വസ്തുക്കളിലും പണത്തിലും ഉള്ള സർവ്വവകാശങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട്, തന്റെ ഭൂമിയിൽ കേവലം കർഷകന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുതുടങ്ങി. എന്നാൽ പുസ്തകരചനയിൽ നിന്നു വിരമിച്ചില്ല. പുനരുത്ഥാനം, 'ഈശ്വരസാമ്രാജ്യം നിന്റെ ഉള്ളിലാണ്' 'ഇവാൻ ഇലിച്ചു' 'മതമെന്നാലെന്ത്?' 'യുഗാവസാനം' ഇത്യാദി കൃതികളെല്ലാം ഏറക്കുറയ്ക്കോടൊന്നുപോലും എന്നാൽ അശുഭാപ്തിവിശ്വാസപൂർണ്ണവുമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മപദേശങ്ങൾ സാർവ്വദേശീയങ്ങളാണ്. അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരമോപകാരശീലത്തെയും ത്യാഗബുദ്ധിയേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. മഹാത്മാഗാന്ധി അദ്ദേഹത്തിനെ ഒരു അദ്ധ്യാത്മഗുരുവെന്നോണം പൂജിച്ചുപോന്നു.

ടോൾസ്റ്റായിയുടെ കൃതികൾ തജ്ജിമചെയ്യപ്പെടാത്ത ഒരു ഭാഷയും ഇല്ല.

എഡിസൺ

താമസ് ആൽവാ എഡിസൺ അമേരിക്കയിലെ ഓഹിയോ സ്റ്റേറ്റിൽ ഉള്ള മിലാൻ എന്ന ദിക്കിൽ 1847-ാമാണ്ട് ജനിച്ചു. പത്രക്കടലാസു വില്ക്കുന്ന ഒരു പയ്യന്റെ നിലയിൽനിന്ന് വിശ്വവിശ്രുതനായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പദവിയിൽ അദ്ദേഹം എത്തിയതെങ്ങനെ എന്നു നമുക്ക് ഇനി പഠിക്കാം.

മിശ്രമാവസരങ്ങളിലും രാത്രികാലത്തും ആ ബാലൻ പ്രായോഗിക ടെലഗ്രാഫി പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്ന് ഐക്യനാടുകളിൽ നടപ്പിലിരുന്ന കമ്പിവാത്താവിതരണ പദ്ധതിക്കുള്ള ന്യൂനതകളെ പരിഹരിച്ച് അദ്ദേഹം

യൂലക്, ടിപ്പക്, മറുട്ടിപ്പക് എന്നീ രീതികൾ ഏറ്റെടുത്തി. ന്യായാക് ഗോൾഡ് അൻഡ് സ്റ്റോക്ക് ടെലിഗ്രാഫിക് കമ്പിനിയുടെ സൂപ്പണ്ടായി നിയമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ആ രീതികൾ പൂർത്തിയാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല സൗകര്യം ലഭിച്ചു.

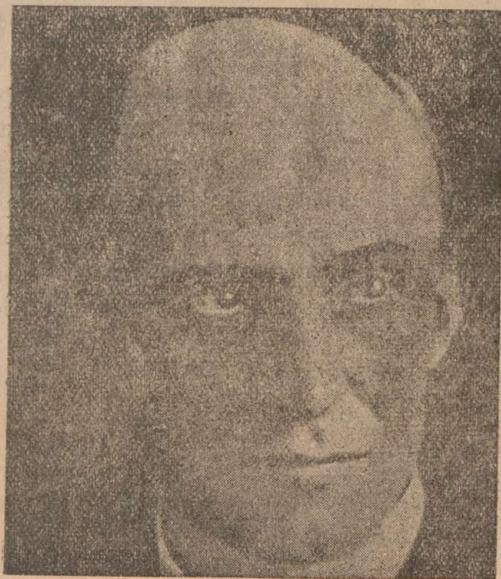
എഡിസൻ

1878-ൽ അദ്ദേഹം സ്വന്തഗ്രാഹിയന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചു. പിന്നീട് സ്വന്തമായ ഒരു വർക്കുഷാപ്പ് സ്ഥാപിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം മേഗാഫോൺം കൈനെററാസ്റ്റോപ്പും നിർമ്മിച്ചു. ഇന്ന് നമുക്കു വീട്ടിലിരുന്ന്കൊണ്ട് വിദേശങ്ങളിലുള്ളവരുമായി സംസാരിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നു;

ചിത്രങ്ങൾ കണ്ട് ആനന്ദിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നു. ഇതൊക്കെ സാധിതപ്രായമായത് എഡിസിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ കൊണ്ടാണ്. ഈ എഡിസിൻ തന്നെയാണ് വൈദ്യുതദീപനരീതി പരിഷ്കരിച്ചതും.

റൈറ്റ് സഹോദരന്മാർ

19-ാം ശതകത്തിൽ മനുഷ്യജാലകത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതി അതുതാവഹമാകുന്നു. ഗതാഗതവിഷയത്തിലും വാത്സാലവഹനത്തിലും ആണ് ആ പുരോഗതി പ്രത്യ

വിൽബർ റൈറ്റ് ചെയ്തതായി കാണപ്പെടുന്നത്. ലോകം തന്നെ തീരെ ചുരുങ്ങിയതായതുപോലെ നമുക്കു തോന്നുന്നു. ഭൂമിയുടെ എല്ലാ

ഭാഗങ്ങളും പരസ്സരം അടുത്തു. കമ്പിത്തപാലും, തീവണ്ടിയും, മോട്ടാർക്കാരും, സ്വന്തഗ്രാഹിയും വന്നു ഭരം എന്നൊന്നു ഇല്ലാതാക്കി.

അകാശവിമാനവും കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയും കൂടിയായ പ്ലോം, ഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗവും അവിജ്ഞാതമല്ലെന്നു വന്നു. അകാശവിമാനത്തിന്റെ കഥ പ്രത്യേകം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അകാശസഞ്ചാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകൾ പലതും പുരാണങ്ങളിലുണ്ടെങ്കിലും, അവയെല്ലാം വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ ഏറോപ്പെയിനിന്റെ പിതാക്കൾ വിൽബർറൈറ്റ്, കാർവിൽറൈറ്റ് എന്നീ രണ്ടു അമേരിക്കൻ സഹോദരന്മാരായിരുന്നു അവർ 1903 ഡിസംബറിൽ 300 ഗജത്തോളം ഉയരത്തിലേ പരന്നുള്ളവെങ്കിലും, അതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മഹാകാർഷ്വമായിരുന്നു. അതിനുശേഷം വ്യോമയാനത്തിനു വളരെ പുരോഗതിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടും 1909-ൽ ബ്ലേരിയോ എന്ന ഗ്രന്ത്യകരൻ ഫ്രാൻസിൽനിന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു ഇംഗ്ലീഷ് ചാനലിനു മുകളിൽകൂടി പറന്നപ്പോൾ ജനതാമധ്യേ ഉണ്ടായ അത്ഭുതം പറഞ്ഞറിയിക്കത്തക്കതല്ല. അകാശവിമാനനിർമ്മിതിയിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും പിന്നീടുണ്ടായെന്നു വരികിലും വ്യോമയാനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാക്കൾ എന്ന നിലയിൽ റൈറ്റ് സഹോദരന്മാരുടെ പേരുകൾ സ്മരണീയമായിരിക്കുന്നു.

രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ

1861—1941

അധുനികകാലത്തെ ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ ടാഗോർ കവി, ചെറുകഥാകൃത്തു്, നോവലിസ്റ്റ്, നാടകകർത്താവു്, തത്വജ്ഞാനി, ദേശസേ

വകൻ, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകൻ എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം ശോഭിച്ച ഒരു മഹാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിലെല്ലാം തീവ്രമായ ധാർമികബോധവും, തത്വദർശനവും പ്രകാശിച്ചു കാണുന്നു. ഗീതാഞ്ജലി, പഞ്ചമി

രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ

ചുരുൻ, തോട്ടക്കാരൻ എന്നീ കൃതികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാശക്തിയും തത്വജ്ഞാനവും അത്യന്തം വിക

സിതാവസ്ഥയിൽ നമുക്കു ദർശിക്കാം. ചിത്രം, ഡാക്ടർ
 ഖാനാ മുതലായ നാടകങ്ങൾ വിശ്വവിഖ്യാതങ്ങളാണ്.
 ചെറുകഥകളും നോവലുകളും ബംഗാളിജീവിതത്തിന്റെ
 വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിശദവും സമാന്തരരീതി
 യോടുകൂടിയതുമായ പഠനങ്ങളാണ്. ശുഭ, പോസ്റ്റ് റൂ
 മാസ്റ്റർ, കാഞ്ചിലിവാല, ഗൃഹപ്രത്യാഗമനം എന്നീ കഥ
 കളിൽ ഒരു ഉത്തമ കലാകാരന്റെ തൂപ്പികയാണ് കാണ
 പ്പെടുന്നത്. ഗോറാ, ഞെരുംഗം, വീടും ലോകവും ഇവ
 വിദേശഭാഷകളിൽപോലും തജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ
 വിശിഷ്ട നോവലുകളാകുന്നു. എന്നാൽ ഗീതാഞ്ജലിയാ
 ണ് അദ്ദേഹത്തിനു നോബൽ സമ്മാനം നേടിക്കൊടു
 ത്തത്.

കലകൾ, സമുദായപരിഷ്കരണം, വിദ്യാഭ്യാസം, ദേശീയപുനരുത്ഥാപനം മുതലായ വിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ച് അദ്ദേഹം നിരവധി ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയകമായി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരന്തരപ്രയത്നമാണ് ശാന്തിനികേതനം എന്ന വിദ്യാലയവും വിശ്വഭാരതീയും. മുരക്കിപ്പറത്താൽ ഈ അടുത്തകാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള ഭാരതീയ മഹാത്മ്യത്തിൽ പ്രഥമഗണനീയർ ഗാന്ധിജിയും രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറുമായിരുന്നു. ഗാന്ധിജി അദ്ദേഹത്തിനെ ഗുരുദേവൻ എന്ന പേരിൽ സ്നേഹിച്ചാമായിച്ചുപോന്നിരുന്നു.

ചോദ്യങ്ങൾ.

1. ഹാനിബാളിന്റെ രോമാക്രമണത്തിനും പ്രരാജയത്തിനും ഉള്ള ഫേരുകൾ വിവരിക്കുക?
2. ക്യാപ്റ്റൻ കക്കിന്റെ ദേശാടനംകൊണ്ടും ലോകത്തിന് എന്തു പ്രയോജനം സിദ്ധിച്ചു.
3. നെപ്പോളിയന്റെ ജീവചരിത്രം സംക്ഷേപിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജയാപജയങ്ങൾക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക?

4. "കൈവിളക്കോടുകൂടിയ മഹതി" ആരു? അവരെ ലോകം ഇന്നും ആദരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്തു്?
5. ടോൾസ്റ്റായി ലോകത്തിനു നൽകിയ പ്രധാന സന്ദേശമെന്തു്?
6. എഡിസന്റെ പ്രധാന കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ ഏവ? അവ ലോകത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ എങ്ങനെ സഹായിക്കുന്നു.
7. റൈറ്റ് സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു ലോകത്തിനു ലഭിച്ച മഹത്തായ സംഭാവനയെന്തു്?
8. രവീന്ദ്രനാഥടാഗ്രുർ ഏതെല്ലാം നിലയിലാണ് ഭാരതീയരോട് ആരാധനയ്ക്കു പാത്രമായിരിക്കുന്നതു്?

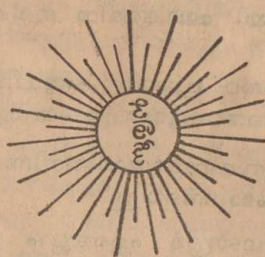
അദ്ധ്യായം 6

ഭൂമിയും സൂര്യനും

സൂര്യനെ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഭൂമി. ഭൂമി സ്വയം അച്ചുതണ്ടിൽ കറങ്ങുന്നതിനോടൊപ്പം, സൂര്യനെ ചുറ്റി ചലിച്ചുകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു. അച്ചുതണ്ടിലുള്ള ചലനം നിമിത്തമാണ് നമുക്കു രാവു പകലുമുണ്ടാകുന്നതു്. 24 മണിക്കൂർകൊണ്ടു് ഭൂമി ഒരു പ്രാവശ്യം കറങ്ങുന്നു; എന്നാൽ സൂര്യനെ ചുറ്റിചുറ്റുന്നതിനു ഭൂമിക്കു 365-ൽ ചിലപാനം ദിവസങ്ങൾ വേണം. അതിനെയാണ് ഒരു ആണ്ടു് എന്നു പറയുന്നതു്.

ഭൂമിയുടെ ദൈനംദിനചലനത്തിന്റെ ഫലമായി നമുക്കു രാവു പകലും ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. ഭൂമി കറങ്ങുമ്പോൾ സൂര്യനു് എതിരായ അർദ്ധഗോളത്തിനു് പകലും മറേറ ഭാഗത്തിനു രാവുമായിരിക്കും. ഒരേ അക്ഷാംശത്തിലുള്ള എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ഒരേ സമയമാ

പകലും രാത്രിയും

യിരിക്കും. ഉത്തരഗോളാർദ്ധത്തിൽ കാറ്റുകളും, സമുദ്രപ്രവാഹങ്ങളും വലത്തോട്ടും, ദക്ഷിണഗോളാർദ്ധത്തിൽ ഇടത്തോട്ടും ചായുന്നതിനുള്ള ഫേതവും ഈ ചലനംതന്നെ.

ശീതോഷ്ണമേഖലകൾ

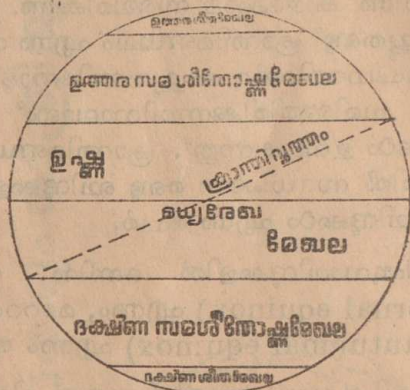
ഭൂമി ഏതാണ്ട് അണ്ഡവൃത്താകൃതിയിൽ—അല്ലെങ്കിൽ നെടുവട്ടത്തിൽ—ഉള്ള ഒരു സഞ്ചാരപഥത്തിലൂടെ പടിഞ്ഞാറുനിന്നു കിഴക്കോട്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭൂമിയുടെ അച്ചുതണ്ട് ക്രാന്തിമണ്ഡലം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സഞ്ചാരപഥത്തിന്റെ അച്ചുതണ്ടിനോടു ഏതാണ്ട് 23½ ഡിഗ്രി ചരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാലാണ് ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ക്രാന്തിമണ്ഡലവും മധ്യരേഖയും തമ്മിൽ സന്ധിക്കുന്ന രണ്ടു ബിന്ദുക്കളുണ്ട്. അവയ്ക്ക് വിഷുവബിന്ദുക്കൾ എന്നു പേര്.

ഈ വിഷുവബിന്ദുക്കളിൽ ഒന്നിന് വാസന്തികവിഷുവം (vernal equinox) എന്നും, മറേറതിന് ശാരദവിഷുവം (autumnal equinox) എന്നും പേര്.

സൂര്യൻ വിഷുവബിന്ദുക്കളിൽ വരുന്ന ദിവസം രാവു പകലും എല്ലായിടത്തും തുല്യമായിരിക്കും. അടുത്തദിവസം മുതൽക്കു അവയുടെ ദൈർഘ്യത്തിന് വ്യത്യാസം കണ്ടുതുടങ്ങുന്നു. മാച്ച് 21-ാം തീയതി സൂര്യൻ വാസന്തവിഷുവത്തിൽ വരുന്ന അന്നാണ് പുതിയ ദേശീയപഞ്ചാംഗത്തിലെ വഷാരംഭം. പിറേറദിവസം മുതൽക്കു ഉത്തരഗോളാർദ്ധത്തിൽ പകൽ കൂടിക്കൂടിയും രാത്രി കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞും വരും. സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതു കിഴക്കേ ക്ഷിതിജ്ഞത്തിൽ വടക്കോട്ടു വടക്കോട്ടു മാറിമാറിയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ സൂര്യൻ 23½ ഡിഗ്രിയോളം വടക്കുവരെ മാറി ജൂൺ 21-ാം തീയതി ഉത്തരായണ രേഖയിൽ എത്തിയാൽ പി

നെ സൂര്യഗതി തെക്കോട്ടായിരിക്കും. അന്നു ദക്ഷിണായനം തുടങ്ങുന്നു.

സൂര്യൻ ഉത്തരായനമേഖലയിൽ എത്തുമ്പോൾ, സൂര്യരശ്മികൾ തെക്കോട്ടു ദക്ഷിണധ്രുവത്തിൽനിന്നു വടക്കു $23\frac{1}{2}^\circ$ ഡിഗ്രിയോളമേ വ്യാപിക്കുകയുള്ളു. ദക്ഷിണധ്രുവത്തിനു തെക്കുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അപ്പോൾ സൂര്യോദയം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതുപോലെ ഉത്തരധ്രുവത്തിൽ നിന്നു $23\frac{1}{2}^\circ$ ഡിഗ്രി തെക്കുള്ള ഉത്തരധ്രുവവൃത്തത്തിനും വടക്കുള്ള സ്ഥല

ഭൂമേഖലകൾ.

ങ്ങളിൽ സൂര്യാസ്തമയവും ഉണ്ടാവുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ അരണ്ടു ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിലും അററു മാസങ്ങൾ കൂടിയതാണ് പകലും രാത്രിയും. അവിടെ സൂര്യരശ്മികൾ പതിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ തന്നെയും തണുപ്പു കൂടുതലാകുന്നു. അതിനാൽ ധ്രുവം മുതൽ $23\frac{1}{2}^\circ$ അകലേയുള്ള ധ്രുവവൃത്തം വരെയുള്ള പ്രദേശത്തെ ശൈത്യമേഖല എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഉത്തരശൈത്യമേഖല എന്നും ദക്ഷിണ ശൈത്യമേഖലയെന്നും രണ്ടു ശൈത്യമേഖലകൾ ഉണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഉത്തര ശൈത്യമേഖലയിൽ ഗ്രീഷ്മ

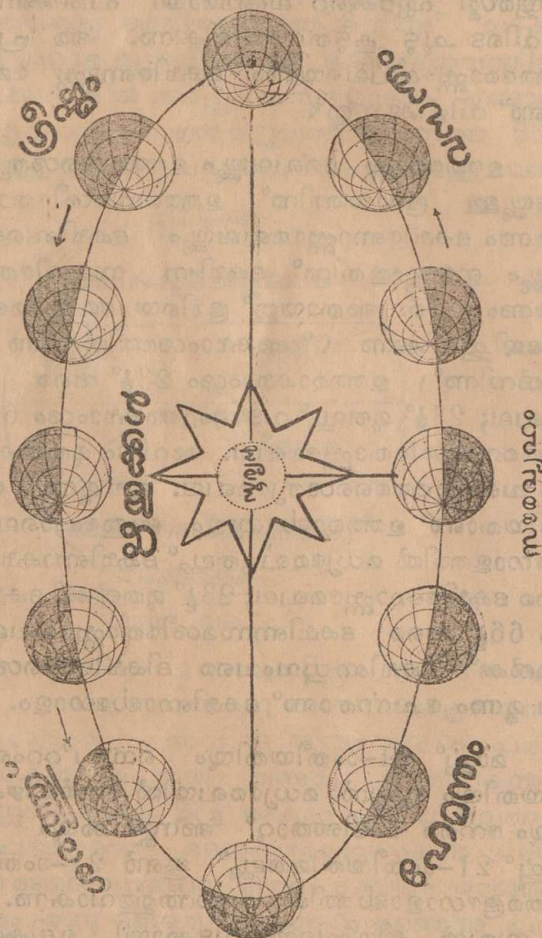
കാലം വരുമ്പോൾ ദക്ഷിണ ശൈത്യമേഖലയിൽ ഫേമന്തമായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ മധ്യരേഖയ്ക്കു തെക്കും വടക്കും 23½ ഡിഗ്രി വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ, സൂര്യരശ്മി ഏറക്കുറെ ലംബമായി പതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെ ചൂടു കൂടുതലായിരിക്കുന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങളെ ഉത്തരോഷ്ണമേഖലയെന്നും ദക്ഷിണോഷ്ണ മേഖലയെന്നുമാണ് വിളിക്കുന്നത്.

ഉത്തരോഷ്ണ മേഖലയ്ക്കും ഉത്തര ശൈത്യമേഖലയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള ഭൂഭാഗത്തിന് ഉത്തരസമശീതോഷ്ണ മേഖലയെന്നും ദക്ഷിണോഷ്ണമേഖലയ്ക്കും ദക്ഷിണശൈത്യമേഖലയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ളതിന് ദക്ഷിണ സമശീതോഷ്ണ മേഖലയെന്നും പേര്. അതായത് ഭൂമിയെ ആറു മേഖലകളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. 0° അക്ഷാംശത്തിൽനിന്നു (മധ്യരേഖയിൽനിന്നും) ഉത്തരാക്ഷാംശം 23½° വരെ ഉത്തരോഷ്ണമേഖല; 23½° മുതൽ വടക്കേ അക്ഷാംശം 66½° വരെ ഉത്തരസമശീതോഷ്ണമേഖല. അവിടം മുതൽക്കു ഉത്തരധ്രുവം വരെ ഉത്തരശൈത്യമേഖല. ഈ മൂന്നു മേഖലകൾ കൂടിയതാണ് ഉത്തരാർദ്ധഗോളം. അതുപോലെ ദക്ഷിണാർദ്ധഗോളത്തിൽ മധ്യരേഖമുതൽക്കു ദക്ഷിണാക്ഷാംശം 23½° വരെ ദക്ഷിണോഷ്ണമേഖല; 23½° മുതൽക്കു ദക്ഷിണാക്ഷാംശം 66½° വരെ ദക്ഷിണസമശീതോഷ്ണമേഖല; അവിടം മുതൽക്കു ദക്ഷിണധ്രുവംവരെ ദക്ഷിണശൈത്യമേഖല. ഈ മൂന്നും ചേർന്നതാണ് ദക്ഷിണാർദ്ധഗോളം.

മാർച്ച് 21-ാംതീയതിയും സെപ്റ്റംബർ 22-ാംതീയതിയും സൂര്യൻ മധ്യരേഖയിൽ നേർകിടക്കു് ഉദിക്കുകയും നേരെ പടിഞ്ഞാറു് അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാർച്ച് 21-ാംതീയതിമുതൽക്കു് ജൂൺ 21-ാംതീയതിവരെ ഉത്തരഭൂഗോളാർദ്ധത്തിൽ വസന്തതു്വാകുന്നു. അക്കാലത്തു സൂര്യൻ കിഴക്കിന്റെ വടക്കായി ഉദിക്കുകയും പടി

ഞാറിന്റെ വടക്കായി അസ്തമിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും നോക്കിയാൽ കാണാം.

സൂര്യൻ ഉത്തരായണരേഖയിൽ വരുമ്പോൾ ഉത്തര

ഗോളാലത്തിൽ ഗ്രീഷ്മത്തു തുടങ്ങുന്നു. ആ ഋതു സെപ്റ്റംബർ 22-ാംതീയതിവരെ നീൽക്കുന്നു. സെപ്റ്റംബർ 22-ാംതീയതി സൂര്യൻ ശാരദവിഷുവത്തിൽ വരുന്നതിനാൽ, അന്ന് മധ്യരേഖയിൽ എല്ലായിടത്തും രാവുകൾ തുല്യമായിരിക്കുന്നു. സൂര്യൻ നേർകിഴക്ക് ഉദിക്കയും നേർപടിഞ്ഞാറ് അസ്തമിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനാലാണ് അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. അന്നുമുതൽ ഡിസംബർ 21-ാംതീയതി സൂര്യൻ തെക്കോട്ടു മാറി സഞ്ചരിക്കുന്നതായി നമുക്കു തോന്നുന്നു. അപ്പോൾ ഉത്തരഗോളാലത്തിൽ ശരപ്പോലവും, ദക്ഷിണഗോളാലത്തിൽ വസന്തവുമാണ്.

ഡിസംബർ 21-ാംതീയതി സൂര്യൻ ദക്ഷിണായനരേഖയിൽ എത്തുന്നു. അന്നുമുതൽ ഉത്തരായണം തുടങ്ങുന്നു. മാച്ച് 21-ാംതീയതി വരെ ദക്ഷിണഗോളാലത്തിൽ ഗ്രീഷ്മത്തുവും, ഉത്തരഗോളാലത്തിൽ ഹേമന്തവുമാണ്.

ഇങ്ങനെ വസന്തം, ഗ്രീഷ്മം, ശരത്തു്, ഹേമന്തം എന്നു നാലു ഋതുക്കൾ ആണ് നമുക്കുള്ളതു്. എന്നാൽ ഉത്തരഗോളാലത്തിൽ വസന്തമാവുമ്പോൾ, ദക്ഷിണഗോളാലത്തിൽ ശരത്തും, വടക്ക് ഗ്രീഷ്മാവുമ്പോൾ തെക്ക് ഹേമന്തവും, വടക്ക് ശരത്താകുമ്പോൾ തെക്ക് വസന്തവും. വടക്ക് ഹേമന്തമാവുമ്പോൾ തെക്ക് ഗ്രീഷ്മവും ആയിരിക്കും. ഇന്ത്യ ഉത്തരദ്രവണ്ഡത്തിലും, ആന്ത്രേലിയ ദക്ഷിണദ്രവണ്ഡത്തിലും ആണല്ലോ. ജനപരിമാസത്തിൽ ഇൻഡ്യയിൽ തണുപ്പുകാലമാണ്; എന്നാൽ ആന്ത്രേലിയയിൽ അതാണ് ഏറ്റവും ചൂടുള്ള മാസം. ജൂലൈ മാസം ആന്ത്രേലിയയിൽ ശൈത്യമേറുമ്പോൾ, ഇൻഡ്യയിൽ അന്നാണ് ചൂടു കൂടുതലുള്ളതു്.

പ്രാണിജീവിതം സസ്യജീവിതത്തെയും, സസ്യജീവിതം മേഖലകളേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഓരോ മേഖലയിലും വളരുന്ന സസ്യാദികളും, ജീവിക്കുന്ന

ജീവജാലങ്ങളും പരസ്പരം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. മാനുഷികപ്രയത്നങ്ങളും സാമ്പത്തിക വികാസങ്ങളും അതുപോലെതന്നെ മേഖലതോറും വ്യത്യസ്തരീതിയിലായിരിക്കുന്നു.

ഉഷ്ണമേഖലയിലെ വനപ്രദേശങ്ങൾ

ഉഷ്ണമേഖലയിൽ മഴ സുരൂപനെ അനുഗമിക്കുന്നു. അതിനാൽ മഴ ധാരാളം പെയ്യുകയും, വലിയ വനപ്രദേശങ്ങൾ കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആമസൺ തടം, കോംഗോ നദീതടം, ഫിലിപ്പയിൻ ദ്വീപുകൾ ഇവ ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. വാണിജ്യക്കാരന്മാർക്കുമാണ് ഇവിടങ്ങളിൽ ധാരാളം മഴ പെയ്യിക്കുന്നത്. കാലവർഷക്കാരുകൾ കൊണ്ടുവരുന്ന മഴയുടെ ഫലമായി ആസ്സാം, കേരളം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ വലിയ വനങ്ങളുണ്ട്. ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ മണ്ണു പ്രായേണ ചെങ്കൽമൗമായും, ചുണ്ണാമ്പും, പൊട്ടാഷ്, ഫോസ്ഫേറ്റുകൾ മുതലായ സസ്പാഹാരധാതുക്കൾ കലർന്നവയുമാണ്.

ഉഷ്ണമേഖലയിൽ ചൂട് സാമാന്യം കൂടുതലായിരിക്കും; നല്ല വർഷപാതവും കാണും. ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയിൽ വലിയ മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടാകാത്തതിനാലും, വായുവിന്റെ നിശ്ചലതകൊണ്ടും അവിടങ്ങളിലെ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ മനുഷ്യരുടെ ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമായിരിക്കുന്നു. ഋതുഭേദങ്ങൾ ഈ മേഖലയിൽ പ്രത്യക്ഷമായി അനുഭവപ്പെടാറില്ലാത്തതിനാൽ, എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും കായ്തുന്നികളും കുരുക്കളും ലഭിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവ തിന്നു ജീവിക്കുന്ന ഗോരില്ല, ചിമ്പൻസീ, റൊംഗ് മുതലായ കുരങ്ങു വർഗ്ഗങ്ങളും, അണ്ണാൻ, കടവാതിൽ, കിളിവർഗ്ഗങ്ങൾ മുതലായവയും, പടിഞ്ഞാറേ ആഫ്രിക്ക, ബോർണിയോ, തെക്കുകിഴക്കേ ഏഷ്യ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം കാണ

പ്പെടുന്നു. മാംസഭക്ഷകളിൽ പ്രധാനമായവ ഇൻഡ്രൻ വനങ്ങളിലെ പുലിയും, തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ(jaguar) എന്ന പുളുപ്പുലിയും, തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യയിലെ വെരും ആകുന്നു.

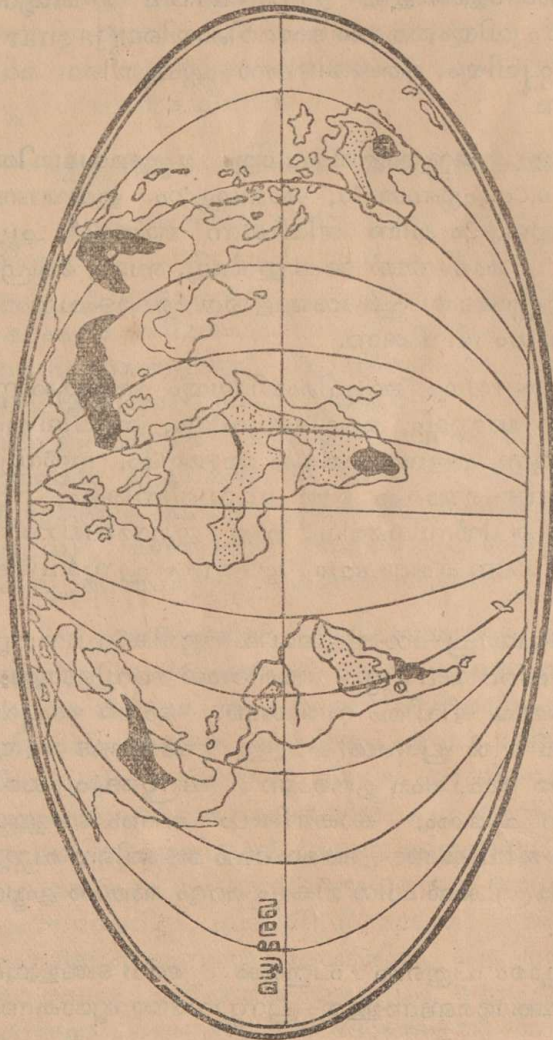
കുളമ്പുള്ള ജന്തുക്കളിൽ പലതും ഉഷ്ണമേഖലയിൽ ഉണ്ട്. മാനകൾ, ഏണങ്ങൾ, കാണ്ടാമൃഗം ഇവയാണു പ്രധാനം. ഇലകൾ തിന്നു ജീവിക്കുന്ന ആനയ്ക്ക് ചൂടു ഭുജിക്കാമെന്നാണ്. അതിനാൽ അവ ഇൻഡ്യ, ബർമ്മ, ആഫ്രിക്ക എന്നീ ഉഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങളിലെ കൊടുംവനങ്ങളിൽ നിർബാധം ജീവിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യയിലേയും ആഫ്രിക്കയിലേയും അണ്ണാക്കണ്ണനും, പറക്കുന്ന അണ്ണലും, മെക്സിക്കോവിലും, ബ്രസീലിലും ഉള്ള മരംകേറുന്ന മുളുനും, തെക്കേ അമേരിക്ക, ഇൻഡ്യ, ആഫ്രിക്ക ഇവിടെയൊക്കെ ഉള്ള ഉറുമ്പുതീനികളും, ന്യൂഗിനിയയിലും, കപീൻസിലണ്ടിലും ഉള്ള ഉഷ്ണമേഖലാവനങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന കംഗാരവും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യങ്ങളാണ്.

ഈ മേഖലാപ്രദേശങ്ങളിലെ വനഭൂമികൾ മനുഷ്യവാസത്തിനു പറ്റിയവയല്ല. അതിനാൽ അവിടെയുള്ളവർ ദയനീയമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നു. അവർ അപൂർവ്വമായിട്ടേ കൃഷിയിൽ പ്രവേശിക്കാറുള്ളൂ. അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ തീരെ അപരിഷ്കൃതമാണ്; വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതുതന്നെ ചുരുക്കം. ക്രാക്കനികൾ തിന്നും വേട്ടയാടിയും അവർ ജീവിക്കുന്നു. അമസോൺ തടത്തിലെ വന്യമനുഷ്യരും ആഫ്രിക്കൻ പിഗ്മികളും മറ്റും അതിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്.

പരിഷ്കാരം പതുക്കെ പതുക്കെ അവർടങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാകുന്നു.

ഉഷ്ണമേഖലകളിലെ പുൽപ്രദേശങ്ങൾ

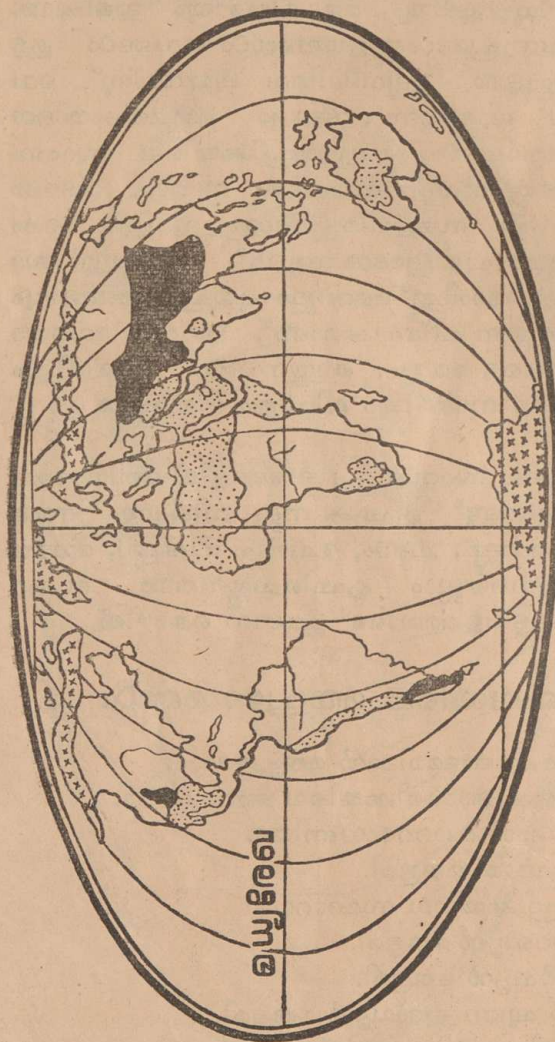
■ സാവന്നാപ്രദേശങ്ങൾ
 ■ സമശീതോഷ്ണമേഖലയിലെ പുൽപ്രദേശങ്ങൾ

ഇവിടെ ചുട്ട കൂടിയും മഴ മിതമായും ഇരിക്കുന്നു. അതിനാൽ വന്യപ്രദേശങ്ങളിലേക്കാൾ ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ കാണപ്പെടുന്നു ബ്രസീലിലെ കാമ്പോസ്, വെനിസ്വലായിലെ ലാനോസ്, വടക്കേ അമേരിക്കയിലെ സുസാൺ സമതലങ്ങൾ, മധ്യഅഫ്രിക്കയിലെ സാംബസീതടം, ഉത്തരഇൻഡ്യ, ഡക്കാൺ, സയാം, വടക്കേ അസ്ട്രേലിയയിലെ സമുദ്രതീരപ്രദേശം ഇവിടെ ഒക്കെ വിസ്തൃതങ്ങളായ പുൽപ്രദേശങ്ങളുണ്ട്. ഇൻഡ്യൻ സാവന്നാപ്രദേശങ്ങളൊഴിച്ചു മറ്റൊല്ലാ പുൽപ്രദേശങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ പ്രായേണ പിന്നാക്കമാണ്. അവർ വേട്ടയാടിയും ആടുമാടുകളെ മേച്ചും, കായ്കനികൾ ശേഖരിച്ചും ചില്ലറ കൃഷികൾ നടത്തിയും ജീവിതം നയിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യയിലെ സാവന്നാപ്രദേശങ്ങളിൽ മതിയാവോളം മഴയുള്ളതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കു നല്ല വികാസം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നെല്ല്, ചണം, ചോളം, പരുത്തി, ഗോതമ്പ്, യവം ഇവയെല്ലാം കൃഷിചെയ്യവതന്നു. ഡക്കാണിൽ മാത്രം ആടുവളത്തലാണ് പ്രധാന തൊഴിൽ.

ഉഷ്ണമേഖലയിലെ മരുപ്രദേശങ്ങൾ

1. വടക്കേ അമേരിക്കൻ മരുപ്രദേശം.
2. തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ അററക്കാമാ.
3. കിഴക്കൻ പാററഗോണിയാ.
4. കലഹാരി മരുഭൂമി.
5. അഫ്രിക്കയിലെ സഹാറ.
6. അറേബ്യൻ മരുഭൂമി.
7. പെർഷ്യൻ മരുഭൂമി.
8. താർ എന്ന ഇൻഡ്യൻ മരുഭൂമി.
9. ടറാൻ (തുർക്കിസ്താനിൽ).

- സമശീതോഷ്ണമേഖലാമരുപ്രദേശങ്ങൾ
- ▨ ഉഷ്ണമേഖലാ മരു പ്രദേശങ്ങൾ
- ▧ ശീതമേഖലാമരുപ്രദേശങ്ങൾ

10. ഗോവി.

11. അസ്രേലിയൻ മരുഭൂമി.

ഇവയെല്ലാം മഴയില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളാണ്. ചൂടു കൂടിയും മഴ ഇല്ലാതെയും ഇരിക്കുന്നതിനാൽ ജനങ്ങൾ കുറയും; ഉള്ളവർ ഒരു സ്ഥലത്തു സ്ഥിരതാമസക്കാരായിരിക്കുകയില്ല.

കൃത്രിമജലസേചനത്താൽ ഈ പ്രദേശങ്ങളെ സസ്യസമൃദ്ധമാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള യത്നങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവിടെ ഊനൽപന, കരിമ്പന മുതലായവ മാത്രമേ വളരുന്നുള്ളൂ. കലഹാരിമരുഭൂമിയിൽ സിംഹവും കട്ടകപ്പുള്ളിമാനും, സഹാറയിൽ ചെവിയൻ കുറുന്നരിയും, വടക്കേ അമേരിക്കൻ മരുപ്രദേശത്തു് കാട്ടുകുഴുതയും ജീവിക്കുന്നു.

ഉപോഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങൾ

കാലിഫോർണിയയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറേത്തീരം, മധ്യചിലി, അഗ്രിക്കയുടെ തെക്കേ തീരവും മെഡിറററേനിയൻതീരവും, യൂറോപ്പിന്റെ മെഡിറററേനിയൻതീരപ്രദേശം, ഏഷ്യാമൈനർ, സിറിയ, അസ്രേലിയയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറും ദക്ഷിണമധ്യപ്രദേശത്തും ഉള്ള തീരഭൂമികൾ ഇവയാണ് അവയിൽ പ്രധാനം കുന്നുകാലിവളർത്തൽ, ഗോതമ്പുകൃഷി, പഴവർഗ്ഗകൃഷി ഇവയാണ് പ്രധാന തൊഴിലുകൾ. ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി വളരെ സുഖാവഹമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ജനങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു. പല പ്രാചീന പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഈ പ്രദേശത്താണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. പട്ടുവുവസായം, ഖനിവുവസായം, തടിവ്യാപാരം ഇവയും വളരെ വികസിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഈ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം വരണ്ട ഉപോഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങളാണെങ്കിൽ, തെക്കുകിഴക്കേ ഏഷ്യാജ്യപ്ര

ഭേദം, തെക്കേ ബ്രസീൽ, നേനാൽ, ചൈനയുടെ മധ്യ ഭൂഭാഗങ്ങൾ, തെക്കേ ജപ്പാൻ, ആസ്ത്രേലിയയുടെ കിഴക്കേ തീരം ഇവ നന്നുള്ള ഉപോഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങളാകുന്നു. ഇവിടെ ഗ്രീഷ്മകാലത്ത് ധാരാളം മഴ പെയ്യുന്നു. ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി സുഖാവഹമാണ്. ധാരാളം മഴ പെയ്യുന്നതിനാലും, മണ്ണ് ഫലപുഷ്ടി ഉള്ളതായതുകൊണ്ടും കൃഷിക്കു നല്ല സൗകര്യമുണ്ട്. യൂക്കാലിപ്റ്റസ്, മുള, കർപ്പൂരമരം ഇവ വനപ്രദേശങ്ങളിൽ നട്ടുപുറത്തിടുന്നു. നെല്ല്, ചോളം, പരുത്തി, കരിമ്പ് ഇവ വിപുലമായ തോതിൽ മധ്യചൈനയിലും ചെറുകുനാടുകളുടെ തെക്കേഭാഗത്തും കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. മഞ്ഞിന്റെ കരിമ്പുചുറ്റത്തും ജലസമൃദ്ധിയുള്ളതായ ഇതര ഭാഗങ്ങളിൽ ഗോതമ്പ്, യവം, ചുണ്ണാങ്കുരു, തിന മുതലായവയും വളരുന്നു. ചൈനയിലും തെക്കുകിഴക്കേ ആഫ്രിക്കൻഭാഗങ്ങളിലും തേയിലക്കൃഷിയും നടത്തുന്നുണ്ട്. ചൈനയിൽ അമാറന്തി ((mulberry) ധാരാളമുള്ളതിനാൽ, പട്ടന്തൽപ്പൂവുവസായത്തിന് ആരംഭം പ്രസിദ്ധമാണ്. ഫ്ലോറിഡായിൽ മെഡിറ്ററേനിയൻ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയുള്ളതുകൊണ്ട് അവിടെ മധ്യനാമകവും ആറഞ്ചും കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

വന്യമൃഗങ്ങൾ ഇവിടെ കുറവായിരിക്കുന്നത്, കാട്ടുവെട്ടിത്തൊലിച്ച് മിക്ക സ്ഥലങ്ങളും കൃഷിഭൂമിയാക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാകുന്നു. കോഴി, പട്ടന്തൽപ്പൂ, പന്നികൾ മുതലായവയാണ് സാധാരണ വളർത്തപ്പെടുന്നത്. ഇരുപ്തുകലൻ ഈ പ്രദേശങ്ങൾ ഭൂമിയിലെ പക്ഷിയോളം ജനങ്ങൾക്ക് ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുവെങ്കിലും ഫ്ലോറിഡാ ഒഴിച്ചുള്ള മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ ആരോഗ്യത്തിനു പറ്റിയതല്ല.

സമശീതോഷ്ണപ്രദേശങ്ങളെ, പുൽപ്രദേശങ്ങൾ ഇല പൊഴിക്കുന്ന ഫലവൃക്ഷങ്ങളോടുകൂടിയ പ്രദേശങ്ങൾ എന്നു രണ്ടായി തിരിക്കാം.

വടക്കേ അമേരിക്കയിലെ പ്രധാനികൾ, അർജൻറീനയിലെ പാമ്പാസ്, പടിഞ്ഞാറേ പാററഗോണിയ, കലഹാരി മരുഭൂമിക്കും തെക്കേ അഫ്രിക്കയ്ക്കും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള വെൽട്ട്, ഗ്രേറ്റ് കാരു എന്ന പ്രദേശങ്ങൾ, തെക്കേ റഷ്യയിലും മദ്ധ്യസൈബീരിയയിലും ഉള്ള സ്റ്റെപ്പീസ്, മഞ്ചൂറിയയുടേയും കൊറിയയുടേയും പടിഞ്ഞാറേ ഭാഗം, വടക്കു പടിഞ്ഞാറേ അസ്ട്രേലിയ, തെക്കുകിഴക്കേ അസ്ട്രേലിയയിലെ മുറേ ഡാർലിങ് തടം ഇവ പുൽപ്രദേശങ്ങളാകുന്നു. ഇവിടങ്ങളിൽ മണ്ണിനു നല്ല ഉരുമുണ്ട്. ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി മിതവും സുഖപ്രദവുമാണ്. അതിനാൽ ഗോതമ്പ്, യവം, ചോളം മുതലായവ ധാരാളം കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നു. ജനങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു; അവർ പരിഷ്കാരത്തിൽ മുന്നിട്ടുനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മദ്ധ്യഏഷ്യയിലെ പുൽപ്രദേശങ്ങളിൽ സൈഗ് ഏണങ്ങളും, രോഹിഷമൃഗങ്ങളും, കാട്ടുകുതിര, കാട്ടുകഴുത്, ഇരട്ടക്കുളമ്പുള്ള ഒട്ടകം ഇവയും, അമേരിക്കൻ പുൽപ്രദേശങ്ങളിൽ കാട്ടുപോത്ത്, മലയെലി, പ്രാങ്ങ്ങ്ങ് എന്ന കലമാനും കാണപ്പെടുന്നു. വളരെ ഫലപുഷ്പിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളാണിവ.

കിഴക്കേ ഐക്യനാടുകൾ, തെക്കേ ചിലി, ബ്രിട്ടീഷ് ദ്വീപുകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പശ്ചിമ മദ്ധ്യയൂറോപ്പ്, വടക്കു കിഴക്കേ ചീനാ, ഉത്തരജപ്പാൻ, ഡക്കാണിലെ ചില പ്രദേശങ്ങൾ, ബെർമുഡയിലെ ഇരാവതീതടം, ന്യൂസീലണ്ട്, ടാസ്മാനിയാ മുതലായവ ഫലവൃക്ഷനിബിഡമായ സമശീതോഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങളാണ്.

ഇവിടങ്ങളിലെ മണ്ണ് പ്രകൃത്യാ നല്ല ഉരുക്കുതട്ടു. അതിനാൽ കൃത്രിമവളങ്ങൾ ധാരാളം ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗോതമ്പ്, യവം, ഉരുളൻകിഴങ്ങ്, മധുരക്കിഴങ്ങ് മുതലായവ കൃഷിചെയ്യാം. ഇരുമ്പും കൽക്കരിയും ധാരാളം കിട്ടുന്നതിനാൽ ഈ പ്രദേശങ്ങൾ വ്യവസായത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നു. കാലാവസ്ഥ കൂടക്കൂടെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ നല്ല ദുരഗതരായിരിക്കുന്നു. ഓഷ്, ബീച്ച്, മാപ്പിറ, ഭൂജ്ജപുഷ്പം, നാരകം, തൂലിപ്, പോപ്പർ മുതലായവയാണ് ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ പ്രധാന വൃക്ഷങ്ങൾ.

ശീതമേഖലപ്രദേശങ്ങൾ

ഉത്തരധ്രുവം, അമേരിക്കയിലെ തുന്ദ്രാസ്, ഗ്രീൻലാന്റ്, അൻഡീസ്, ദക്ഷിണധ്രുവം, യൂറേഷ്യയിലെ തുന്ദ്രാസ് ഇവ ശൈത്യമേറിയ പ്രദേശങ്ങളാണ്. ഇവിടെ കൃഷി സാധ്യമല്ല. സസ്യങ്ങളും വിരളമാകുന്നു. അവിടെയുള്ള ജന്തുക്കളിൽനിന്നും വിലയേറിയ തുവലുകളും ഫർ (തൊപ്പത്തോൽ) എന്ന ചർമ്മവിശേഷവും ലഭിക്കുന്നു. എസ്കിമോനായ്, ധ്രുവീയ ജംബുകം, വെള്ളനീർനായ്, വെള്ളക്കരടി മുതലായ ജന്തുക്കൾ ഉത്തരധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിലുണ്ട്. ലാപ്, എസ്കിമോ മുതലായ വർഗ്ഗക്കാർ ആണ് അവിടെ ജീവിക്കുന്നത്. എസ്കിമോകൾ ഹേമന്തകാലത്ത് ഭൂമിതരന്നുണ്ടാക്കുന്ന ഗുഹകളിൽ പാക്കും, നായ്ക്കുളാൽ വലിക്കപ്പെടുന്ന സ്ലൈഡ്ജുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാംസം, മത്സ്യം പക്ഷികളുടെ മുട്ടകൾ മുതലായവയാണ് അവരുടെ ആഹാരം. അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ അപരിഷ്കൃതങ്ങളാണ്. തൊപ്പത്തോലുകൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പുകൾ ധരിക്കുന്നു. ഉത്തരധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ മകരമത്സ്യത്തെ വേട്ടയാടി ജീവിക്കുന്നു.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ശീതോഷ്ണ സ്ഥിതിഭേദങ്ങൾക്കുള്ള കാരണമെന്ത്?
2. ഭൂമിയെ എത്ര മേഖലകളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്ത് അടിസ്ഥാനത്തിൽ?
3. പ്രാണിജീവിതം സസ്യജീവിതത്തേയും, സസ്യജീവിതം പ്രാണിജീവിതത്തേയും ആശ്രയിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ പറക.
4. വിവരിക്കുക:—
 1. ഉഷ്ണമേഖലയിലെ വനപ്രദേശങ്ങൾ.
 2. ഉഷ്ണമേഖലയിലെ പുൽപ്രദേശങ്ങൾ.
 3. ഉഷ്ണമേഖലയിലെ മരുപ്രദേശങ്ങൾ.
5. ഉപോഷ്ണമേഖലകളുടെ സ്വഭാവം എന്ത്?
6. ഇന്ത്യയിൽ വസന്തമാവുമ്പോൾ അന്ത്യേഖിയിൽ ശരത്താവാൻ കാരണമെന്ത്?
7. ഉഷ്ണമേഖലാ പ്രദേശങ്ങളിലെ വനഭൂമികൾ മനുഷ്യവാസത്തിനു പറ്റിയതല്ലാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?
8. കാരണം പറക:—
 1. പുൽപ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ പ്രായേണ പരിഷ്കാരത്തിൽ പിന്നാക്കമാണ്.
ഇന്ത്യ, ബംഗ്, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ എന്നീ ഉഷ്ണമേഖലകളിലെ കൊടുംവനങ്ങളിൽ ആന നിർബ്ബാധം ജീവിക്കുന്നു.
 2. ഇന്ത്യയിലെ സാവന്നാപ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷിക്കു നല്ല വികാസം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.
 3. വരണ്ട ഉപോഷ്ണ ശീതമേഖലാപ്രദേശങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു.

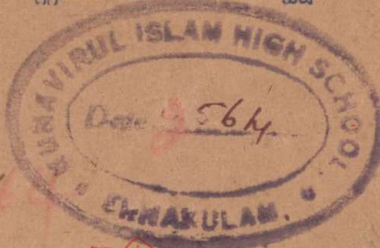

2564

സാമൂഹ്യപാഠങ്ങൾ

ഏഴാം സ്റ്റാൻഡേർഡിനുള്ള

എസ്. എൻ. ഐ. ഡി. പ്രൊ.
തിരുവനന്തപുരം